

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη «Δημόσια Διοίκηση»

Διπλωματική Εργασία

**«Η Κατανομή Δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού και ο
βαθμός Ικανοποίησης των Πολιτών»**

της ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ

Μαυρίδη Μαρίας Χριστίνας AM 0005

**Επιβλέπων καθηγητής: Τσιτούρας Αντώνιος Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα
Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Μακεδονίας**

Ιανουάριος 2024

Copyright © 2024- Μαυρίδη Μαρία Χριστίνα

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα.

Οι απόψεις και τα συμπεράσματα που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο εκφράζουν αποκλειστικά τον συγγραφέα και δεν αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Ως συγγραφέας της παρούσας εργασίας δηλώνω πως η παρούσα εργασία δεν αποτελεί προϊόν λογοκλοπής και δεν περιέχει υλικό από μη αναφερόμενες πηγές.

«Είμαστε αυτό που επανειλημμένα πράττουμε.
Ως εκ τούτου, η Αριστεία, δεν είναι πράξη αλλά συνήθεια»

Αριστοτέλης
(384-322 π.Χ.)

Στον πατέρα μου
Εμμανουήλ Μαρουλάκη

Ευχαριστίες

Η παρούσα διπλωματική εργασία πραγματοποιήθηκε στο πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, στο τμήμα Οικονομικών Επιστημών. Η ολοκλήρωση της θα ήταν αδύνατη χωρίς την πολύτιμη υποστήριξη του επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Τσιτούρα Αντωνίου, τον οποίο από καρδιάς ευχαριστώ για την άμετρη συμπαράσταση, εμπιστοσύνη, επιστημονική καθοδήγηση, αμείωτο ενδιαφέρον και συνεχή υποστήριξη. Οι επικοινωνιακές συμβουλές του είχαν καθοριστική συμβολή στην περάτωση της.

Ένα βαθύ ευχαριστώ σε όλους τους καθηγητές του μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών για την συμβολή τους στην επιστημονική μου συγκρότηση κατά τη διάρκεια φοίτησής μου.

Τέλος θέλω να ευχαριστήσω και να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου την οικογένειά μου, Απόστολο Γεωργίου, Σαλώμη Μαρουλάκη και Σοφία Μαυρίδη, οι οποίοι υπήρξαν πάντα ένα ανεκτίμητο στήριγμα.

Περίληψη

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, αποτελώντας μια από τις σημαντικότερες μορφές διαχείρισης και διακυβέρνησης των τοπικών υποθέσεων όλων των Ευρωπαϊκών χωρών, αντικατοπτρίζει την πεποίθηση των κρατών, τόσο σε εθνικό όσο και στον ευρωπαϊκό χώρο για ανάπτυξη της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης στο εσωτερικό τους και καθιστά φανερό το γεγονός ότι οι προσπάθειες για την ενίσχυση της εντείνονται περισσότερο με το πέρασμα των ετών.

Στο Ελληνικό σύστημα τοπικής αυτοδιοίκησης, οι θεμελιώδεις τροποποιήσεις επήλθαν με το πρόγραμμα «Καλλικράτης» νόμος 3582/2010. Η παρούσα έρευνα θα επιχειρήσει να αναδείξει τα οφέλη και την ουσιώδη σημασία της εγκαθίδρυσης των δύο βαθμών τοπικής αυτοδιοίκησης, μέσω μιας συνοπτικής ανάπτυξης των αλλαγών που έχουν επέλθει καθώς και τις αρμοδιότητες που ανατέθηκαν στην τοπική αυτοδιοίκηση, βάση του παραπάνω νόμου.

Οι δυσεπίλυτες καταστάσεις, οι αντίθετες απόψεις και οι δυσκολίες που προκύπτουν σε κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια, απαιτούν και την εύρεση τρόπων επίλυσης και αντιμετώπισης τους, μέσω καινοτόμων μεθόδων.

Τις τελευταίες δεκαετίες, λόγω των νέων προτύπων, του αυξανόμενου ανταγωνισμού στην αγορά, και την ταχεία εξέλιξη της τεχνολογίας, κρίνεται επιτακτική η ανάγκη για προσαρμοστικότητα (adaptability) των Δημοσίων Οργανισμών, καθώς και η ανάλυση της βελτίωσης των λειτουργιών και των διαδικασιών που χρησιμοποιεί η Δημόσια Διοίκηση. Κρίνεται περισσότερο αναγκαίο από ποτέ, οι υπηρεσίες που απευθύνονται και προσφέρονται σε όλους τους πολίτες να τους συμπεριλαμβάνει ισότιμα σε κάθε διαδικασία, και λαμβάνοντας υπόψη την γενικότερη πεποίθηση σεβασμού προς τους πολίτες, για αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη λειτουργία των μεθόδων διοίκησης, της οργάνωσης των υπηρεσιών του δημοσίου τομέα καθώς και την εισαγωγή και αναζήτηση σύγχρονων μορφών διοίκησης, που χρησιμοποιούν εξελιγμένες μεθόδους και τεχνικές και βασίζονται σε δοκιμασμένες προσεγγίσεις και ιδέες.

Οι μεταβολές και οι ραγδαίες εξελίξεις στις σύγχρονες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, επιβάλλουν σαν αποτέλεσμα την εφαρμογή διοικητικών μεταρρυθμίσεων στην Δημόσια Διοίκηση

«Βασική παράμετρος των μεταρρυθμίσεων αυτών σε πολλές χώρες, αποτελεί η κατανόηση της λειτουργίας του κάθε οργανισμού σε σχέση με τις ιδιαιτερότητες, αξίες και χαρακτηριστικά, για να είναι σε θέση να την καθοδηγήσει αποτελεσματικά και να φτάσει στην υψηλότερη απόδοση της» (Schroth, 2019).

Πίνακας Περιεχομένων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	6
Δημόσια Διοίκηση και Διοίκηση Ολικής Ποιότητας	6
1.Εισαγωγή στη Δημόσια Διοίκηση	6
1.1 Ορισμός και έννοια Διοίκησης Ολικής Ποιότητας.....	6
1.2 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στο Δημόσιο Τομέα.....	7
Η Ποιότητα στη Δημόσια Διοίκηση	7
1.3 Λόγοι υιοθέτησης της ΔΟΠ στους Δημόσιους Οργανισμούς.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	9
Δημόσια Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση	9
2.1 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης	9
2.2 Θεσμός & Έννοια Τοπικής Αυτοδιοίκησης	9
2.3 Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα	12
2.4 Τοπική Αυτοδιοίκηση α' βαθμού Ιστορική Αναδρομή.....	13
2.5 Εξέλιξη στην σύγχρονη ιστορία, από τον Καποδίστρια στον Καλλικράτη.....	14
2.6 Πρόσφατες Νομοθετικές Αλλαγές στις Αρμοδιότητες των Δήμων	16
2.7 Αναγκαιότητα και σημασία Τοπικής Αυτοδιοίκησης.....	16
2.8 Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	23
Συνταγματικό και Νομοθετικό Πλαίσιο Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.....	23
3.1 Θεσμικός και πολιτικός ρόλος Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης	23
3.2 Συνταγματικό πλαίσιο Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.....	23
3.3 Νομοθετικό πλαίσιο Οικονομικής Διαχείρισης Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης	25
3.4 Προφίλ του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού.....	27
3.5 Έσοδα και Οικονομική Διαχείριση Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού.....	27
3.6 Επιχειρησιακό πρόγραμμα Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	31
4.1 Μεθοδολογία Έρευνας	31
4.2 Είδος Έρευνας	31
4.3 Ερευνητικό Δείγμα	32
4.4 Τρόπος Συλλογής Δεδομένων- Ερευνητική Διαδικασία	33
4.5 Μέθοδος Ανάλυσης Δεδομένων.....	33
4.6 Περιορισμοί της έρευνας.....	33
4.7 Θέματα ηθικής και δεοντολογίας	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ^ο	35

5.1 Περιγραφική Ανάλυση	35
5.2 Επαγωγική Ανάλυση	42
5.3 Ανάλυση Διακυμάνσεων.....	69
5.4 Στατιστική Ανάλυση.....	72
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ^ο	73
Συμπεράσματα - Προτάσεις.....	73
Επίλογος.....	76
Βιβλιογραφία	78
Ξενόγλωσση.....	78
Ελληνική.....	79
Ιστοσελίδες.....	81
Κατάλογος Πινάκων και Διαγραμμάτων	83
Κατάλογος Χαρτών.....	85
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α.....	86
Συνοδευτική επιστολή και ερωτηματολόγιο	86
Συνοδευτική επιστολή.....	86
Ερωτηματολόγιο	87

Εισαγωγή

Η παρούσα διπλωματική εργασία, αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών του τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και συγκεκριμένα στο πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών στην Δημόσια Διοίκηση.

Μέσω της βιβλιογραφικής επισκόπησης της διεθνούς και της ελληνικής βιβλιογραφίας, η παρούσα μελέτη έχει σκοπό να διερευνήσει σε βάθος τον ρόλο της τοπικής αυτοδιοίκησης στην κοινωνική πολιτική στο πλαίσιο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα αποτελέσματα της πρωτογενούς έρευνας που διενεργήθηκε αναφορικά με το επίπεδο ικανοποίησης των πολιτών, μέσω της αξιολόγησης της κατανομής των δαπανών του δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού, και της επισήμανσης των καίριων αρμοδιοτήτων του που επιδέχονται περαιτέρω βελτιώσεις μέσω του δείγματος, ο τελικός αριθμός του οποίου ανήλθε σε N=182, παρουσιάζονται στο ερευνητικό μέρος.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί μια από τις σημαντικότερες μορφές διαχείρισης τοπικών υποθέσεων και διακυβέρνησης που λειτουργεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεδομένου ότι αντικατοπτρίζει την πεποίθηση των κρατών για περαιτέρω ανάπτυξη της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης. Για τους λόγους αυτούς η παρούσα έρευνα εστιάζει στην ανάλυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και καθιστά φανερό πως τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο οι προσπάθειες ενίσχυσης της εντείνονται με το πέρασμα των ετών.

Στο θεωρητικό μέρος της εργασίας, προσεγγίζεται και αναλύεται με βιβλιογραφική ανασκόπηση, ο καθοριστικός ρόλος της τοπικής αυτοδιοίκησης και αποκαλύπτεται πως ο συνδυασμός της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων κοινωνικής πολιτικής βάση των προδιαγραφών, προτεραιοτήτων και την ανάπτυξη προγραμμάτων που τέθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διασφάλισε πόρους και αποκάλυψε την ανάγκη ύπαρξης κοινωνικού κράτους. Αποδεικνύεται ότι με τις συνθήκες οικονομικής ύφεσης που επικρατούν, την μείωση των εισοδημάτων και την ύφεση των εθνικών οικονομιών, η θεσμική ενδυνάμωση της τοπικής αυτοδιοίκησης παρέχει αλληλεγγύη και προστασία στους ευάλωτους πολίτες. Είναι γεγονός πως έχουν διαμορφωθεί ισχυροί Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης που τυγχάνει να είναι διοικητικά και οικονομικά αυτοτελείς και εξακριβώνεται ότι η διασφάλιση θεσμικών πλαισίων και πόρων μέσω της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, διασφαλίζει την ύπαρξη κοινωνικού κράτους και ισχυροποιεί την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τις τοπικές κοινωνίες, όντας εγγύτερα σε αυτές.

Η ερευνητική προσέγγιση πραγματοποιήθηκε με ποσοτική έρευνα με συλλογή στοιχείων που αντλήθηκαν μέσω google forms με τη μορφή ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου, το οποίο αποτελείται από είκοσι μία (21) ερωτήσεις κλειστού τύπου που περιλαμβάνουν δημογραφικά και περιγραφικά στοιχεία. Το ερευνητικό δείγμα είχε ως στόχο την αποτύπωση της υφιστάμενης ικανοποίησης των δημοτών του Δήμου αναφοράς -Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού, με σκοπό την εξαγωγή συμπεράσματος σχετικά με το μέγεθος της αποτελεσματικής διαχείρισης των πόρων του και τον αντίκτυπο αυτής στους δημότες και το οποίο συλλέχθηκε μέσω του δομημένου ερωτηματολογίου.

Με σκοπό την διερεύνηση των ερευνητικών ερωτημάτων και των ειδικών στόχων τους οποίους έθεσε η συγκεκριμένη μελέτη, πραγματοποιήθηκαν στατιστικές αναλύσεις μέσω του προγράμματος IBM SPSS v28.0.

Για οποιαδήποτε ζητήματα δεοντολογίας και ηθικής εγείρονται, το ερωτηματολόγιο συνοδεύεται από έγγραφο συναίνεσης και εξασφάλισης της συγκατάβασης των συμμετεχόντων στην έρευνα διαβεβαιώνοντας ότι κάθε ερωτηματολόγιο ανώνυμα απαντάται από τους πολίτες-δημότες και η χρήση τους είναι αποκλειστικά στα πλαίσια της συγκεκριμένης εργασίας. Επιπρόσθετα παρουσιάζονται προτάσεις για μελλοντική έρευνα με στόχο την διαρκή βελτίωση της κοινωνικής πολιτικής και που εστιάζουν στην ενίσχυση της τοπικής επιχειρηματικότητας, την υλοποίηση έργων κοινωνικής υπεραξίας και την ενίσχυση μιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης συμμετοχικής και υποστηρικτικής σε ιδέες και ενισχυμένες δράσεις που πηγάζουν από τους ίδιους τους πολίτες.

Στο πρώτο κεφάλαιο, γίνεται μια εισαγωγή στην Δημόσια Διοίκηση, στην Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στον Δημόσιο Τομέα καθώς και τους λόγους υιοθέτησης της στους Δημόσιους Οργανισμούς.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στον θεσμό και στην έννοια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και η ιστορική αναδρομή του θεσμού στην Ελλάδα καθώς και η εξέλιξη της στην σύγχρονη ιστορία. Στη συνέχεια αναλύεται η αναγκαιότητα και η σημασία της

Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι πρόσφατες αλλαγές στις αρμοδιότητες των ΟΤΑ α' βαθμού και αποκαλύπτεται ο ρόλος τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζεται το Συνταγματικό και Νομοθετικό πλαίσιο των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αναλύεται ο θεσμικός και πολιτικός τους ρόλος και γίνεται αναφορά στο προφίλ του υπό εξέταση Δήμου, στα έσοδα και στην οικονομική του διαχείριση και στο επιχειρησιακό του πρόγραμμα.

Το τέταρτο κεφάλαιο περιλαμβάνει την μεθοδολογία, το είδος και το ερευνητικό δείγμα της πρωτογενούς έρευνας και επιπρόσθετα παρουσιάζεται η ερευνητική διαδικασία, οι μέθοδοι ανάλυσης των δεδομένων οι περιορισμοί της έρευνας ενώ γίνεται αναφορά σε θέματα ηθικής και δεοντολογίας.

Στο πέμπτο κεφάλαιο αναλύονται τα ευρήματα της στατιστικής ανάλυσης, που πραγματοποιήθηκε με το λογισμικό πρόγραμμα SPSS v28.0. Η περιγραφική και επαγωγική ανάλυση των κατηγορικών και ποσοτικών μεταβλητών και τα αποτελέσματα αυτής, παρουσιάζονται μέσα από πίνακες και γραφήματα και μέσω της ανάλυσης διακυμάνσεων, ελέγχων t και ελέγχων κανονικότητας αναδεικνύονται λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την ικανοποίηση των πολιτών αναφορικά με την κατανομή των δαπανών του υπό εξέταση Δήμου, σε σχέση με τις καίριες αρμοδιότητες του.

Στο έκτο και τελευταίο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα τελικά συμπεράσματα και προτάσεις σχετικά με τις στρατηγικές δράσεις που θα διασφαλίσουν την καλή λειτουργία και αναβάθμιση για τους «Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης α βαθμού» (δήμους), και που θα συνεισφέρουν στην αποτελεσματικότερη υλοποίηση των συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων και δράσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1⁰

Δημόσια Διοίκηση και Διοίκηση Ολικής Ποιότητας

1.Εισαγωγή στη Δημόσια Διοίκηση

Σύμφωνα με το διοικητικό δίκαιο Διοίκηση είναι η ενέργεια του «διοικείν». Ειδικότερα σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της διοικητικής δράσης και με γνώμονα τη δομή και οργάνωση της Διοικητικής Αποκέντρωσης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μετά την εισαγωγή του προγράμματος «Καλλικράτης» (Ν. 3852/2010), ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία, την αρμοδιότητα την αστική ευθύνη και τον έλεγχο των οργάνων της δημόσιας διοίκησης και τις διακρίσεις των πράξεων της σύμφωνα με τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «τα εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματα θα πρέπει να εστιάσουν την προσοχή τους στη βελτίωση της απόδοσης και στη δημιουργία μιας Δημόσιας Διοίκησης που θα είναι προσανατολισμένη στα αποτελέσματα, θα έχει συναίσθηση του κόστους και θα παρέχει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες, οι οποίες θα ικανοποιούν τις ανάγκες των πολιτών» (Μιχαλόπουλος, 2003).

1.1 Ορισμός και έννοια Διοίκησης Ολικής Ποιότητας

«Η δημόσια διοίκηση είναι συνυφασμένη με το νόμο και εφαρμόζει λεπτομερώς και συστηματικά το δίκαιο. Κάθε συγκεκριμένη εφαρμογή του νόμου πρόκειται για πράξη διοίκησης» (Woodrow, 1887). «Γενικότερα η διοίκηση εστιάζεται σε μια κοινή προσπάθεια ανθρώπων που στοχεύουν στην επίτευξη ενός κοινού σκοπού και αποτελέσματος. Είναι μια διαδικασία που λαμβάνει χώρα σε διαφορετικά πλαίσια και διακρίνεται στην ιδιωτική και τη δημόσια» (Marume, 2016).

Η «Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Total Quality Management) είναι ένα σύνολο ολοκληρωμένων και θεμελιωδών κανόνων για την ηγεσία και τη λειτουργία ενός οργανισμού». Αποτελεί τόσο μια φιλοσοφία διοίκησης, όσο και μια σειρά κατευθυντήριων αρχών που αποτελούν τα θεμέλια μιας διαδικασίας συνεχούς βελτίωσης της απόδοσης του μακροπρόθεσμα, ενώ παράλληλα καλύπτει τις ανάγκες όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Σύμφωνα με τον Κέφη Β.(2014), «η ποιότητα αποτελεί σύστημα αξιών, αρχών, προτύπων και μεθόδων δράσης που εξασφαλίζουν την πλήρη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, την ικανοποίηση των πελατών-πολιτών και τη βελτιστοποίηση της απόδοσης των επιχειρήσεων, δεν αποτελεί μεταφυσικό φαινόμενο αλλά έχει μετρήσιμα, ποσοτικά και πρακτικά χαρακτηριστικά».

Σύμφωνα με το «Ευρωπαϊκό Πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 8402:1996 ως διοίκηση ολικής ποιότητας ορίζεται ο Τρόπος διοίκησης ενός οργανισμού εστιαζόμενος στην Ποιότητα, ο οποίος βασίζεται στη συμμετοχή όλων των μελών του και στοχεύει στη μακροπρόθεσμη επιτυχία μέσω της ικανοποίησης του πολίτη και στην παροχή οφελών σε όλα τα μέλη του οργανισμού και στην κοινωνία με το μικρότερο κόστος». Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας (Δ.Ο.Π)/Total Quality Management (T.Q.M) εφαρμόστηκε και αναπτύχθηκε από τον William Deming, Ιάπωνα σύμβουλο διοίκησης επιχειρήσεων, στην προσπάθειά του να βοηθήσει στην ανάκαμψη της χώρας έπειτα από τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, και του οποίου το έργο είχε καθοριστικό αντίκτυπο στον τομέα της βιομηχανίας.

1.2 Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στο Δημόσιο Τομέα

Η Ποιότητα στη Δημόσια Διοίκηση

Βασικό προσδιοριστικό παράγοντα για την ευημερία μιας χώρας συνιστά η ποιότητα των θεσμών της. Με σκοπό την υλοποίηση των στόχων και των υποχρεώσεων που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η διοικητική ικανότητα προκειμένου να προσαρμοστεί στις προκλήσεις του μέλλοντος. Αξιόπιστη ένδειξη για την εύρυθμη λειτουργία του κράτους και την κοινωνική ευημερία, αποτελεί η ποιότητα των δημοσίων υπηρεσιών μιας χώρας και σχετίζεται τόσο με το επίπεδο εμπιστοσύνης στην Δημόσια Διοίκηση, όσο και με ευχέρεια άσκησης δραστηριοτήτων. «Αντικατοπτρίζει τις θεσμικές βάσεις για τον τρόπο διακυβέρνησης των χωρών, ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας και λειτουργεί με βάση οργανωτικές δομές, διαδικασίες και προγράμματα. Διαμορφώνει την βιώσιμη οικονομική ευμάρεια, την κοινωνική συνοχή και την ανθρώπινη ευημερία» (Χυτήρης & Άννινος, 2015). Η σύγχρονη δημόσια διοίκηση και οι μέθοδοι και οι πρακτικές της που κυριάρχησαν στον διεθνή και στον ευρωπαϊκό χώρο επέβαλαν την αύξηση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας των δημοσίων οργανισμών μέσω της εφαρμογής πολιτικών ποιότητας. με κύριο στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας των δημόσιων οργανισμών.

1.3 Λόγοι υιοθέτησης της ΔΟΠ στους Δημόσιους Οργανισμούς

Η αποστολή της Δημόσιας Διοίκησης έχει ως σκοπό την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών προς τον πολίτη και αποσκοπεί στην διεκπεραίωση θεσμικά προσδιορισμένων διαδικασιών. Διαμορφώνεται σύμφωνα με τις αρχές του σεβασμού, της παροχής ποιοτικών υπηρεσιών και της εξυπηρέτησης. Σημαντικά εμπόδια στην πραγματοποίηση επενδύσεων τόσο σε περιφερειακό, όσο και σε τοπικό επίπεδο, στην

καινοτομία και στην λειτουργία της ενιαίας αγοράς, αποτελούν οι αδυναμίες που εντοπίζονται στην λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

«Ένας από τους κύριους λόγους για τους οποίους η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας έχει κερδίσει έδαφος στον δημόσιο τομέα κατά τα τελευταία χρόνια, είναι η τάση που παρατηρείται από ολοένα και περισσότερους δημόσιους οργανισμούς: να ακολουθούν τα επιτυχημένα και δημοφιλή επιχειρηματικά μοντέλα του ιδιωτικού τομέα, όσον αφορά στις διοικητικές λειτουργίες και την ιεραρχία τους» (Swiss 1992). Το γεγονός ότι «η πολιτεία και κατ' επέκταση οι δημόσιοι φορείς και οργανισμοί οφείλουν να λειτουργούν αποτελεσματικά και αποδοτικά» (Ho et al., 2001), επέβαλλε την υιοθέτηση της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας στον Δημόσιο Τομέα. «Στις χώρες (μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα) οι οποίες βρίσκονται σε διαδικασία δημοσιονομικής πολιτικής και περικοπής δαπανών και καλούνται να παρέχουν τις ίδιες ή και καλύτερες υπηρεσίες με περιορισμένους όμως πόρους (οικονομικούς, τεχνικούς και ανθρώπινου δυναμικού)» (Κεφής, 2005), το αίτημα που αποσκοπεί στην αποδοτικότερη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών και την ενίσχυση των επιδόσεων των διοικήσεων τους είναι επιτακτικό.

Σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση με σκοπό την αναδιοργάνωση των επίσημων διαδικασιών και δομών, λαμβάνουν χώρα πολλές μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες που επιβάλλονται από την τρέχουσα ταχύτητα των τεχνολογικών, οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών που καθιστά αναγκαία την προσαρμογή στην νέα πραγματικότητα σε όλες τις δομές των Δημοσίων Διοικήσεων. Στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσης τέθηκε στο προσκήνιο η μεταρρύθμιση του Δημοσίου τομέα και η δημοσιονομική μεταρρύθμιση, η οποία προκλήθηκε από την αύξηση της δημοσιονομικής πίεσης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. «Πολύ πιο σημαντικό από το μέγεθος της διοίκησης είναι η ποιότητα της. Υπάρχει μια πολύ ισχυρή συσχέτιση μεταξύ της ποιότητας της διοίκησης και των καλών οικονομικών και κοινωνικών αποτελεσμάτων Καθηγητής Francis Fukuyama, Πολιτική Τάξη και Πολιτική Σήψη, 2014».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Δημόσια Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση

2.1 Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση αποτελεί μια από τις σημαντικότερες μορφές διαχείρισης τοπικών υποθέσεων και διακυβέρνησης που λειτουργεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεδομένου ότι αντικατοπτρίζει την πεποίθηση των κρατών για περαιτέρω ανάπτυξη της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης. Για τους λόγους αυτούς η παρούσα έρευνα εστιάζει στην ανάλυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και καθιστά φανερό πως τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο οι προσπάθειες ενίσχυσης της εντείνονται με το πέρασμα των ετών.

Τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης α΄ βαθμού αποτελούν οι Δήμοι και οι Κοινότητες. Την λειτουργία και οργάνωση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, διέπει ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας (Ν. 3463/2006), ακόμη και μετά την κατάργηση των Κοινοτήτων με το Ν. 3582/2010. Στην ελληνική επικράτεια υφίστανται 332 Δήμοι, ως αυτοδιοικούμενα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Όλοι οι Δήμοι αποτελούν μεταξύ τους ισόβαθμες μονάδες και υποδιαιρούνται εσωτερικά σε επιμέρους δημοτικές ή τοπικές κοινότητες.

2.2 Θεσμός & Έννοια Τοπικής Αυτοδιοίκησης

«Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης θεωρείται ένας οργανισμός υπό τον άμεσο έλεγχο των εκλεγμένων αντιπροσώπων του λαού, με στόχο την παροχή υπηρεσιών που χρειάζεται το κοινωνικό σύνολο σε μια προκαθορισμένη γεωγραφική περιοχή» (Corrigan P and. Joyce P, 1997).

Αυτοδιοίκηση νοείται «η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων από αυτοδιοικούμενα, δηλαδή αυτοτελή νομικά πρόσωπα, με δικά τους όργανα, προσωπικό και περιουσία, τα οποία υπόκεινται στη διοικητική εποπτεία του Κράτους» (Χρυσανθάκης, 2015).

Βασική πτυχή της Δημόσιας Διοίκησης αποτελεί η τοπική αυτοδιοίκηση ως θεσμός κοινωνικός, πολιτικός και διοικητικός. «Στην έννοιά της εντάσσονται αντικειμενικά και εννοιολογικά η νομική διάσταση του εδάφους, ο πληθυσμός και η άσκηση αρμοδιοτήτων, συνδυάζοντας τη συμμετοχή του πολίτη και την ταυτόχρονη παρουσία του κράτους» (Ψυχοπαίδης, 1982: 16).

«Οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) ονομάζονται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που το καθένα έχει συσταθεί σε συγκεκριμένη εδαφική περιφέρεια

της Ελλάδας και έχει ως σκοπό τη διοίκηση των τοπικών ζητημάτων, τα δε όργανά του εκλέγονται με καθολική ψηφοφορία από τους δημότες της περιφέρειας. Βάσει της τρέχουσας διοικητικής διαίρεσης, οποιοδήποτε σημείο της ελληνικής επικράτειας (εξαιρουμένου του Αγίου Όρους) υπάγεται ταυτόχρονα στη δικαιοδοσία δύο Ο.Τ.Α.: ενός πρωτοβάθμιου, που ονομάζεται Δήμος, κι ενός δευτεροβάθμιου, που ονομάζεται Περιφέρεια» Βουλή των Ελλήνων το πολίτευμα Σύνταγμα: (2707/1983, 194/1990, 888/1997, 2317/1999, 3415/2001, 3661/2005).

«Οι κύριες διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι το άρθρο 75 του Κώδικα Δήμων Κοινοτήτων, ως προς την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της εγγύτητας. Επιπρόσθετα, κατά το άρθρο 102 παρ. 2 του Συντάγματος οι Δήμοι κατέχουν τεκμήριο αρμοδιότητας ως προς τις τοπικές υποθέσεις που εντάσσονται στα διοικητικά τους όρια και οι οποίες σκιαγραφούνται ρητά στο νόμο. Συνδυαστικά λοιπόν προκύπτει πως στην αρμοδιότητα των Δήμων εντάσσεται η διοίκηση, η διεύθυνση και η ρύθμιση των τοπικών υποθέσεων, οι οποίες δεν έχουν παραχωρηθεί σε άλλα δημόσια νομικά πρόσωπα, δηλαδή στο Κράτος ή στις Περιφέρειες» (Μακρής, 2020).

Χάρτης 1 - Διοικητική Διαίρεση της Ελλάδας, πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Χάρτης 2 - Διοικητικές περιφέρειες της Ελλάδας, πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 1327/Β/17.4.2019 η ισχύουσα διοικητική διαίρεση της χώρας με τίτλο : "Πρωτοβάθμιοι και Δευτεροβάθμιοι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Χώρας, σύμφωνα με το ν.3852/2010, όπως ισχύει:

Με την Υπουργική Απόφαση 28549/2019 παρατέθηκαν αναλυτικά όλοι οι Πρωτοβάθμιοι (Δήμοι) και Δευτεροβάθμιοι (Περιφέρειες) Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Χώρας, όπως αυτοί συγκροτήθηκαν με τα άρθρα 1 και 3 του ν. 3852/2010

Οι βασικές αρχές συγκρότησης και λειτουργίας των Ο.Τ.Α. τίθενται από το Σύνταγμα, Ν.3852/2010 (ΓΝΕ/1912), σύμφωνα με το οποίο:

- Οι «Ο.Τ.Α.» «είναι υπεύθυνοι για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων· μάλιστα σε περίπτωση σύγκρουσης αρμοδιοτήτων μεταξύ Ο.Τ.Α. και κεντρικής διοίκησης, συντρέχει υπέρ των πρώτων τεκμήριο αρμοδιότητας. Επίσης η κεντρική διοίκηση μπορεί να αναθέσει στους Ο.Τ.Α. και δικές της αρμοδιότητες (102§1)».
- Οι «Ο.Τ.Α.» «χαίρουν διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας και οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική μυστική ψηφοφορία (102§2)».
- «Η εποπτεία του κράτους στους Ο.Τ.Α.» «περιορίζεται αποκλειστικά στον έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων και πράξεων τους (102§4). Επίσης το κράτος είναι υποχρεωμένο να λαμβάνει όλα εκείνα τα μέτρα που απαιτούνται

για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας των Ο.Τ.Α., καθώς και να τους ενισχύει οικονομικά όταν τους μεταβιβάζει δικές του αρμοδιότητες (102§5)».

«Η Τοπική Αυτοδιοίκηση καθιστά τη λειτουργία ενός κράτους περισσότερο αποτελεσματική, μεταθέτοντας τις τοπικές αρμοδιότητες στην περιφέρεια και στους ασκούντες την τοπική εξουσία. Ως θεσμός έχει δομή και λειτουργία, εξυπηρετεί τα συμφέροντα της κοινωνίας στο πλαίσιο της εξουσίας, συμβάλλει στην κοινωνική ισορροπία και πάντα συνδέεται με το σύνολο των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών, ιδεολογικών, επιστημονικών και τεχνολογικών και αναδύεται από τις ιστορικές και τις κοινωνικές σχέσεις, επηρεαζόμενη σε μεγάλο βαθμό από τις ιστορικές, πολιτικές, πολιτειακές, και οικονομικές συνθήκες». «Με την ανάπτυξη της διοικητικής αυτής οργάνωσης μειώνεται το χάσμα ανάμεσα στους πολίτες και στην εξουσία, πολλαπλασιάζονται οι ευκαιρίες ενεργητικής συμμετοχής τού ατόμου στην πραγμάτωση κοινών σκοπών για τις τοπικές υποθέσεις, με αποτέλεσμα να ενισχύεται το δημοκρατικό πολίτευμα».

2.3 Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα

«Κατά την σύσταση του Ελληνικού κράτους και λόγω της αναγκαιότητας ενδυνάμωσης του, προωθείται το συγκεντρωτικό αυτοδιοικητικό σύστημα. Από την εποχή του Κλεισθένη, από το 508 π.Χ έως και το 507 π.Χ εφαρμόστηκε ένα σύστημα μεταρρυθμίσεων το οποίο αποτέλεσε τους πυλώνες του πολιτειακού πλάνου που βασιζόταν στην τοπογραφία. Η Αθηναϊκή Πολιτεία ήταν χωρισμένη σε εκατό δήμους, ο καθένας με ξεχωριστή διοικητική περιφέρεια, ονομασία και διοικητικά όργανα».

«Κατά τη Βασιλεία και την Αντιβασιλεία που επικράτησαν στην Ελλάδα και πάλι τα συστήματα αυτοδιοίκησης είναι συγκεντρωτικά» (Συντάγματα 1844, 1864). Σε περιόδους Δημοκρατίας παρατηρείται η συνταγματική κατοχύρωση των Ο.Τ.Α., χωρίς όμως αποφασιστικές αρμοδιότητες (Συντάγματα 1864, 1912, 1927 και 1952). Η εναλλαγή τού συστήματος διπλής οργάνωσης δήμων-κοινοτήτων είχε ήδη θεσμοθετηθεί από το Σύνταγμα τού 1912, και συνεχίζεται στα Συντάγματα τού 1927, 1952. Το Σύνταγμα τού 1975 κατοχυρώνει τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως Νομικά Πρόσωπα και τους προσδίδει διοικητική αυτοτέλεια. Επίσης, η εκλογή των Αρχών είναι άμεση και η πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση ορίζει Δήμους και Κοινότητες».

Ποτέ δεν ηχούσε πιο ηχηρά το αίτημα για την «οργανωτική αναδιάρθρωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης» και επαναπροσέγγιση της φύσης και της αποστολής των θεσμών της, βασισμένη στις δυο συνιστώσες της αποστολής του κράτους: την κοινωνική δικαιοσύνη και την κοινωνική ευημερία. Η επιτακτική ανάγκη δραστικών αλλαγών τόσο στην δομή όσο και στην λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με σκοπό να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της νέας εποχής, αποτέλεσε την αφετηρία αυτής της αναδιάρθρωσης. Επιπρόσθετα, η εν λόγω αναδιάρθρωση βρισκόταν στο επίκεντρο μιας ευρύτερης αναδιάταξης του εθνικού κράτους, το οποίο όφειλε να ανανεώσει τη διοικητική του ικανότητα και αποτέλεσε αναμφισβήτητο ένα ώριμο θεσμικό αίτημα, με πολλές παραμέτρους και προεκτάσεις» (ΚΕΔΚΕ-ΙΤΑ, 2005).

2.4 Τοπική Αυτοδιοίκηση α' βαθμού Ιστορική Αναδρομή

Αρχής γενομένης από την συγκρότηση του ελληνικού κράτους το πλαίσιο της δημιουργίας συστήματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το οποίο βασίζεται στην αποκέντρωση και στην αρχή της λαϊκής συμμετοχής, τέθηκε από τον Ιωάννη Καποδίστρια καθιερώνοντας «Κοινοτικές και Επαρχιακές Δημογεροντίες», εφαρμόζοντας τις ευρωπαϊκές πρακτικές περί τοπικής διοίκησης και διοικητικής διαίρεσης στο νεοσύστατο Ελληνικό κράτος. Με σκοπό την αναδιάρθρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης εισήχθη από την βαυαρική αντιβασιλεία το Βασιλικό Διάταγμα της 27 Δεκεμβρίου 1833, εφαρμόζοντας τις αρχές της διοικητικής διαίρεσης και τοπικής διοίκησης. Βάση του διατάγματος, η επικράτεια του Ελληνικού Βασιλείου, χωρίστηκε σε 10 νομαρχίες (νομούς) και 42 επαρχίες. Το διάταγμα για περισσότερο από 80 έτη παρέμενε σε ισχύ, με μοναδική μεταβολή αυτή του 1890, η οποία ήταν συνέπεια της προσάρτησης της Ηπείρου και της Θεσσαλίας στην χώρα.

«Τομή στην εξέλιξη της τοπικής αυτοδιοίκησης αποτέλεσε ο Ν. ΔΝΖ'/1912 του Ελ. Βενιζέλου, του οποίου οι διατάξεις παρέμειναν για πολλά χρόνια ο κορμός των μετέπειτα μεταρρυθμιστικών προσπαθειών, αναφορικά με την τοπική αυτοδιοίκηση». Σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου «Περί συστάσεων Δήμων και Κοινοτήτων», «οι δήμοι απέκτησαν πλήρη αυτοδιοίκηση, σε αντίθεση με τις νομαρχίες, επί των οποίων η κυβέρνηση διατήρησε τον κεντρικό έλεγχο. Προέβλεπε τον ορισμό ως δήμων των πρωτεύουσών των νομών και των πόλεων, με πληθυσμό άνω των 10.000 κατοίκων και ως κοινοτήτων των συνοικισμών με περισσότερους από 300 κατοίκους και δομή στοιχειώδους εκπαίδευσης, ενώ για τους λοιπούς συνοικισμούς προέβλεπε τη δυνατότητα σύστασης κοινοτήτων, κατόπιν σχετικού αιτήματος τουλάχιστον του 50%

του πληθυσμού τους όπως επίσης και τη δυνατότητα σύστασης συνδέσμων κοινοτήτων. Αποτέλεσμα της ως άνω νομοθετικής πρωτοβουλίας αποτέλεσε η δημιουργία μεγάλου αριθμού δήμων και κοινοτήτων».

2.5 Εξέλιξη στην σύγχρονη ιστορία, από τον Καποδίστρια στον Καλλικράτη

Βάσει του «Συντάγματος 1975/1986 ορίζεται ο Νόμος 2539/1997, ο οποίος θεσπίζει το σχέδιο «Ιωάννης Καποδίστριας», που αποτελεί σταθμό στην εξέλιξη της τοπικής αυτοδιοίκησης», διότι οδήγησε σε αναχαρτογράφηση της Ελλάδας όσον αφορά στο πρωτοβάθμιο αυτοδιοικητικό επίπεδο. «Το 1997 με το σχέδιο «Καποδίστριας» (Νόμος 2539/1997) πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου. Η χώρα διαιρέθηκε σε 13 περιφέρειες, 51 νομούς, 910 δήμους και 124 κοινότητες. «Με την αναθεώρηση του Συντάγματος 1975/1986/2001» «θεσμοθετείται καταστατικά ότι η διοίκηση του κράτους οργανώνεται «σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα», θεσπίζονται τα τοπικά δημοψηφίσματα και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποκτούν δημοσιονομική αυτοτέλεια». Η καινοτομία του έγκειται στη μεγάλη μείωση των Δήμων – Κοινοτήτων που προϋπήρχαν από το 1912, επί Ελ. Βενιζέλου. Τα εκτελεστικά όργανα είναι αιρετά με τοπικές αρμοδιότητες. Με τον «Νόμο δε 1622 του 1986, προβλέπεται και β' βαθμός Τ.Α. που αφορά τις Νομαρχίες».

Χάρτης 3 - Διοικητική Διάρθρωση της Ελλάδας, Νόμος 2539/1997 σχέδιο «Ιωάννης Καποδίστριας», πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Χάρτης 4 - Διοικητική Διάρθρωση της Ελλάδας, Νόμος 3852/2010 πρόγραμμα «Καλλικράτης», πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Στη διάρκεια του 2011 εφαρμόστηκε η νέα θεσμική αρχιτεκτονική της αποκεντρωμένης διοίκησης και αυτοδιοίκησης, γνωστή ως πρόγραμμα «Καλλικράτης» (Νόμος 3852/2010, ΦΕΚ Α' 87/07-06-10). Με το πρόγραμμα «Καλλικράτης» (νόμος 3852/2010) εφαρμόστηκε η πιο πρόσφατη αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση στη χώρα μας και επανακαθορίστηκαν τα όρια των αυτοδιοικητικών μονάδων, ο τρόπος εκλογής των οργάνων και οι αρμοδιότητές τους. Οι επικεφαλής των διοικήσεων διορίζονται από την κυβέρνηση, ενώ οι περιφερειάρχες και οι δήμαρχοι είναι αιρετοί. Η Ελλάδα αποτελείται από επτά αποκεντρωμένες γενικές διοικήσεις μέσω των οποίων διαχέεται η κεντρική εξουσία στις περιφέρειες, δεκατρείς περιφέρειες και τριακόσιους πενήντα δύο δήμους. Το πρόγραμμα «Καλλικράτης» αποτελεί συνέχεια του «Καποδίστρια», επαναθεμελιώνοντας την συνένωση των υπαρχόντων δήμων και κοινοτήτων ακολουθώντας με παρόμοια φιλοσοφία. Με τον συνολικό ανασχεδιασμό και την ρηξικέλυθη μεταρρύθμιση, βάση του οποίου συγκροτήθηκαν οι αποκεντρωμένες διοικήσεις και οι περιφέρειες, καταργήθηκαν οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και ενισχύθηκαν οι δήμοι, τέθηκε το ζήτημα της κατανομής των αρμοδιοτήτων στα επίπεδα Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης. Η ενίσχυση των αρχών της «δοτής αρμοδιότητας και της επικουρικότητας» (Μακρής, 2015), αποτελεί την βάση στην οποία καθορίστηκαν οι αρμοδιότητες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, των Περιφερειών και των Δήμων. Το «πρόγραμμα Καλλικράτης 3852/2010-(ΦΕΚ 87/τ.Α'/07-06-2010)-εισάγοντας μια «Νέα αρχιτεκτονική της αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης διέπεται από την ίδια φιλοσοφία με το σχέδιο «Ι. Καποδίστριας», της συνένωσης δηλαδή των υπαρχόντων μικρών Δήμων

σε λιγότερους, μεγαλύτερους και ισχυρότερους, ώστε το σύστημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να είναι περισσότερο αποτελεσματικό στην αντιμετώπιση των τοπικών υποθέσεων».

2.6 Πρόσφατες Νομοθετικές Αλλαγές στις Αρμοδιότητες των Δήμων

Την νομοθετική μεταρρύθμιση που τέθηκε από το πρόγραμμα «Καλλικράτης» στην δομή και στις αρμοδιότητες της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, ακολούθησε το πρόγραμμα «Κλεισθένης Ι», που θεσπίστηκε με το «ν. 4555/201826». Οι τροποποιήσεις που παρατηρούνται με τις νέες νομοθετικές διατάξεις και που αφορούν στις αρμοδιότητες των Δήμων εκκινούν από το άρθρο «72 ν. 4555/2018» που αφορά τις αρμοδιότητες του Δημοτικού Συμβουλίου».

Η διαχείριση των τοπικών υποθέσεων υπό το πρίσμα της αντιμετώπισης των αναγκών και καταστάσεων ενός τόπου, ταυτίζεται με την έννοια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα. Η λειτουργία του κράτους υπό την ευρύτερη έννοια έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο και αναφέρεται στις ανάγκες και τρόπους θεραπείας αυτών, που ανακύπτουν σε ολόκληρη την Ελληνική επικράτεια

2.7 Αναγκαιότητα και σημασία Τοπικής Αυτοδιοίκησης

«Η ανανέωση αλλά και η ενδυνάμωση των σχέσεων του πολίτη με το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης, πλέον ορίζεται με ποιοτικά κριτήρια αποδοτικά, αποτελεσματικά και μετρήσιμα, που θα στοχεύουν σε μια κοινωνία υψηλών προδιαγραφών» (Μακρής, 2015). Μια νέα αντίληψη που θα στοχεύει στην ποιοτικότερη παροχή υπηρεσιών και στην διακυβέρνηση των τοπικών κοινωνιών, επιβάλλεται από τις απαιτήσεις των καιρών. Η εφαρμογή του νόμου «Πρόγραμμα Καλλικράτης» από την 1.1.2011 σηματοδοτεί μια ιστορική καμπή. Η διοικητική αυτή μεταρρύθμιση άλλαξε ριζικά την τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα όσον αφορά την κλίμακα μεγέθους, τις δομές και τις λειτουργίες της.

Η μελέτη για την οργανωτική αναδιάρθρωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης οφείλει να μελετηθεί υπό βαθύτερο και ευρύτερο πρίσμα που συνυπολογίζει την αποτελεσματική αποκέντρωση αρμοδιοτήτων, αναπτυξιακών θεσμών και πόρων προς τους αναβαθμισμένους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με βάση τις αρχές εγγύτητας προς τον πολίτη, και δεν δύναται να αντιμετωπίζεται αποκομμένα και αποσπασματικά από το γενικότερο πλαίσιο ριζικού μετασχηματισμού του διοικητικού και πολιτικού συστήματος, αφού αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του.

Σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύνταγμα: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού» (άρθρο 102 παρ. 1). Η νέα διατύπωση επιβάλλει στην προϊσχύουσα ρύθμιση δύο σημαντικές αλλαγές: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, των οποίων πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες. Οι λοιπές βαθμίδες ορίζονται με νόμο».

Η νέας διατύπωση του άρθρου 102 παρ. 1 αναμφισβήτητα επικεντρώνεται στην αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης τόσο σε σχέση μεταξύ τους, όσο και σε σχέση με την περιφερειακή και κεντρική Διοίκηση: «Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του κράτους». Η νέα ρύθμιση των αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ εναρμονίζεται πλέον με τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας.

Αρμοδιότητες Δήμων και Περιφερειών στην Ελλάδα	
ΔΗΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ
<i>Κατοικία, Υποδομές και Δημοτικές Εγκαταστάσεις</i>	
Κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση δημοτικών οδών, πάρκων και δημόσιων χώρων Δρομολόγηση πολεοδομικού σχεδιασμού, κατασκευή κατοικιών, άδειες και επίβλεψη δόμησης Ρύθμιση και σχεδιασμός κυκλοφορίας Δημόσιοι χώροι στάθμευσης Αδειοδότηση και έλεγχος οχημάτων	Αδειοδότηση και έλεγχος οχημάτων Κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση εθνικών οδών Εφαρμογή των προγραμμάτων δημόσιας απασχόλησης Σχεδιασμός, αδειοδότηση και έλεγχος μεταφορών και συγκοινωνιών (λεωφορεία, διαγράμμιση)
<i>Προστασία Περιβάλλοντος</i>	
Διαχείριση αποβλήτων Ύδρευση, Άρδευση και διευθέτηση υδάτων Προστατευόμενες περιοχές Περιβαλλοντικός έλεγχος και επιβολή προστίμων Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας	Έλεγχος περιβαλλοντικής συμβατότητας Περιβαλλοντικές επιπτώσεις Σχεδιασμός διαχείρισης αποβλήτων Περιβαλλοντικός έλεγχος και επιβολή προστίμων

<i>Εκπαίδευση</i>	
Ανέγερση σχολικών κτιρίων Συντήρηση και διαχείριση των σχολικών κτηρίων και εγκαταστάσεων	Επαγγελματική κατάρτιση Εκπαίδευση ενηλίκων και δια βίου μάθηση
<i>Ελεύθερος χρόνος/Πολιτισμός</i>	
Δημοτικά πολιτιστικά κέντρα/μουσεία Πολιτιστικές και αθλητικές εγκαταστάσεις	
<i>Κοινωνική Μέριμνα</i>	
Βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί Κέντρα προστασίας ηλικιωμένων και ατόμων με αναπηρίες Προγράμματα κοινωνικής ενσωμάτωσης Αδειοδότηση και έλεγχος ιδιωτικών εγκαταστάσεων πρόνοιας και περίθαλψης Κοινωνική βοήθεια (π.χ. για άτομα με αναπηρίες, άπορους και ανήλικα)	Εφαρμογή κοινωνικών προγραμμάτων οργάνωση κέντρων παροχής κοινωνικών υπηρεσιών Αδειοδότηση και έλεγχος κοινωνικών λειτουργιών
<i>Υγεία</i>	
Τοπικά κέντρα εξωνοσοκομειακής περίθαλψης Προστασία της δημόσιας υγείας και διενέργεια ελέγχων Αδειοδότηση και έλεγχος ιατρικών εγκαταστάσεων Νεκροταφεία και γραφεία τελετών	Αδειοδότηση και έλεγχος ιατρικών εγκαταστάσεων εργαστηρίων και επαγγελματιών υγείας
<i>Οικονομικά Θέματα / Ανάπτυξη</i>	
Αδειοδότηση και έλεγχος τοπικών επιχειρήσεων και επιτηδευμάτων (τριτογενούς τομέα) Δημοτικές επιχειρήσεις και αναπτυξιακές πρωτοβουλίες Αδειοδότηση και έλεγχος τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων και επαγγελματιών	Περιφερειακός σχεδιασμός και πολιτική ανάπτυξης Εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης, περιφερειακές επιχειρήσεις και φορείς ανάπτυξης Αξιολόγηση και επιδότηση ιδιωτικών επενδυτικών σχεδίων

	Υποστήριξη και παρακολούθηση του οικονομικού κλάδου στον πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα
<i>Δημόσια Τάξη και Ασφάλεια</i>	
Εθελοντική πυρόσβεση	Εθελοντική πυρόσβεση Σχεδιασμός πολιτικής προστασίας και συντονισμός
<i>Γενικά θέματα δημόσιας διοίκησης</i>	
Εγγραφή και πιστοποίηση ληξιαρχικών πράξεων Οργάνωση των εκλογών Μητρώα δημοτών	Εγγραφή και πιστοποίηση ληξιαρχικών πράξεων Οργάνωση των εκλογών

Πίνακας Α - Αρμοδιότητες Δήμων και Περιφερειών στην Ελλάδα

Με σκοπό να περιορίσει το κράτος τις εποπτικές και επιτελικές λειτουργίες που ασκεί, ξεκινά την αποκέντρωση αρμοδιοτήτων προς την αποκεντρωμένη διοίκηση και την αυτοδιοίκηση. Οι αρμοδιότητες, το προσωπικό και οι αντίστοιχοι πόροι μεταφέρονται στις Διοικήσεις, σε μια μεταβατική περίοδο που αποσκοπεί στην εξασφάλιση της ομαλής συνέχειας στην εξυπηρέτηση των πολιτών και πρωτίστως στην άσκηση αρμοδιοτήτων.

«Οι νέες αρμοδιότητες των συνενωμένων δήμων περιλαμβάνουν:

- α) έκδοση οικοδομικών αδειών
- β) αρμοδιότητες του Τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας (καταβολή επιδομάτων στους δικαιούχους, χορήγηση κάρτας αναπηρίας, κοινωνική προστασία)
- γ) αρμοδιότητες στους τομείς:
 - i) έκδοσης σειράς επαγγελματικών αδειών, ii) γεωργίας, κτηνοτροφίας, αλιείας, iii) εκτέλεσης έργων, διασφάλισης συγκοινωνιακών υποδομών, iv) προστασίας της δημόσιας υγείας, v) παιδείας (εκτέλεση προγραμμάτων διά βίου μάθησης, ανέγερση και συντήρηση σχολικών κτηρίων), vi) αθλητισμού, πολιτισμού και vii) οργάνωσης και λειτουργίας λαϊκών αγορών».

Βάση των ανωτέρω προκύπτει πως «το Σύνταγμα αναγνωρίζει την τοπική αυτοδιοίκηση ως διοικητική διαχείριση υποθέσεων και όχι με την έννοια της πολιτικής διαχείρισης. Το σημαντικό είναι πως η οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της τοπικής

αυτοδιοίκησης είναι ορισμένη δεδομένου πως αυτές πρέπει να συνδέονται ουσιαστικά με τις ανάγκες ενός συγκεκριμένου χώρου».

Συμπερασματικά, η «διοικητική και η δημοσιονομική αυτοτέλεια των Δήμων δίνει το δικαίωμα στα θεσμικά όργανά τους να κατασκευάζουν δικά τους γυμναστήρια, γήπεδα μπάσκετ, πολιτιστικά κέντρα, σχολικά κτήρια κ.ά. Συμβάλλει δηλαδή στη μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν στις τοπικές τους κοινότητες και τους παρέχει τους πόρους για να τα αντιμετωπίσουν περισσότερο αποτελεσματικά»

2.8 Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, με τις πρόσφατες μεταρρυθμίσεις κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ κεντρικού κράτους και διοίκησης, αποδεικνύει ότι ανταποκρίνεται επαρκώς σε επιπλέον αρμοδιότητες, αποτελώντας τον μοναδικό φορέα που μπορεί να ανταποκριθεί στις ιδιαιτερότητες των τοπικών κοινωνιών.

«Η ευρωπαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση διακρίνεται σε τρία επίπεδα οργάνωσης, το πρωτοβάθμιο, το δευτεροβάθμιο και το τριτοβάθμιο. Κριτήρια για την ανωτέρω διάκριση αποτελούν το μέγεθος της εκάστοτε χώρας και η διαδικασία αποκέντρωσης. Στόχος της Ευρώπης είναι να περιοριστούν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού και να ενδυναμωθούν οι οργανισμοί τριτοβάθμιας αυτοδιοίκησης». Οι ενέργειες που λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποσκοπούν στην δημιουργία νέων περιφερειακών οντοτήτων και ενίσχυση των ήδη υπαρχόντων.

Από το 1994, έτος ίδρυσης της, η «Επιτροπή των Περιφερειών», η «Συνέλευση των τοπικών και περιφερειακών εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης», «επιδιώκει να προσδώσει στην Ευρώπη έναν ακόμα πιο δημοκρατικό, αδιάβλητο και περιεκτικό χαρακτήρα. Πρωταρχικός στόχος της Επιτροπής Των Περιφερειών ήταν ανέκαθεν η δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα βρίσκεται σε επαφή με τους πολίτες και θα στηρίζεται από αυτούς». «Οι βασικές αρχές λειτουργίας και διακυβέρνησης των τοπικών αυτοδιοικήσεων στην Ευρώπη στηρίζονται στην αντίληψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την «πολυεπίπεδη διακυβέρνηση». Η «πολυεπίπεδη διακυβέρνηση» έχει ενταχθεί στους κόλπους της Ένωσης με την «Συνθήκη της Λισαβόνας» και με την ενίσχυση του θεσμού της «Επιτροπής των Περιφερειών», διατηρείται και διευρύνεται ο στόχος της εδαφικής συνοχής, υπό το κράτος των αρχών της επικουρικότητας, της αναλογικότητας και της αμοιβαιότητας». «Η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009, αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την επίτευξη

άρτιας συνεργασίας όλων των βαθμίδων διακυβέρνησης ανά την Ευρώπη». Η αρχή ότι οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν εγγύτερα στον πολίτη, ενισχύεται· πρόκειται για την ευρωπαϊκή αρχή της «επικουρικότητας». Η «αρχή της επικουρικότητας», μια εκ των «θεμελιωδών ευρωπαϊκών αρχών διακυβέρνησης, συνιστά την υποχρέωση συνδρομής των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης προς τη λειτουργία του Κράτους και η κατ' επέκταση αποτροπή της συγκέντρωσης των αποφάσεων σε ένα επίπεδο άσκησης εξουσίας». Αντίστοιχα, «η αρχή της αμοιβαιότητας», αναφέρεται στην δυνατότητα των δημοσίων οργάνων να λαμβάνουν αποφάσεις με σκοπό την προώθηση της νομιμότητας.

Μια από τις βασικότερες αρχές διακυβέρνησης αποτελεί και «η αρχή της θεσμικής ισορροπίας με την οποία λειτουργεί το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνιστά εγγύηση της αυτονομίας και της διατήρησης της κατάστασης των περιφερειακών και αποκεντρωμένων διοικήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ένα επίπεδο πολιτικής, νομικής και φορολογικής αυτονομίας». Καταληκτικά η Συνθήκη βάση της αρχής της επικουρικότητας αναγνωρίζει για πρώτη φορά και ρητά, την αρχή της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης εντός των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποδίδει μέγιστη σημασία στις τοπικές και περιφερειακές διοικητικές βαθμίδες. Εφαρμόζοντας τις βασικές αρχές του προγράμματος «Καλλικράτης», οι νέες δομές των «ΟΤΑ λιγότερες αλλά περισσότερο ενισχυμένες, μπορούν να εντάξουν καλύτερα στον τρόπο λειτουργίας τους τις βασικές αρχές της «Συνθήκης της Λισαβόνας», δηλαδή της εγγύτητας, της διαφάνειας σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης» (διαδικασία λήψης αποφάσεων, διοικητική και οικονομική διαφάνεια, εκλογικές διαδικασίες, συμμετοχή κοινωνίας των πολιτών, δημόσια ηθική αιρετών και προσωπικού της αυτοδιοίκησης), της εξωστρέφειας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της συμμετοχικής δημοκρατίας αλλά και της εμπάθουσας».

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σημαντική για τη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς τηρεί την αρχή της επικουρικότητας και την οργανωτική αρχή της αποκέντρωσης, γεγονός που υποδηλώνει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται όσο το δυνατόν πλησιέστερα στους πολίτες. Αυτό ορίζεται στο «άρθρο 5 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φανερώνει τις αλληλεπικαλυπτόμενες αρμοδιότητες μεταξύ των χωρών της ΕΕ και των χωρών που δεν είναι μέλη της ΕΕ (πλούτος των χωρών)». Οι ιδιαίτερα αναπτυγμένες χώρες που αποτελούν το συμβούλιο της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, βρίσκονται κυρίως βορειοδυτικά και δυτικά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3⁰

Συνταγματικό και Νομοθετικό Πλαίσιο Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης

3.1 Θεσμικός και πολιτικός ρόλος Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Αν κάτι χαρακτηρίζει συνολικά την πορεία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αυτό είναι «η συνεχής και σταθερή ενίσχυση του θεσμικού, οικονομικού και πολιτικού της ρόλου». Η συνταγματική αναθεώρηση που έλαβε χώρα το 2001, έδωσε το έναυσμα σε μια μακρά πορεία θεσμικών μεταρρυθμίσεων, σε επίπεδο αρμοδιοτήτων και σε οργανωτικό επίπεδο, επαναπροσδιορίζοντας το συνταγματικό καθεστώς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με κρίσιμες θεσμικές εγγυήσεις, καθιερώνοντας δυο βαθμούς δίνοντας θεσμικές εγγυήσεις που αφορούν την οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια τους και αναθέτοντας νέες αρμοδιότητες με τις συνακόλουθες εγγυήσεις τους.

Σύμφωνα με τις πολιτικές που θεμελιώθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση που αφορούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση και αναφέρεται στον κρίσιμο ρόλο που αναλαμβάνουν οι Περιφερειακές Διοικήσεις και οι Δήμοι, αποκαλύπτεται η πρακτική σπουδαιότητα της δημοσιονομικής αυτοτέλειάς τους υπό το πρίσμα του νέου συνταγματικού πλαισίου. Με σκοπό να ανταποκριθούν στον νέο κρίσιμο ρόλο τους είναι απαραίτητο να προσανατολιστούν σε νέες, ευέλικτες και καινοτόμες ιδέες. «Πιο συγκεκριμένα, προχωρώντας σε μια σύνθεση του νομικού πλαισίου που διέπει τους Οργανισμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αποδεικνύεται πώς δύνανται να την χρησιμοποιήσουν ως εργαλείο για την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας. Ωστόσο, η επιλογή ενός πιο πρόσφορου συστήματος πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης, είναι απολύτως απαραίτητο, καθώς το συνεχώς εξελισσόμενο, δυναμικό και πολύπλοκο εξωτερικό περιβάλλον, απαιτεί από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ευελιξία και προσαρμοστικότητα πάντοτε με γνώμονα την ουσιαστική ικανοποίηση των αναγκών των πολιτών» (Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης, 2019).

3.2 Συνταγματικό πλαίσιο Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Σε συνταγματικό επίπεδο, το «Σύνταγμα του 1975», αποσαφήνισε τις μη αναθεωρήσιμες διατάξεις του, οδηγώντας στην σύγχρονη και πληρέστερη που αφορά την τοπική αυτοδιοίκηση και περιελήφθη στο άρθρο 102. Ειδικότερα, κυρίως προσδιόρισε με ακρίβεια την δομή της τοπικής αυτοδιοίκησης της χώρας και των «ΟΤΑ Α΄ Βαθμού, που συνίστανται σε δήμους και κοινότητες, παραχωρώντας παράλληλα στον νομοθέτη τη δυνατότητα να προβλέψει και έτερες βαθμίδες τοπικής αυτοδιοίκησης». «Η αναθεώρηση του Συντάγματος που έλαβε χώρα το 2001,

περιλάμβανε αρκετές καινοτομίες ως προς την ρύθμιση των θεμάτων της τοπικής αυτοδιοίκησης, που άφηναν ευρέα περιθώρια για μια ριζική αναδιοργάνωση του δεύτερου βαθμού». «Δύο είναι τα σημεία του νέου συνταγματικού πλαισίου που έχουν ιδιαίτερη σημασία προς την κατεύθυνση αυτήν. Το πρώτο αφορά τον αυστηρό καθορισμό δύο αυτοδιοικητικών βαθμών και το δεύτερο τις αρμοδιότητες και την κατανομή τους». Σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύνταγμα του 2001: «Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού» (άρθρο 102 παρ. 1)».

«Με την επιτομή των κύριων νομικών διατάξεων του άρθρου 102 (παρ.1) επέρχονται δύο καθοριστικές αλλαγές: Αρχικά, κατοχυρώνονται πλέον συνταγματικά δύο βαθμοί αντί του ενός, χωρίς να αναφέρονται ρητά ούτε οι δήμοι και οι κοινότητες, για τους ΟΤΑ του πρώτου βαθμού αλλά ούτε και η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση για τους ΟΤΑ του δεύτερου βαθμού». Οι δύο βαθμοί λειτουργούν συμπληρωματικά, στα πλαίσια των ορίων των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται, δημιουργώντας σχέσεις συναλληλίας και συνεργασίας και όχι ελέγχου και ιεραρχίας. Επιπρόσθετα βάση της παραπάνω κατοχύρωσης αποκλείεται στο εξής οποιαδήποτε προοπτική για προσθήκη επιπλέον βαθμού στο μέλλον.

Την εφαρμογή του νέου Κοινοτικού και Δημοτικού Κώδικα του 1980, ακολούθησε η διαίρεση των δήμων με πληθυσμό άνω των 150.000 κατοίκων σε κοινοτικά διαμερίσματα, δίνοντας λύση στα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι δήμοι της χώρας. «Αρκετές μεταρρυθμιστικές προσπάθειες έλαβαν χώρα, τα χρόνια που ακολούθησαν, με την σημαντικότερη να αποτελεί ο Νόμος 2218/1994, που καθιέρωσε την αιρετή νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, με όργανά της το Νομάρχη, το Νομαρχιακό Συμβούλιο και τις Νομαρχιακές Επιτροπές». Λίγα χρόνια αργότερα, ακολούθησε η «ψήφιση και θέση σε ισχύ του «Προγράμματος Καποδίστριας» με το Ν. 2539/1997, ο οποίος μετέβαλε τα διοικητικά όρια των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ, μέσω των υποχρεωτικών συνενώσεων, χωρίς να τροποποιήσει εν τούτοις το θεσμικό τους χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, με το «Πρόγραμμα Καποδίστριας» και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του, δημιουργήθηκαν στη χώρα 901 δήμοι και 130 κοινότητες».

«Η σημερινή μορφή των ΟΤΑ» διαμορφώθηκε βάσει των προβλέψεων του Ν. 3852/2010, ήτοι του «Προγράμματος Καλλικράτης», όπως τροποποιήθηκε με το Ν.4555/2018 περί εφαρμογής του «Προγράμματος Κλεισθένης Ι», προβλέποντας

«ευρύτερη συνένωση των ΟΤΑ Α΄ Βαθμού, αντικαθιστώντας τις νομαρχίες με τις περιφέρειες και κατανέμοντας τη χώρα σε Αποκεντρωμένες Διοικήσεις». Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη σημερινή διοικητική διαίρεση της χώρας, προβλέπονται 7 Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, 13 περιφέρειες και 332 δήμοι, οι οποίοι υποδιαιρούνται με τη σειρά τους σε 4.783 κοινότητες». Το «Πρόγραμμα Καλλικράτης», αναγνώρισε τον κρισιμότητα του ρόλου των ΟΤΑ που αφορά την εδαφική στρατηγική ανάπτυξης και λαμβάνει υπόψη τους δύο πρωταρχικούς στόχους της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, δηλαδή την «ενθάρρυνση της συμμετοχής στην ευρωπαϊκή διαδικασία και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της κοινοτικής δράσης», προχώρησε σε σημαντικές στρατηγικές επιλογές με σκοπό την σύμπραξη της εδαφικής συνεργασίας την προαγωγή της κινητοποίησή τους εντός της ευρωπαϊκής διαδικασίας.

3.3 Νομοθετικό πλαίσιο Οικονομικής Διαχείρισης Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης

«Απαραίτητη προϋπόθεση για την εκπλήρωση των σκοπών της τοπικής αυτοδιοίκησης αποτελεί και η δημοσιονομική αυτοτέλεια τους», η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 102 παρ. 5, όπου και ορίζεται ότι το Κράτος λαμβάνει τα απαραίτητα δημοσιονομικά, νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα, για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την άσκηση των αρμοδιοτήτων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η «τοπική αυτοδιοίκηση» εμφανιζόμενη «οργανικά σαν ένας δυναμικός οργανισμός που καλύπτει από οικονομική άποψη, χώρο με ιδιαίτερη γαιοοικονομική ενότητα και συνέχεια και από κοινωνική άποψη και δημογραφική σκοπιά, πληθυσμό ποσοτικά επαρκή και με την ίδια ποιοτική δομή και διάρθρωση, μπορεί και πρέπει να έχει τη δυνατότητα να διαμορφώνει πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό υπόβαθρο, πάνω στο οποίο θα θεμελιώνεται οποιαδήποτε προσπάθεια ανύψωσης του επίπεδου διαβίωσης, αλλά και του πολιτιστικού επιπέδου των κατοίκων μιας περιοχής» (Βουλή των Ελλήνων Περίοδος ΙΖ Σύνοδος Δ, 2018).

Οι μεταρρυθμίσεις που αφορούν στα οικονομικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κρίνονται εξαιρετικά σημαντικές, όσον αφορά τις προοπτικές και τον ρόλο της. «Ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης στοχεύει στην αποκέντρωση: στο μοίρασμα της εξουσίας μεταξύ κεντρικού κράτους και του συστήματος αυτοδιοίκησης (τοπικής και περιφερειακής) με περιορισμό της κυβέρνησης σε επιτελικό ρόλο. Με τον τρόπο αυτό

το κράτος δε μοιράζει την εξουσία του, απλά την μεταφέρει γεωγραφικά (π.χ. σε νομάρχες, γενικούς γραμματείς περιφερειών, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κλπ)», (Μπιτσάνη, 2004).

Πυρήνα της «διασφάλιση της «οικονομικής αυτοτέλειας των Ο.Τ.Α» αποτελεί η ρητή κατοχύρωση της «οικονομικής αυτοτέλειας, που εξειδικεύεται αφενός με την διασφάλιση πόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό και αφετέρου με την καθιέρωση ιδίων πόρων». «Το κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά την διαχείριση των πόρων αυτών». διάταξη του άρθρου 102 παρ. 5, σύμφωνα με την οποία «Κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την τοπική αυτοδιοίκηση συνεπάγεται και την μεταφορά των αντίστοιχων πόρων».

Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει, κατά το Σύνταγμα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. «Σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 4, ο έλεγχος νομιμότητας που ασκείται από το κράτος στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν επιτρέπεται να παρεμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους». Αναγνωρίζει «την διοικητική αυτοτέλεια, τόσο των υποθέσεων, όσο και των οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης έναντι της κρατικής κεντρικής διοίκησης, προϋπόθεση απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία και την πραγμάτωση των σκοπών της αυτοδιοίκησης. Περαιτέρω, το σύστημα της τοπικής αυτοδιοίκησης θεμελιώνεται στην διοίκηση των τοπικών υποθέσεων από αιρετά, τοπικά όργανα, τα οποία στο πλαίσιο αυτό απολαμβάνουν ευρύτερη νομιμοποίηση από τα όργανα της αποκέντρωσης» (Μπεσίλα-Βήκα, 2011).

Οι δαπάνες των Δήμων που χρηματοδοτούνται από το Πρόγραμμα Δημοσίων επενδύσεων, από το εθνικό και από το συγχρηματοδοτούμενο (ΕΣΠΑ) τμήμα του, δημιουργεί επιπρόσθετες υπηρεσίες με σκοπό την κατανομή του συνόλου των επενδυτικών και λειτουργικών δαπανών που παρακολουθούνται σε επίπεδο υπηρεσιών σε διακριτούς κωδικούς.

3.4 Προφίλ του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού

Με την εφαρμογή του προγράμματος Καλλικράτη, οι παλαιότεροι δήμοι Αγίων Αναργύρων και Καματερού, συνενώθηκαν σε έναν δήμο της Περιφέρειας Αττικής και προέκυψε ο Δήμος Αγίων Αναργύρων-Καματερού. Ο Δήμος Αγίων Αναργύρων - Καματερού έχει έκταση 9,11km². Βρίσκεται σε απόσταση 6 χιλιομέτρων βορειοδυτικά από το κέντρο της πόλης των Αθηνών και συνορεύει δυτικά με το Δήμο Ιλίου (Ν. Λιοσίων) και Πετρούπολης, ανατολικά με τους Δήμους Ν. Φιλαδέλφειας - Ν. Χαλκηδόνας, νότια με το Δήμο Αθηναίων και Περιστερίου και βόρεια με το Δήμο Αχαρνών (Μενιδίου) και Φυλής. Ο Δήμος βρίσκεται στο Δυτικό Τομέα Αθηνών και σύμφωνα με την απογραφή του 2011, έχει πληθυσμό 62.529 κατοίκους, στοιχεία που τον κατατάσσουν στην 52η θέση από άποψη πληθυσμού στην Ελλάδα.

3.5 Έσοδα και Οικονομική Διαχείριση Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού

Οι επενδύσεις που πραγματοποιεί ο Δήμος ονομάζονται τοπικές δημόσιες επενδύσεις. Αποτελούν κατά κανόνα τον αποτελεσματικότερο και ταχύτερο τρόπο πυροδότησης ενός θετικού κύκλου ανάπτυξης στις τοπικές κοινωνίες. Συμβάλλει στην τόνωση της εμπιστοσύνης στο οικονομικό και επενδυτικό κλίμα, ενισχύοντας την ελκυστικότητα της περιοχής και παράλληλα τονώνει τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Ενδεικτικά, οι προϋπολογισμοί του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού για τα έτη 2014-2023, παρουσίασαν αύξηση της τάξεως του +40% σε σύγκριση με το 2019, εξοφλήθηκε χρέος ύψους 4.500.000€ από τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάστηκε αύξηση της δημοτικής περιουσίας κατά 2.000.000€ με την αγορά γης, που διατέθηκε σε έργα πνοής. Οι κύριες χρηματοδοτήσεις που εξασφάλισε ο Δήμος παρατίθενται στον παρακάτω πίνακα και προέρχονταν:

ΚΥΡΙΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ	ΠΟΣΟ €
ΕΣΠΑ	4.000.000€
Περιφέρεια Αττικής	33.000.000€
Υπουργείο Εσωτερικών-«Πρόγραμμα Αντώνης Τρίτσης»	19.000.000€
Ταμείο Ανάκαμψης	9.050.000€
Πράσινο Ταμείο	1.550.000€
Υπουργείο Εσωτερικών	7.500.000€
Υπουργείο Ψηφιακής Μεταρρύθμισης	1.700.000€
Λοιπές επιχορηγήσεις	3.300.000€

Πίνακας Β – Κύριες Χρηματοδοτήσεις

Ο ρόλος που εκπληρώνουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν δύναται να παραμένει αναλλοίωτος καθώς κάθε καινούρια ανάγκη που προκύπτει τον μεταβάλλει. Έχει δηλαδή «την ευθύνη να διαπαιδαγωγήσει τον δημότη ως πολίτη και να συμμετέχει ενεργά στη λήψη τοπικών αποφάσεων» (Παπακωνσταντινίδης, 1998). Αποτελεί θεσμό αναπτυξιακό και ικανό να σχεδιάζει και να εκτελεί αναπτυξιακά προγράμματα πλήρως εναρμονισμένα με τον εθνικό σχεδιασμό. «Οι μετρήσεις αποδοτικότητας περιλαμβάνουν την εξακρίβωση, αν οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποκτούν, προστατεύουν και χρησιμοποιούν τους διαθέσιμους πόρους (εισροές) οικονομικά, σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς λειτουργίας τους». (Μπεσίλα-Μακρίδη Ε, 2020, τόμος 2, σελ 23). «Η αποδοτικότητα αποτιμά τη σχέση μεταξύ των οικονομικών και άλλων πόρων που διέθεσε ο Ο.Τ.Α. και των αποτελεσμάτων που επιτεύχθηκαν. Εκτιμά συνολικά το πόσο καλά χρησιμοποιεί (αξιοποιεί) τις εισροές με σκοπό να επιτύχει τα συγκεκριμένα αποτελέσματα» (Υπουργείο Εσωτερικών, 1999, σελ 27).

Το «Ισχύον σύστημα δημοτικής διακυβέρνησης αποτελείται από τα εξής όργανα»:

(α) το «Δημοτικό Συμβούλιο» είναι το κυρίαρχο όργανο με το τεκμήριο αρμοδιότητας εντός του Δήμου». «Ο επιτελικός και ελεγκτικός του ρόλος ενισχύεται, μέσω της αναβάθμισης των Επιτροπών. Δεδομένης της μείωσης του αριθμού των Δήμων, σε συνδυασμό με τον περιορισμό του αριθμού των μελών των τοπικών συμβουλίων, οδηγούμαστε σε δραστικό περιορισμό του συνολικού αριθμού των αιρετών Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης «Πρόγραμμα Καλλικράτης (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010, σελ 27)».

(β) Τα «Εκτελεστικά όργανα του Δήμου, τον Δήμαρχο, τους τοπικούς και θεματικούς Αντιδημάρχους και την Εκτελεστική Επιτροπή, η οποία αποτελείται από τους προαναφερθέντες και τον Γενικό Γραμματέα του Δήμου, που ενισχύθηκαν αποφασιστικά και έχουν ανάλογη προς το Δημοτικό Συμβούλιο σύνθεση και μπορούν να έχουν, με βάση τον σχετικό κανονισμό ή/και σχετική ειδική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, και αποφασιστικές αρμοδιότητες».

(γ) Την «Δημαρχιακή Επιτροπή», η οποία μετονομάζεται σε «**Οικονομική Επιτροπή**» και αποκτά «αναλογικότερη συμμετοχή της αντιπολίτευσης, ενώ παράλληλα ενισχύεται ο εποπτικός και ελεγκτικός της ρόλος ως προς τα οικονομικά του δήμου (εκτέλεση και υλοποίηση προϋπολογισμού, πορεία εσόδων-εξόδων κλπ.)

και γενικότερα της διαχείρισης του δήμου (έλεγχος απευθείας αναθέσεων, υλοποίηση τεχνικού προγράμματος, έργων/προμηθειών κ.ά.)».

(δ) Την «Επιτροπή Ποιότητας Ζωής», η οποία θεσμοθετήθηκε με σημαντικές αρμοδιότητες ως προς θέματα πολεοδομικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα, καθώς και τις αδειοδοτήσεις καταστημάτων και επιχειρήσεων με στόχο την περαιτέρω αποσυμφόρηση του δημοτικού συμβουλίου».

Μέρος αυτής της διαδικασίας αποτελεί η «ενδυνάμωση της συμμετοχικής διαδικασίας και της συμμετοχής των πολιτών, όπως και με την πρωτοβουλία των πολιτών για τη νομοθετική διαδικασία σε κοινοτικό επίπεδο, με τα δημοψηφίσματα, τα τοπικά συμβούλια νέων, την πλήρη διαφάνεια και την πρόσβαση των πολιτών σε όλες τις αποφάσεις και τις υπηρεσίες της αυτοδιοίκησης».

3.6 Επιχειρησιακό πρόγραμμα Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού

Η μέτρηση της αποτελεσματικότητας είναι απαραίτητη για την διασφάλιση της διαφάνειας και την νομιμότητας στην δράση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Είναι απαραίτητη η θέσπιση αξιολόγησης, προγραμματισμού, σχεδιασμού και παρακολούθησης με σκοπό την επίτευξη και υλοποίηση των στόχων αυτών.

Με τα άρθρα «203-207 του νέου Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα, θεσμοθετείται η υποχρέωση εκπόνησης τετραετών επιχειρησιακών προγραμμάτων από τους Δήμους και τις Κοινότητες της χώρας, στα οποία περιλαμβάνονται, τόσο ο οικονομικός και αναπτυξιακός προγραμματισμός, όσο και οι κοινωνικές δράσεις των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ. Σε πρώτη φάση, την υποχρέωση αυτή, έχουν οι ΟΤΑ με πληθυσμό άνω των 10.000 κατοίκων και Δήμοι-πρωτεύουσες νομών, καθώς και οι ΟΤΑ που προέρχονται από εθελούσια συνένωση». Στο «Επιχειρησιακό Πρόγραμμα καθορίζονται οι στρατηγικοί στόχοι και οι προτεραιότητες της τοπικής ανάπτυξης, της οργάνωσης και της ανάπτυξης των υπηρεσιών του ΟΤΑ και προσδιορίζονται οι δράσεις της τετραετίας για την επίτευξη των στόχων αυτών, καθώς και οι υφιστάμενες αλλά και οι εκτιμώμενες πιθανές πηγές χρηματοδότησης». Επιπρόσθετα παρέχεται «εξειδίκευση σε Ετήσιο Πρόγραμμα Δράσης του ΟΤΑ και αυτοτελή Ετήσια Προγράμματα Δράσης των κοινωφελών δημοτικών ή κοινοτικών επιχειρήσεων, της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης, των ΝΠΔΔ, των ΟΤΑ και των δημοτικών ή κοινοτικών ιδρυμάτων. Τέλος, μέρος του ετήσιου προγράμματος δράσης είναι και το τεχνικό πρόγραμμα που προβλέπεται σε άλλες διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα» (Παυλόπουλου, 2009, σελ 14-16).

Στο Δήμο Αγίων Αναργύρων-Καματερού, υλοποιήθηκαν εμβληματικά έργα υπερτοπικού χαρακτήρα. Ενδεικτικά, αναφέρεται, η «υπογειοποίηση τμήματος της σιδηροδρομικής γραμμής Αθηνών – Θεσσαλονίκης» και η «δημιουργία πεζοδρόμου με ποδηλατόδρομο» στο χώρο που απελευθερώθηκε, οι δύο σταθμοί του «Προαστιακού σιδηροδρόμου», «Άγιοι Ανάργυροι» και «Πύργος Βασιλίσσης», η «ίδρυση του Πάρκου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Ανακύκλωσης, και η κάλυψη του ρέματος της Εσχατιάς και διαμόρφωση χώρων πρασίνου και αναψυχής». Τα παραπάνω έργα πυροδοτούν την τοπική κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή και επιφέρουν βελτίωση στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, αλλά και στην ποιότητα ζωής και στην διαβίωση των κατοίκων.

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού δεν αφορά μονάχα τις τοπικές αναπτυξιακές παρεμβάσεις στην περιοχή, αλλά και στη βελτίωση των υποδομών, της οργάνωσης και υφιστάμενης λειτουργίας του ίδιου του Δήμου, ως φορέα τοπικής αυτοδιοίκησης. Επίσης στο πλαίσιο της «Κοινωνικής Πολιτικής, ο Δήμος την τελευταία δεκαετία έχει παρουσιάσει σημαντικό και αξιόλογο έργο. Αναπτύσσει και παρέχει ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών υπηρεσιών και προγραμμάτων που στοχεύουν στην καταπολέμηση της φτώχειας και στην άρση κάθε είδους διακρίσεων, στην προώθηση της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, στην κοινωνική ενσωμάτωση ευπαθών κοινωνικά ομάδων, στην πρόληψη και προαγωγή της υγείας των δημοτών του και στην προώθηση της απασχόλησης σε τοπικό επίπεδο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Για την εξυπηρέτηση των σκοπών της παρούσας διπλωματικής εργασίας, χρησιμοποιήθηκε ερευνητικό ερωτηματολόγιο (Παράρτημα Α : Ερωτηματολόγιο Έρευνας), το οποίο και προωθήθηκε διαδικτυακά. Στο παρόν κεφάλαιο, αναλύεται ο σχεδιασμός της έρευνας, η δομή του ερωτηματολογίου, η διαδικασία δημιουργίας του, ο τρόπος προώθησής του και η μέθοδος δειγματοληψίας, καθώς και οι τεχνικές ανάλυσης των δεδομένων που προέκυψαν με την χρήση κατάλληλου λογισμικού στατιστικής ανάλυσης. Στόχος του ερωτηματολογίου ήταν να αποτυπώσει στοιχεία σχετικά με την ικανοποίηση των κατοίκων του Δήμου Αγίων Αναργύρων Καματερού όσον αφορά την κατανομή των δαπανών του υπό μελέτη Δήμου. Πιο αναλυτικά, στόχος είναι να εξεταστεί εάν ο δήμος καλύπτει τις ανάγκες των πολιτών, σε σχέση με τις καίριες αρμοδιότητες του.

4.1 Μεθοδολογία Έρευνας

Για τους σκοπούς της έρευνας χρησιμοποιήθηκε μια δημοφιλής μέθοδος κοινωνικής έρευνας, η ποσοτική μέθοδος, που αποσκοπεί στην στατιστική ανάλυση και ποσοτικοποίηση των συλλεχθέντων, η οποία θα οδηγήσει στην ανάδειξη αιτιακών συνδέσεων μεταξύ των μεταβλητών. «Η ανάδειξη αιτιακών συνδέσεων μεταξύ μεταβλητών επιτρέπει τον έλεγχο της εγκυρότητας των θεωρητικών υποθέσεων, βάσει των οποίων σχηματίζεται η θεωρία για την ερμηνεία και την εξήγηση ενός κοινωνικού φαινομένου, με στόχο την παραγωγή νέας γνώσης» (Κυριαζή, 2000), και στην προσπάθεια εμβάθυνσης και κατανόησης του ρόλου της κατανομής των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων Καματερού και στον βαθμό ικανοποίησης των δημοτών αυτού. Η έρευνα επικεντρώνεται στην ανίχνευση των αντιλήψεων και προτάσεων των δημοτών και στην διερεύνηση της ικανοποίησης αυτών σε σχέση με τις καίριες αρμοδιότητες του.

4.2 Είδος Έρευνας

Στην παρούσα έρευνα για την διαδικασία συλλογής των δεδομένων και ανάλυση αυτών χρησιμοποιήθηκαν ερωτήσεις κλειστού τύπου. Οι συγκεκριμένες επιλογές απαντήσεων που δίδονται στην διάθεση των ερωτώμενων είναι ευνοϊκές για την στατιστική επεξεργασία των δεδομένων. Στην παρούσα έρευνα το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 21 ερωτήσεις επιλογής κατηγορίας (category questions): Πρόκειται για «ερωτήσεις με προκαθορισμένες απαντήσεις, οι οποίες οδηγούν στη συγκέντρωση κυρίως μη μετρικών (κατηγορικών) δεδομένων». Η

παραπάνω διαδικασία αποτελεί τον τρόπο επαλήθευσης των θεωρητικών υποθέσεων και την διατυπωμένη θεωρία που την συγκροτούν. Σε αντίθεση με τις ερωτήσεις ανοιχτού τύπου, που λόγω της πλήρους ελευθερίας του ερωτώμενου, που οδηγούν σε αυξημένου όγκου δεδομένα για την στατιστική έρευνα.

Το τελικό ερωτηματολόγιο της παρούσας έρευνας (Παράρτημα Α) αποτελείται από 21 ερωτήσεις χωρισμένες ως εξής:

Συγκεκριμένα

- **Το πρώτο μέρος** αποτελείται από 5 ερωτήσεις σχετικά με το προφίλ των ερωτώμενων δηλαδή τα δημογραφικά και κοινωνικά τους χαρακτηριστικά
- **Το δεύτερο μέρος** αποτελείται από 8 ερωτήσεις σχετικά με τον βαθμό ικανοποίησης των δημοτών του δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού, αναφορικά με την κατανομή των δαπανών, σε σχέση με τις κρίσιμες αρμοδιότητες του
- **Το τρίτο μέρος** αποτελείται από 8 ερωτήσεις σχετικά με την άποψη της πρακτικής σημαντικότητας των αποτελεσμάτων των ερευνητικών υποθέσεων, καθώς και προτάσεις των πολιτών για αλλαγές που μπορούν να επέλθουν

«Ένα από τα πλεονεκτήματα της διεξαγωγής ερευνών με την χρήση διαδικτυακών ερωτηματολογίων είναι το γεγονός ότι «απαιτεί λιγότερο αριθμό ενεργειών από τους συμμετέχοντες», (Rosenbaum, 2007). Επίσης έχουν «καλύτερο λόγο κόστους – αποτελεσματικότητας, ενώ οι περισσότερες διαδικτυακές πλατφόρμες ερωτηματολογίων έχουν αυτοματοποιημένες διαδικασίες που βοηθούν στην επεξεργασία των δεδομένων» (Rosenbaum, 2007). Επιπρόσθετα, «εξασφαλίζουν την αξιοπιστία και την ανωνυμία των δεδομένων που συλλέγονται, μειώνουν την προκατάληψη στην επιλογή των συμμετεχόντων από τους ερευνητές, βοηθούν στην εξοικονόμηση χρόνου για την συλλογή τους και διευκολύνουν στην καλύτερη γεωγραφική αντιπροσώπευση του δείγματος» (Lefever et al., 2007).

4.3 Ερευνητικό Δείγμα

Η διεξαγωγή της έρευνας πραγματοποιήθηκε με την χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας Google Forms. «Κρίθηκε ότι οι λειτουργίες της εφαρμογής αυτής κάλυπταν πλήρως τις ανάγκες της συγκεκριμένης έρευνας. Λίγο πριν την δημοσίευση

του, το ερωτηματολόγιο πρέπει να απαντηθεί δοκιμαστικά από τουλάχιστον δύο ή τρεις ερωτούμενους» (Μακράκης 2005).

Η αντιπροσωπευτικότητα του πληθυσμού αποτελεί βασικό στόχο της δειγματοληπτικής έρευνας δηλαδή το σύνολο των κοινωνικών-δημογραφικών χαρακτηριστικών του υπό μελέτη Δήμου. Το ερωτηματολόγιο διανεμήθηκε στους δημότες Αγίων Αναργύρων Καματερού, που ανταποκρίνονται στο δείγμα μας. Πραγματοποιήθηκε ποσοτική έρευνα με πρωτογενή συλλογή στοιχείων μέσω ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου google forms.

4.4 Τρόπος Συλλογής Δεδομένων- Ερευνητική Διαδικασία

Αναγκαία προϋπόθεση για την αξιολόγηση και διερεύνηση της κατανομής των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων Καματερού αποτελεί η λεπτομερής γνώση του αντίκτυπου που έχουν οι παροχές των υπηρεσιών τους αλλά και ο βαθμός ικανοποίησης των πολιτών αυτού. Για την σύνταξη του ερωτηματολογίου χρησιμοποιήθηκε φόρμα της Google forms και οι απαντήσεις στις ερωτήσεις συλλέχτηκαν αυτόματα σε υπολογιστικό φύλλο excel σε πραγματικό χρόνο. Ο τελικός αριθμός του δείγματος ανήλθε σε N=182.

4.5 Μέθοδος Ανάλυσης Δεδομένων

Προκειμένου να υποστηριχθεί η ποσοτική ανάλυση, η επεξεργασία των δεδομένων και η εξαγωγή των κατάλληλων συμπερασμάτων, έγινε χρήση στατιστικού προγράμματος που υποστηρίζει το σύνολο της ανάλυσης. Για τη συγκεκριμένη έρευνα και την επίτευξη των ως άνω σκοπών και κατόπιν συλλογής των απαραίτητων στοιχείων, για την ανάλυση των δεδομένων, καθώς και για παρουσίαση των αποτελεσμάτων χρησιμοποιήθηκε το «Statistical Package for Social Sciences» (SPSS), ένα στατιστικό πρόγραμμα το οποίο χρησιμοποιείται ευρέως σε ερευνητικό επίπεδο.

4.6 Περιορισμοί της έρευνας

Η έρευνα βασίζεται σε ερωτηματολόγια και παρακάτω επισημαίνονται τα θέματα που υπόκεινται σε μεθοδολογικούς περιορισμούς και σχετίζονται με ζητήματα όπως:

(α) Η πλήρης κατανόηση των ερωτήσεων από τους παραλήπτες

(β) Ο βαθμός ανταπόκρισης του δείγματος

(γ) Η απώλεια του βάθους της πληροφορίας και των λεπτομερειών

(δ) Η έλλειψη ελέγχου της ακρίβειας των απαντήσεων και της ειλικρίνειας των ερωτηθέντων

(ε) Η υποκειμενικότητα των ερωτηθέντων στην κατανόηση των ερωτήσεων

(στ) Οι απώλειες στο δείγμα

4.7 Θέματα ηθικής και δεοντολογίας

Για οποιαδήποτε ζητήματα δεοντολογίας και ηθικής εγείρονται, το ερωτηματολόγιο συνοδεύεται από έγγραφο συναίνεσης και εξασφάλισης της συγκατάβασης των συμμετεχόντων στην έρευνα διαβεβαιώνοντας ότι το κάθε ερωτηματολόγιο ανώνυμα απαντάται από τους δημότες και η χρήση του είναι αποκλειστική και μόνο στα πλαίσια της συγκεκριμένης έρευνας. Το έγγραφο περιλαμβάνει πληροφορίες που αφορούν τον σκοπό της μελέτης καθώς και τα στοιχεία της ερευνήτριας και του επιβλέποντος καθηγητή, στο οποίο ρητά τονίζεται το κύριο ηθικό και δεοντολογικό στοιχείο της μελέτης: πως με την συμμετοχή στην έρευνα είναι εξασφαλισμένη η ανωνυμία και η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών σχετικά με τα προσωπικά στοιχεία των συμμετεχόντων. Η χρήση των αποτελεσμάτων θα είναι μόνο για ερευνητικούς σκοπούς και θα αφορούν το σύνολο των συμμετεχόντων.

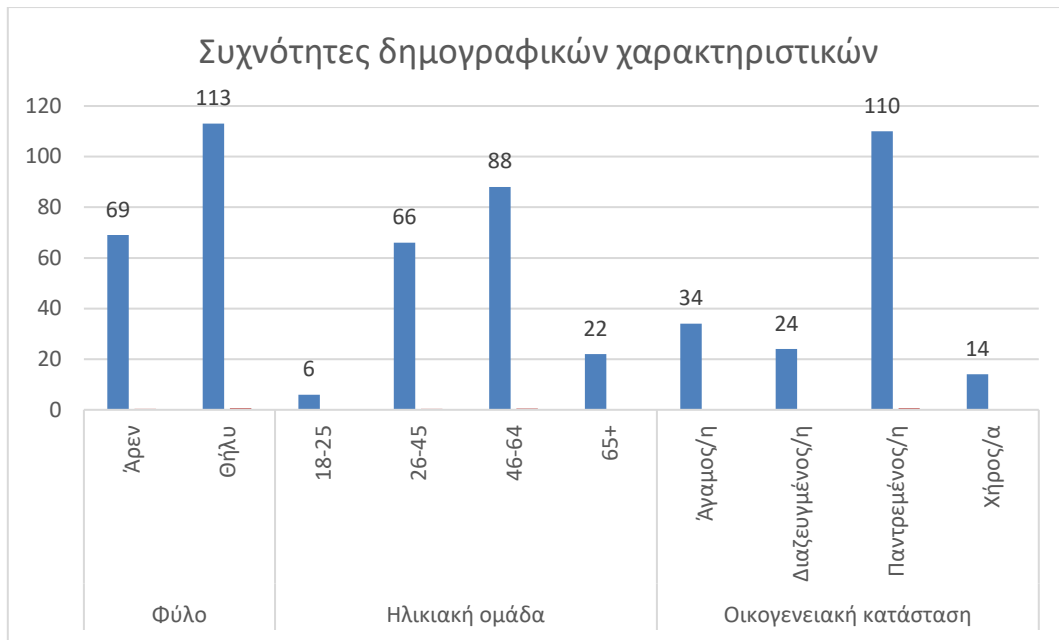
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

5.1 Περιγραφική Ανάλυση

Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η κατανομή των Δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων – Καματερού και η ικανοποίηση των Δημοτών σε σχέση με τις καίριες αρμοδιότητες του. Στον πίνακα 1 παρατίθενται στατιστικά στοιχεία σχετικά με το **δείγμα συμμετεχόντων στην έρευνα**. Αναφορικά με το “φύλο”, παρατηρείται ότι το 37.9% είναι άνδρες, ενώ το 62.1% αποτελούν γυναίκες. Σχετικά με την “ηλικιακή ομάδα”, παρατηρείται ότι οι περισσότεροι συμμετέχοντες κινούνται στην ηλικιακή ομάδα 46-64 ετών, αποτελώντας το 48.4% του δείγματος. Αντίθετα, οι νεότεροι (18-25 ετών) αντιπροσωπεύουν μόλις το 3.3%. Όσον αφορά την “οικογενειακή κατάσταση”, παρατηρείται ότι οι παντρεμένοι αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό με 60.4%, ενώ οι άγαμοι/ές αποτελούν το 18.7%. Τα παραπάνω αποτελούν σημαντικά στοιχεία για την κατανόηση της σύνθεσης του δείγματος και την ερμηνεία των αποτελεσμάτων.

		N	%
Φύλο	Άρην	69	37.9%
	Θήλυ	113	62.1%
Ηλικιακή ομάδα	18-25	6	3.3%
	26-45	66	36.3%
	46-64	88	48.4%
	65+	22	12.1%
Οικογενειακή κατάσταση	Άγαμος/η	34	18.7%
	Διαζευγμένος/η	24	13.2%
	Παντρεμένος/η	110	60.4%
	Χήρος/α	14	7.7%

Πίνακας 1 Στατιστικά Στοιχεία Δείγματος: Φύλο, Ηλικία και Οικογενειακή Κατάσταση

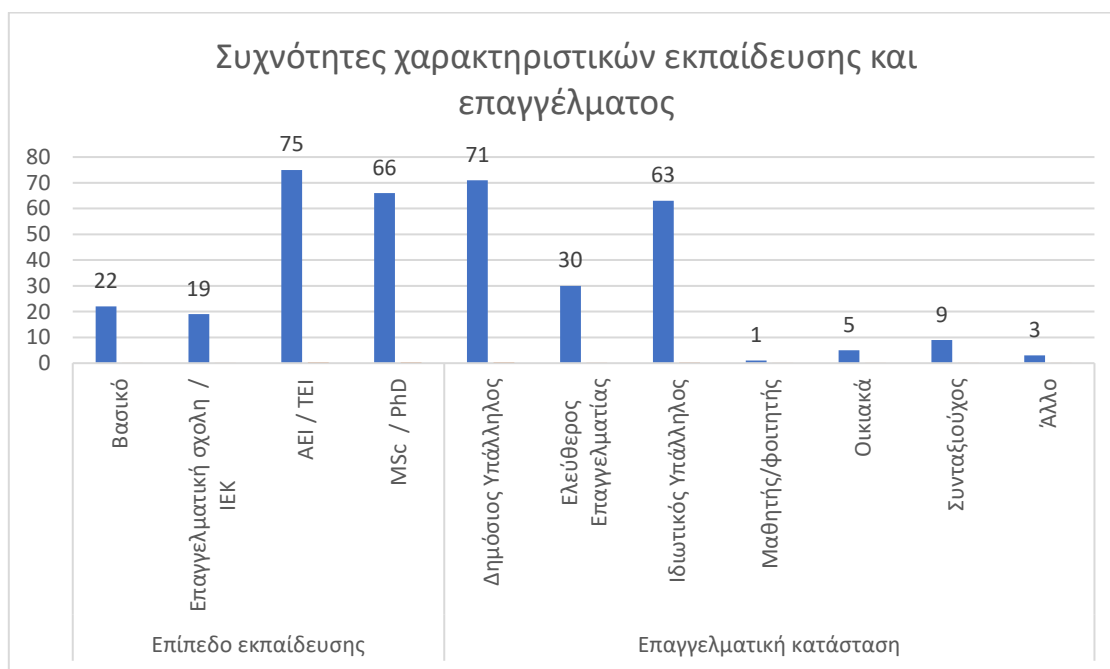

Γράφημα 1. Κατανομή Δημογραφικών Στοιχείων Δείγματος: Φύλο, Ηλικία και Οικογενειακή Κατάσταση

Ο πίνακας 2 περιλαμβάνει στατιστικά στοιχεία σχετικά με το **επίπεδο εκπαίδευσης** και την **επαγγελματική κατάσταση** των συμμετεχόντων στην έρευνα. Τα δεδομένα αυτά παρέχουν σημαντικές πληροφορίες για το προφίλ του δείγματος. Όσον αφορά το “επίπεδο εκπαίδευσης”, παρατηρείται μια ποικιλία μεταξύ των συμμετεχόντων. Το 41.2% έχει αποφοιτήσει από ΑΕΙ/ΤΕΙ, ενώ το 36.3% έχει MSc/PhD, αντιπροσωπεύοντας υψηλά επίπεδα εκπαίδευσης στο δείγμα. Τα ποσοστά των βασικών και των επαγγελματικών σχολών/ΙΕΚ είναι 12.1% και 10.4% αντίστοιχα. Σχετικά με την “επαγγελματική κατάσταση”, οι Δημόσιοι Υπάλληλοι αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό με 39.0%, ενώ οι Ελεύθεροι Επαγγελματίες αντιστοιχούν στο 16.5%. Οι Ιδιωτικοί Υπάλληλοι ακολουθούν με 34.6%. Η παρουσία συνταξιούχων είναι στο 4.9%. Επίσης, το ποσοστό των συμμετεχόντων που ασχολούνται με οικιακά είναι 2.7%, ενώ των μαθητών/φοιτητών αντιπροσωπεύει το 0.5%. Αυτά τα στατιστικά στοιχεία αποκαλύπτουν όχι μόνο το επίπεδο εκπαίδευσης των συμμετεχόντων αλλά και την ποικιλία στους τομείς εργασίας τους. Αυτή η ποικιλομορφία είναι σημαντική για την ερμηνεία των αποτελεσμάτων, καθώς οι διάφορες εμπειρίες και προοπτικές μπορεί να επηρεάσουν την αντίληψη των Δημοτών σχετικά με τις δαπάνες του Δήμου.

	N	%	
Επίπεδο εκπαίδευσης	Βασικό	22	12.1%
	Επαγγελματική σχολή / ΙΕΚ	19	10.4%
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	41.2%
	MSc / PhD	66	36.3%
Επαγγελματική κατάσταση	Δημόσιος Υπάλληλος	71	39.0%
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	16.5%
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	34.6%
	Μαθητής/φοιτητής	1	0.5%
	Οικιακά	5	2.7%
	Συνταξιούχος	9	4.9%
	Άλλο	3	1.6%

Πίνακας 2 Στατιστικά Στοιχεία Δείγματος: Επίπεδο Εκπαίδευσης και Επαγγελματική Κατάσταση

Γράφημα 2. Κατανομή Στοιχείων Δείγματος: Εκπαίδευση και Επαγγελματική κατάσταση

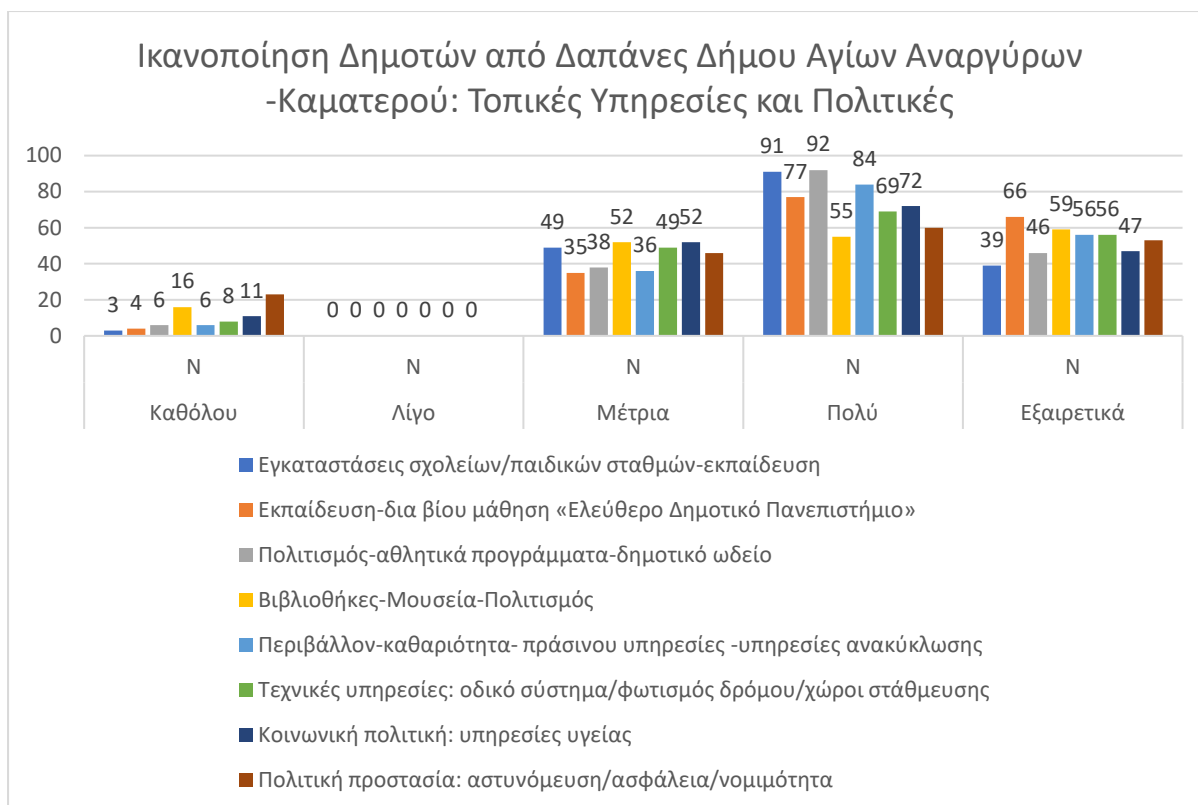
Ο πίνακας 3 παρουσιάζει τα αποτελέσματα σχετικά με **την ικανοποίηση των Δημοτών από διάφορες υπηρεσίες και πολιτικές του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού**. Τα ποσοστά έχουν καταγραφεί σε πέντε επίπεδα, από "Καθόλου" έως "Εξαιρετικά".

Όσον αφορά τις "εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση", το 50.0% των Δημοτών εκφράζει υψηλή ικανοποίηση, ενώ η μέτρια ικανοποίηση είναι 26.9%. Οι "υπηρεσίες δια βίου μάθησης" "Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο" επίσης έχουν

υψηλή ικανοποίηση, με το 42.3% να τις αξιολογεί ως "Πολύ" και το 36.3% ως "Εξαιρετικά". "Στον τομέα του πολιτισμού, των αθλητικών προγραμμάτων και του δημοτικού ωδείου", το 50.5% των Δημοτών τις αξιολογεί ως "Πολύ" και το 25.3% ως "Εξαιρετικά" ικανοποιητικές. "Στις βιβλιοθήκες, μουσεία και τον πολιτισμό" γενικότερα, η μέτρια ικανοποίηση είναι 28.6%, ενώ το 30.2% των Δημοτών τις αξιολογεί ως "Πολύ" και το 32.4% ως "Εξαιρετικά" ικανοποιητικές. Στους τομείς του "περιβάλλοντος και των τεχνικών υπηρεσιών", η υψηλή ικανοποίηση είναι περίπου 46.2% και 37.9% αντίστοιχα. "Στην κοινωνική πολιτική και τις υπηρεσίες υγείας", το 39.6% και το 25.8% αξιολογούνται ως "Πολύ" και "Εξαιρετικά", αντίστοιχα. Τέλος, όσον αφορά την "πολιτική προστασία (αστυνόμευση/ασφάλεια/νομιμότητα)", το 33.0% των Δημοτών εκφράζει υψηλή ικανοποίηση, ενώ το 29.1% τις αξιολογεί ως "Εξαιρετικά".

	Καθόλου		Λίγο		Μέτρια		Πολύ		Εξαιρετικά	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση	3	1.6%	0	0.0%	49	26.9%	91	50.0%	39	21.4%
Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	4	2.2%	0	0.0%	35	19.2%	77	42.3%	66	36.3%
Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα-δημοτικό ωδείο	6	3.3%	0	0.0%	38	20.9%	92	50.5%	46	25.3%
Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός	16	8.8%	0	0.0%	52	28.6%	55	30.2%	59	32.4%
Περιβάλλον-καθαριότητα- πράσινου υπηρεσίες -υπηρεσίες ανακύκλωσης	6	3.3%	0	0.0%	36	19.8%	84	46.2%	56	30.8%
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	8	4.4%	0	0.0%	49	26.9%	69	37.9%	56	30.8%
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	11	6.0%	0	0.0%	52	28.6%	72	39.6%	47	25.8%
Πολιτική προστασία: αστυνόμευση/ασφάλεια/νομιμότητα	23	12.6%	0	0.0%	46	25.3%	60	33.0%	53	29.1%

Πίνακας 3 Ικανοποίηση Δημοτών από Δαπάνες Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού: Τοπικές Υπηρεσίες και Πολιτικές

Γράφημα 3. Ικανοποίηση Δημοτών από Δαπάνες Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού: Τοπικές Υπηρεσίες και Πολιτικές

Ο πίνακας 4 αναδεικνύει τις απόψεις των Δημοτών σχετικά με τη **δημοτική διακυβέρνηση και την ικανοποίησή τους από τις πολιτικές και αλλαγές που έχουν επέλθει στον Δήμο Αγίων Αναργύρων-Καματερού**. Οι απαντήσεις καταγράφονται σε πέντε επίπεδα, από το "Διαφωνώ απόλυτα" έως το "Συμφωνώ απόλυτα".

Όσον αφορά τις “αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη”, το 44.0% των Δημοτών συμφωνεί, ενώ το 38.5% συμφωνεί απόλυτα. Ωστόσο, υπάρχει και το 17.5% που διαφωνεί είτε απόλυτα είτε σε μικρότερο βαθμό.

Σχετικά με την “προσφορά του Δήμου στην ποιότητα ζωής και την ικανοποίηση αναγκών”, το 55.5% των Δημοτών συμφωνεί, ενώ το 31.9% συμφωνεί απόλυτα. Εδώ, το ποσοστό των διαφωνούντων είναι σχετικά χαμηλό, με το 12.6%.

Επιπλέον, σχετικά με τη “δίκαιη κατανομή κόστους/ωφελείας στους πολίτες (φόροι-δημοτικά τέλη)”, το 44.5% των Δημοτών συμφωνεί, ενώ το 29.7% συμφωνεί απόλυτα. Το 22.5% διαφωνεί, αν και με διάφορα επίπεδα έντασης.

Σχετικά με την ανάγκη “να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας”, το 33.5% συμφωνεί, ενώ το 63.7% συμφωνεί απόλυτα. Εδώ, η διαφωνία είναι σχετικά χαμηλή, με το 2.7%.

Όσον αφορά την “επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας”, το 38.5% των Δημοτών συμφωνεί απόλυτα, ενώ το 15.4% διαφωνεί, με το 19.2% να δηλώνει απόλυτη διαφωνία.

Σχετικά με την “εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας από το Δήμο”, το 43.4% συμφωνεί, ενώ το 29.1% συμφωνεί απόλυτα. Το 22.5% διαφωνεί, αν και σε μικρότερο βαθμό.

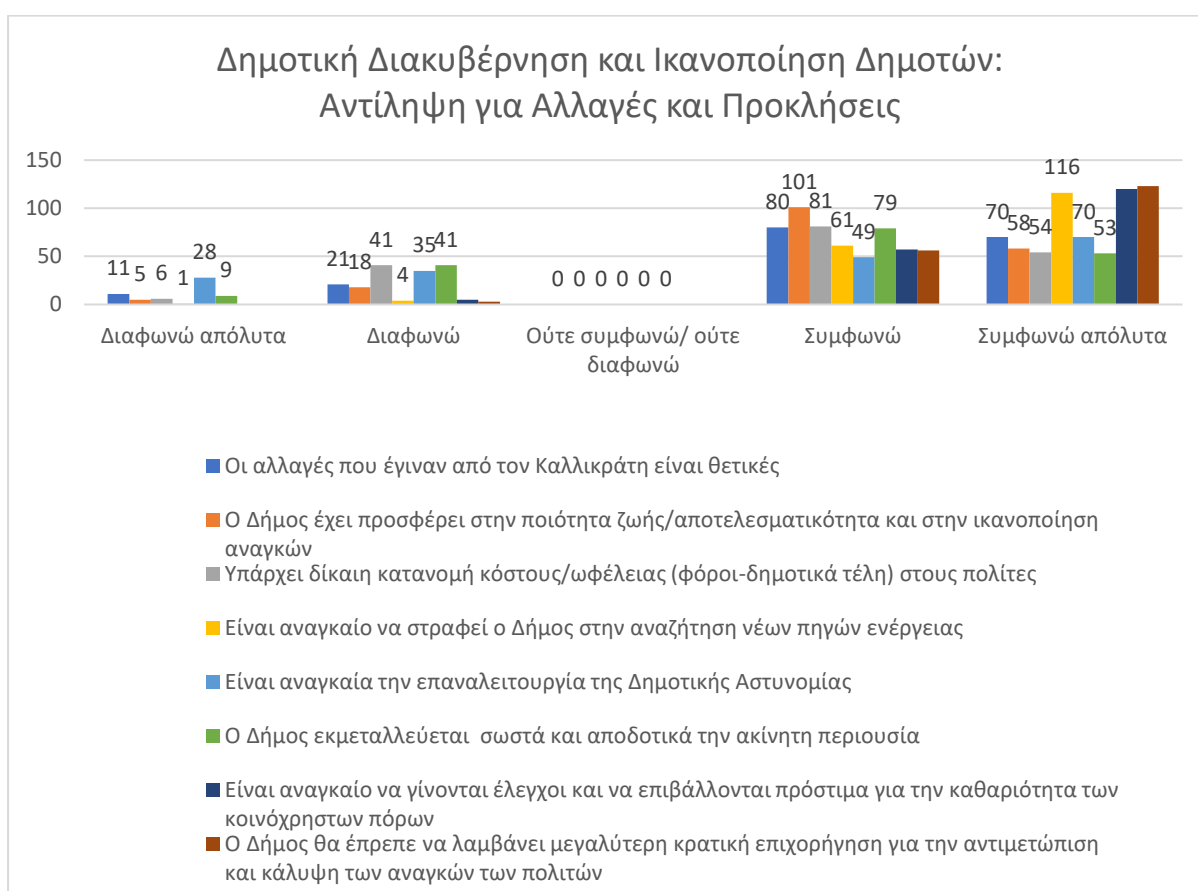
Αναφορικά με “τους ελέγχους και τα πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων”, το 31.3% συμφωνεί, ενώ το 65.9% συμφωνεί απόλυτα. Εδώ, η διαφωνία είναι εξαιρετικά χαμηλή, με το 2.7%.

Τέλος, όσον αφορά τη “μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση των αναγκών των πολιτών”, το 30.8% συμφωνεί, ενώ το 67.6% συμφωνεί απόλυτα. Εδώ, το ποσοστό των διαφωνούντων είναι πολύ χαμηλό, με το 1.6%.

	Διαφωνώ απόλυτα		Διαφωνώ		Ούτε συμφωνώ/ ούτε διαφωνώ		Συμφωνώ		Συμφωνώ απόλυτα	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	11	6.0%	21	11.5%	0	0.0%	80	44.0%	70	38.5%
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών	5	2.7%	18	9.9%	0	0.0%	101	55.5%	58	31.9%
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες	6	3.3%	41	22.5%	0	0.0%	81	44.5%	54	29.7%
Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας	1	0.5%	4	2.2%	0	0.0%	61	33.5%	116	63.7%
Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας	28	15.4%	35	19.2%	0	0.0%	49	26.9%	70	38.5%
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία	9	4.9%	41	22.5%	0	0.0%	79	43.4%	53	29.1%

Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων	0	0.0%	5	2.7%	0	0.0%	57	31.3%	120	65.9%
Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών	0	0.0%	3	1.6%	0	0.0%	56	30.8%	123	67.6%

Πίνακας 4 Δημοτική Διακυβέρνηση και Ικανοποίηση Δημοτών: Αντίληψη για Αλλαγές και Προκλήσεις

Γράφημα 4. Δημοτική Διακυβέρνηση και Ικανοποίηση Δημοτών: Αντίληψη για Αλλαγές και Προκλήσεις

5.2 Επαγωγική Ανάλυση

Ο πίνακας 5 παρουσιάζει τον **βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού σε σχέση με το φύλο**. Ο πίνακας περιλαμβάνει τις μετρήσεις για τους άνδρες (Άρεν) και τις γυναίκες (Θήλυ), καθώς και τα στατιστικά στοιχεία όπως ο μέσος όρος, η τυπική απόκλιση, και η τιμή p .

Σε ό,τι αφορά τις “εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση”, παρατηρείται πολύ μικρή διαφορά μεταξύ των δύο φύλων. Οι άνδρες έχουν μέσο όρο 3.91, ενώ οι γυναίκες έχουν μέσο όρο 3.88. Η τιμή p είναι 0.817, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο ομάδων.

Στις υπόλοιπες κατηγορίες, όπως η “εκπαίδευση-δια βίου μάθηση, ο πολιτισμός, οι βιβλιοθήκες-μουσεία-πολιτισμός, το περιβάλλον-καθαριότητα, οι τεχνικές υπηρεσίες, η κοινωνική πολιτική, και η πολιτική προστασία”, διαπιστώνεται παρόμοια απουσία στατιστικά σημαντικών διαφορών μεταξύ των φύλων. Συγκεκριμένα, οι τιμές p για αυτές τις κατηγορίες είναι 0.698, 0.971, 0.849, 0.640, 0.810, 0.700, και 0.302, αντίστοιχα.

Συνολικά, οι βαθμολογίες για την ικανοποίηση από τις δαπάνες του Δήμου φαίνεται να είναι παρόμοιες μεταξύ των δύο φύλων, χωρίς να υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές.

	Φύλο	N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	p
Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση	Άρεν	69	3.91	.818	.817
	Θήλυ	113	3.88	.776	
Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	Άρεν	69	4.07	.929	.698
	Θήλυ	113	4.12	.825	
Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα-δημοτικό ωδείο	Άρεν	69	3.94	.922	.971
	Θήλυ	113	3.95	.843	
Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός	Άρεν	69	3.75	1.253	.849
	Θήλυ	113	3.79	1.114	
Περιβάλλον-καθαριότητα- πράσινου υπηρεσίες -υπηρεσίες ανακύκλωσης	Άρεν	69	3.97	.985	.640
	Θήλυ	113	4.04	.844	
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	Άρεν	69	3.88	1.105	.810
	Θήλυ	113	3.92	.908	
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	Άρεν	69	3.75	1.063	.700

	Θήλυ	113	3.81	1.005	
Πολιτική προστασία:	Άρεν	69	3.78	1.174	
αστυνόμευση/ασφάλεια/νομιμότητα	Θήλυ	113	3.58	1.301	.302

Πίνακας 5 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με το φύλο

Ο πίνακας 6 **περιλαμβάνει την ανάλυση απόψεων ανδρών και γυναικών σχετικά με τη Δημοτική Διακυβέρνηση**. Οι κατηγορίες περιλαμβάνουν διάφορες πτυχές της δημοτικής λειτουργίας, και γίνεται σύγκριση των απόψεων μεταξύ ανδρών (Άρεν) και γυναικών (Θήλυ). Στον πίνακα, παρατίθενται οι μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, και η τιμή p , που αντιπροσωπεύει τη στατιστική σημαντικότητα των διαφορών μεταξύ των δύο ομάδων.

Αναφορικά με τις “αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη”, οι άνδρες έχουν μέση τιμή 4.04, ενώ οι γυναίκες έχουν μέση τιμή 3.93. Η τιμή p είναι 0.528, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των απόψεων των δύο φύλων.

Για όλες τις κατηγορίες, όπως η “προσφορά του Δήμου στην ποιότητα ζωής”, η “δίκαιη κατανομή κόστους”, η “αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας”, η “επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας”, η “εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας”, και η “ανάγκη για μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση”, δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στις απόψεις των δύο φύλων, καθώς οι τιμές p είναι ανώτερες του 0.05.

Συνολικά, οι απόψεις των ανδρών και των γυναικών φαίνεται να είναι παρόμοιες σχετικά με τις δημοτικές λειτουργίες που εξετάζονται, χωρίς στατιστικά σημαντικές διαφορές.

Group Statistics					
	Φύλο	N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	p
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	Άρεν	69	4.04	1.169	.528
	Θήλυ	113	3.93	1.193	
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών	Άρεν	69	4.09	1.067	.604
	Θήλυ	113	4.01	.931	
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες	Άρεν	69	3.71	1.285	.745
	Θήλυ	113	3.77	1.150	

Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας	Άρεν	69	4.59	.649	.785
	Θήλυ	113	4.57	.680	
Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας	Άρεν	69	3.43	1.567	.476
	Θήλυ	113	3.60	1.509	
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία	Άρεν	69	3.72	1.223	.785
	Θήλυ	113	3.67	1.264	
Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων	Άρεν	69	4.58	.579	.684
	Θήλυ	113	4.62	.672	
Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών	Άρεν	69	4.61	.574	.532
	Θήλυ	113	4.66	.576	

Πίνακας 6 Ανάλυση απόψεων ανδρών και γυναικών σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση

Ο πίνακας 7 παρέχει στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον **βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων - Καματερού σε σχέση με την ηλικία**. Παρατίθενται οι μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, τα 95% διαστήματα εμπιστοσύνης, και οι τιμές p. Για την κατηγορία "Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση", διακρίνονται τέσσερις ηλικιακές ομάδες (18-25, 26-45, 46-64, 65+). Οι μέσες τιμές κυμαίνονται μεταξύ 3.80 και 4.09, χωρίς να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των ηλικιακών ομάδων, καθώς η τιμή p είναι ανώτερη του 0.05.

Για τις υπόλοιπες κατηγορίες, όπως "Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση", "Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα", "Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός", "Περιβάλλον-καθαριότητα-πράσινες υπηρεσίες", "Τεχνικές υπηρεσίες", "Κοινωνική πολιτική", και "Πολιτική προστασία", παρατηρείται παρόμοια τάση. Οι μέσες τιμές διαφέρουν ελάχιστα μεταξύ των ηλικιακών ομάδων, και οι τιμές p είναι ανώτερες του 0.05, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές. Συνολικά, η ικανοποίηση από την κατανομή των δαπανών φαίνεται να μην εξαρτάται σημαντικά από την ηλικία, καθώς οι αντίστοιχες μέσες τιμές διατηρούνται σε παρόμοια επίπεδα σε όλες τις ηλικιακές ομάδες.

Descriptives

		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		P
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση	18-25	6	3.83	.408	3.40	4.26	.502
	26-45	66	3.80	.881	3.59	4.02	
	46-64	88	3.92	.776	3.76	4.08	
	65+	22	4.09	.610	3.82	4.36	
	Σύνολο	182	3.90	.790	3.78	4.01	
Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	18-25	6	4.17	.753	3.38	4.96	.923
	26-45	66	4.05	.983	3.80	4.29	
	46-64	88	4.14	.833	3.96	4.31	
	65+	22	4.14	.640	3.85	4.42	
	Σύνολο	182	4.10	.864	3.98	4.23	
Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα-δημοτικό ωδείο	18-25	6	3.67	.516	3.12	4.21	.531
	26-45	66	3.85	1.041	3.59	4.10	
	46-64	88	4.01	.809	3.84	4.18	
	65+	22	4.05	.575	3.79	4.30	
	Σύνολο	182	3.95	.871	3.82	4.07	
Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός	18-25	6	3.83	.753	3.04	4.62	.236
	26-45	66	3.56	1.383	3.22	3.90	
	46-64	88	3.85	1.034	3.63	4.07	
	65+	22	4.09	.971	3.66	4.52	
	Σύνολο	182	3.77	1.165	3.60	3.95	
Περιβάλλον-καθαριότητα-πράσινου υπηρεσίες - υπηρεσίες ανακύκλωσης	18-25	6	3.83	.753	3.04	4.62	.098
	26-45	66	3.80	1.070	3.54	4.07	
	46-64	88	4.14	.790	3.97	4.30	
	65+	22	4.18	.664	3.89	4.48	
	Σύνολο	182	4.01	.898	3.88	4.14	
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	18-25	6	4.00	.894	3.06	4.94	.435
	26-45	66	3.79	1.144	3.51	4.07	
	46-64	88	3.92	.937	3.72	4.12	
	65+	22	4.18	.588	3.92	4.44	
	Σύνολο	182	3.91	.984	3.76	4.05	
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	18-25	6	4.00	.894	3.06	4.94	.174
	26-45	66	3.59	1.240	3.29	3.90	
	46-64	88	3.85	.904	3.66	4.04	
	65+	22	4.09	.684	3.79	4.39	
	Σύνολο	182	3.79	1.025	3.64	3.94	
	18-25	6	4.00	.894	3.06	4.94	.227

Πολιτική προστασία: αστυνόμηση/ασφάλεια/ ανομιμότητα	26-45	66	3.45	1.427	3.10	3.81
	46-64	88	3.69	1.178	3.44	3.94
	65+	22	4.05	.999	3.60	4.49
	Σύνολο	182	3.66	1.255	3.48	3.84

Πίνακας 7 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την ηλικία

Ο πίνακας 8 περιέχει στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις απόψεις για τη **Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την ηλικία**. Παρέχονται οι μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, τα 95% διαστήματα εμπιστοσύνης, και οι τιμές p για κάθε κατηγορία. Για την πρώτη κατηγορία "Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές", παρατηρούμε ότι οι μέσες τιμές κυμαίνονται από 3.93 έως 4.33 για τις διάφορες ηλικιακές ομάδες, χωρίς σημαντικές διαφορές σύμφωνα με τις τιμές p. Στις επόμενες κατηγορίες παρατηρείται ότι οι μέσες τιμές παραμένουν σε παρόμοια επίπεδα για τις διάφορες ηλικιακές ομάδες με $p > 0.05$ σε όλες τις περιπτώσεις.

Συνολικά, φαίνεται ότι οι απόψεις για τη Δημοτική Διακυβέρνηση δεν διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με την ηλικία, καθώς οι τιμές p είναι συχνά ανώτερες του 0.05, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές.

Descriptives							
		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		P
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	18-25	6	4.33	.516	3.79	4.88	
	26-45	66	3.95	1.233	3.65	4.26	
	46-64	88	3.93	1.201	3.68	4.19	.828
	65+	22	4.09	1.109	3.60	4.58	
	Σύνολο	182	3.97	1.182	3.80	4.15	
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών	18-25	6	4.17	.408	3.74	4.60	
	26-45	66	4.08	1.086	3.81	4.34	
	46-64	88	3.98	.971	3.77	4.18	.862
	65+	22	4.14	.834	3.77	4.51	
	Σύνολο	182	4.04	.983	3.89	4.18	
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες	18-25	6	3.67	1.366	2.23	5.10	
	26-45	66	3.76	1.203	3.46	4.05	
	46-64	88	3.70	1.214	3.45	3.96	.911
	65+	22	3.91	1.151	3.40	4.42	

	Σύνολο	182	3.75	1.199	3.57	3.92	
	18-25	6	4.17	1.169	2.94	5.39	
Είναι αναγκαίο να στραφεί	26-45	66	4.67	.564	4.53	4.81	
ο Δήμος στην αναζήτηση	46-64	88	4.56	.676	4.41	4.70	.280
νέων πηγών ενέργειας	65+	22	4.50	.740	4.17	4.83	
	Σύνολο	182	4.58	.667	4.48	4.67	
	18-25	6	3.00	1.549	1.37	4.63	
Είναι αναγκαία την	26-45	66	3.58	1.499	3.21	3.94	
επαναλειτουργία της	46-64	88	3.53	1.531	3.21	3.86	.849
Δημοτικής Αστυνομίας	65+	22	3.59	1.681	2.85	4.34	
	Σύνολο	182	3.54	1.529	3.31	3.76	
	18-25	6	3.00	1.095	1.85	4.15	
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται	26-45	66	3.68	1.372	3.34	4.02	
σωστά και αποδοτικά την	46-64	88	3.68	1.170	3.43	3.93	.420
ακίνητη περιουσία	65+	22	3.95	1.174	3.43	4.48	
	Σύνολο	182	3.69	1.245	3.51	3.87	
	18-25	6	4.17	1.169	2.94	5.39	
Είναι αναγκαίο να γίνονται	26-45	66	4.65	.568	4.51	4.79	
έλεγχοι και να	46-64	88	4.55	.677	4.40	4.69	.092
επιβάλλονται πρόστιμα	65+	22	4.82	.395	4.64	4.99	
για την καθαριότητα των	Σύνολο	182	4.60	.637	4.51	4.70	
κοινόχρηστων πόρων	18-25	6	4.17	1.169	2.94	5.39	
Ο Δήμος θα έπρεπε να	26-45	66	4.62	.651	4.46	4.78	
λαμβάνει μεγαλύτερη	46-64	88	4.68	.468	4.58	4.78	.194
κρατική επιχορήγηση για	65+	22	4.68	.477	4.47	4.89	
την αντιμετώπιση και	Σύνολο	182	4.64	.575	4.56	4.73	
κάλυψη των αναγκών των							
πολιτών							

Πίνακας 8 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την ηλικία

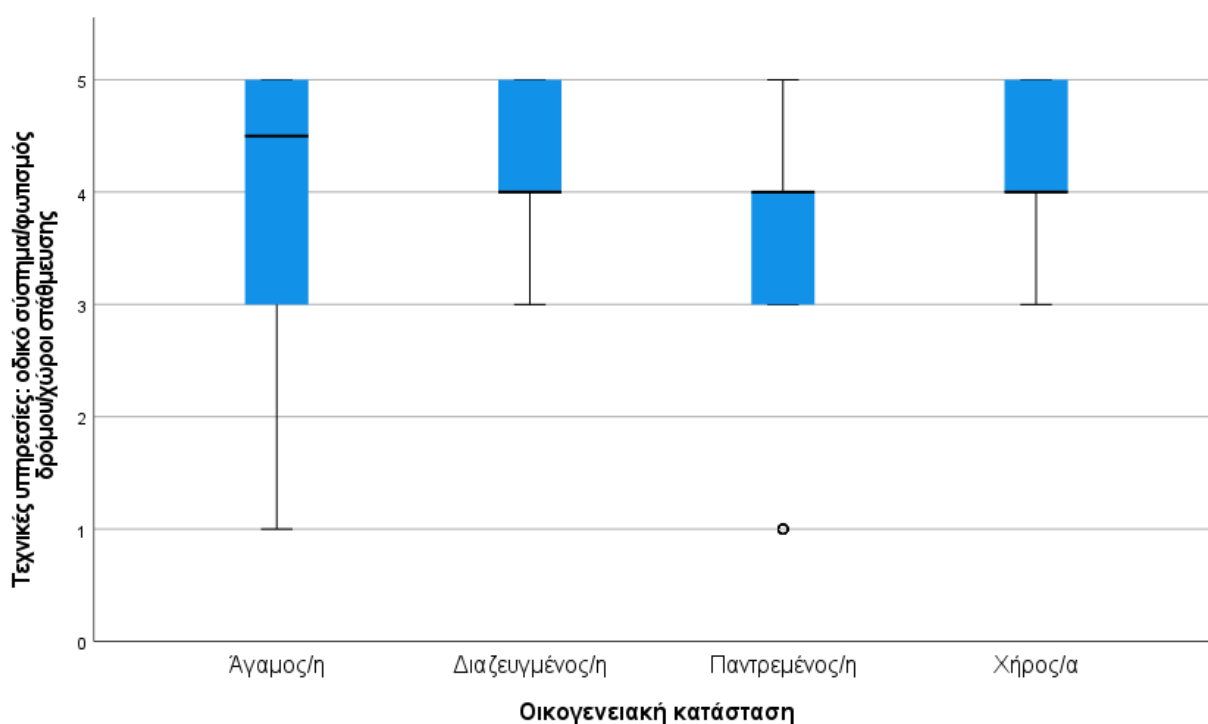
Ο πίνακας 9 παρουσιάζει τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον **βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση**. Παρατίθενται οι μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, τα 95% διαστήματα εμπιστοσύνης, και οι τιμές p. Για τις περισσότερες κατηγορίες δεν παρατηρείται κάποια στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση. Οι μέσες τιμές διαφέρουν ελάχιστα μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων, και οι τιμές p είναι ανώτερες του 0.05, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές. Παρόλα αυτά, στις κατηγορίες "Τεχνικές υπηρεσίες", "Κοινωνική πολιτική", και "Πολιτική προστασία" υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων με $p = 0.019$, p

= 0.027 και $p = 0.012$, αντίστοιχα. Και στις τρεις περιπτώσεις, στους παντρεμένους παρατηρούνται στατιστικά χαμηλότερες τιμές σε σχέση με του άγαμους. Οι στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις παρουσιάζονται στα ακόλουθα γραφήματα 5 έως 7.

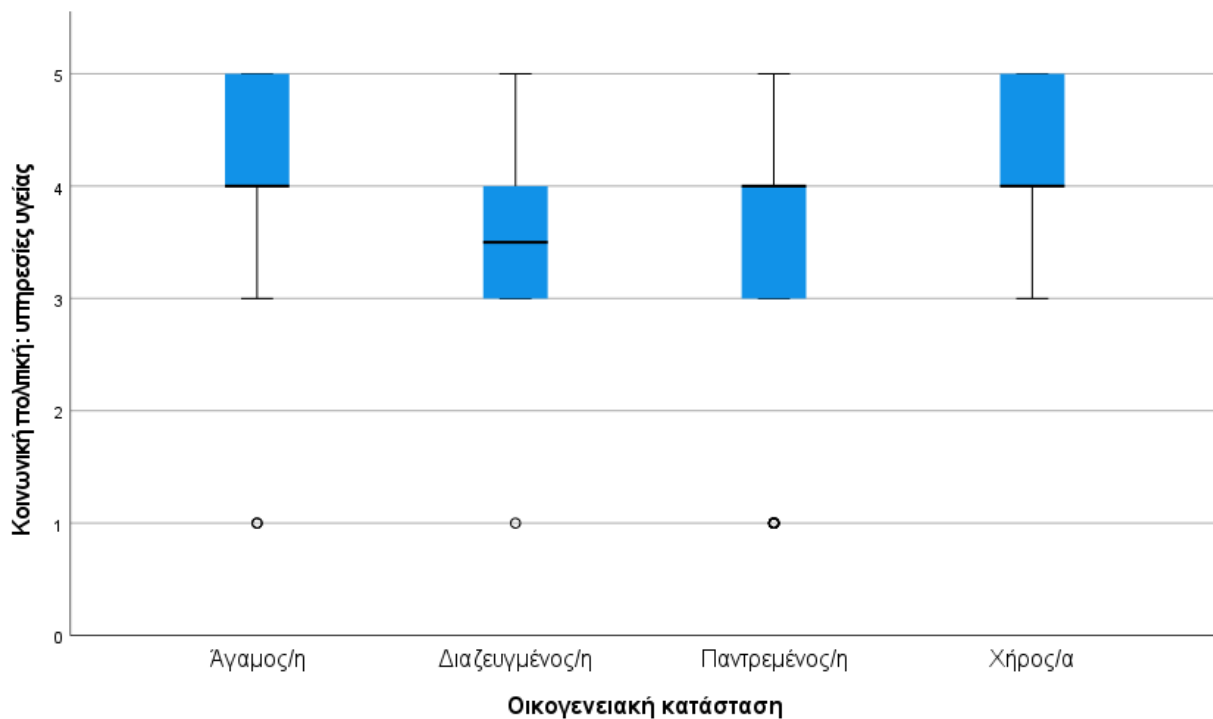
		Descriptives					
		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		p
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση	Άγαμος/η	34	4.09	.866	3.79	4.39	.115
	Διαζευγμένος/η	24	3.88	.680	3.59	4.16	
	Παντρεμένος/η	110	3.80	.799	3.65	3.95	
	Χήρος/α	14	4.21	.579	3.88	4.55	
Σύνολο		182	3.90	.790	3.78	4.01	
Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	Άγαμος/η	34	4.32	.912	4.01	4.64	.246
	Διαζευγμένος/η	24	4.13	.612	3.87	4.38	
	Παντρεμένος/η	110	4.01	.914	3.84	4.18	
	Χήρος/α	14	4.29	.611	3.93	4.64	
Σύνολο		182	4.10	.864	3.98	4.23	
Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα-δημοτικό ωδείο	Άγαμος/η	34	4.15	.857	3.85	4.45	.156
	Διαζευγμένος/η	24	3.71	.908	3.32	4.09	
	Παντρεμένος/η	110	3.90	.877	3.73	4.07	
	Χήρος/α	14	4.21	.699	3.81	4.62	
Σύνολο		182	3.95	.871	3.82	4.07	
Βιβλιοθήκες-Μουσεία- Πολιτισμός	Άγαμος/η	34	4.09	1.083	3.71	4.47	.131
	Διαζευγμένος/η	24	3.79	1.103	3.33	4.26	
	Παντρεμένος/η	110	3.63	1.233	3.39	3.86	
	Χήρος/α	14	4.14	.663	3.76	4.53	
Σύνολο		182	3.77	1.165	3.60	3.95	
Περιβάλλον- καθαριότητα- πράσινου υπηρεσίες -υπηρεσίες ανακύκλωσης	Άγαμος/η	34	4.12	1.066	3.75	4.49	.782
	Διαζευγμένος/η	24	4.00	1.022	3.57	4.43	
	Παντρεμένος/η	110	3.96	.845	3.80	4.12	
	Χήρος/α	14	4.14	.663	3.76	4.53	
Σύνολο		182	4.01	.898	3.88	4.14	
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	Άγαμος/η	34	4.09	1.138	3.69	4.49	.019
	Διαζευγμένος/η	24	4.25	.676	3.96	4.54	
	Παντρεμένος/η	110	3.73	.995	3.54	3.92	
	Χήρος/α	14	4.29	.611	3.93	4.64	
Σύνολο		182	3.91	.984	3.76	4.05	
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	Άγαμος/η	34	4.12	1.066	3.75	4.49	.027
	Διαζευγμένος/η	24	3.63	.970	3.22	4.03	

	Παντρεμένος/η	110	3.66	1.034	3.47	3.86	
	Χήρος/α	14	4.29	.611	3.93	4.64	
	Σύνολο	182	3.79	1.025	3.64	3.94	
Πολιτική προστασία: αστυνόμευση/ασφάλεια/ ομιμότητα	Άγαμος/η	34	4.09	1.111	3.70	4.48	
	Διαζευγμένος/η	24	3.88	1.116	3.40	4.35	
	Παντρεμένος/η	110	3.42	1.330	3.17	3.67	.012
	Χήρος/α	14	4.14	.663	3.76	4.53	
	Σύνολο	182	3.66	1.255	3.48	3.84	

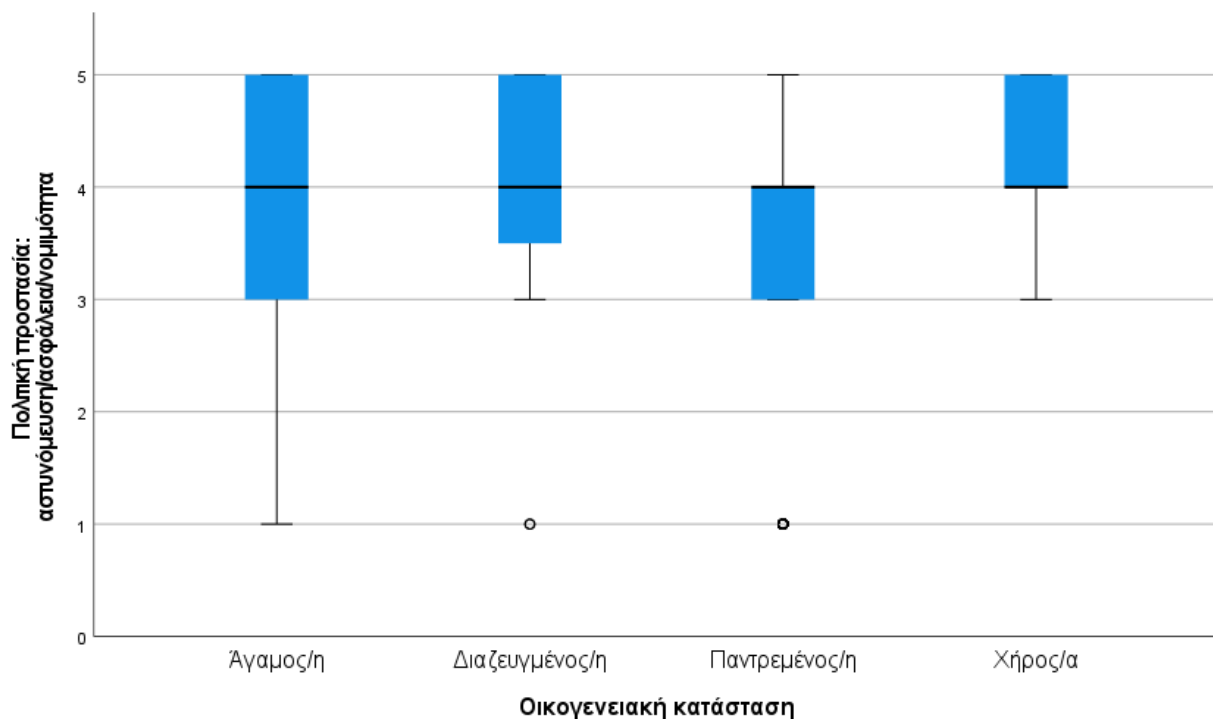
Πίνακας 9 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 5 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 6 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κοινωνική πολιτική του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

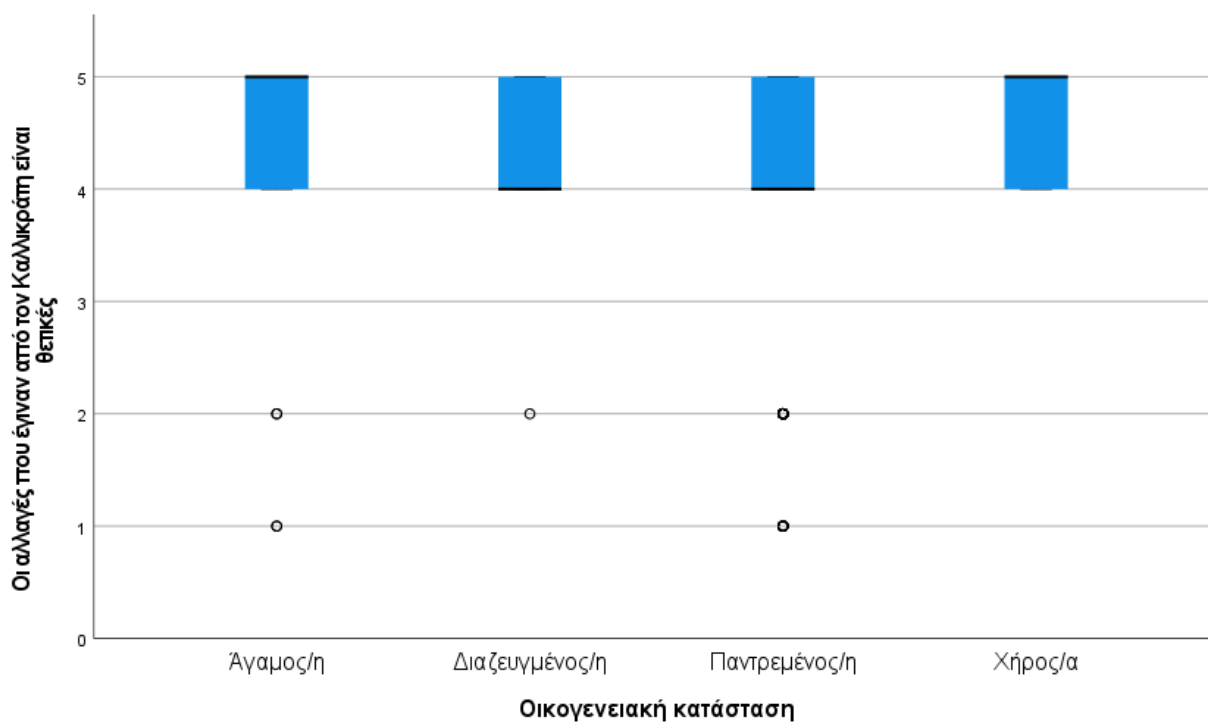
Γράφημα 7 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Ο πίνακας 10 παρουσιάζει τα στατιστικά στοιχεία για την ανάλυση απόψεων σχετικά με τη **Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση**. Παρατίθενται οι μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, τα 95% διαστήματα εμπιστοσύνης, και οι τιμές p. Για τις περισσότερες κατηγορίες δεν παρατηρείται κάποια στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση. Οι μέσες τιμές διαφέρουν ελάχιστα μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων, και οι τιμές p είναι ανώτερες του 0.05, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές. Παρόλα αυτά, στην κατηγορία "Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές" υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων με $p = 0.020$. Συγκεκριμένα, στους παντρεμένους παρατηρούνται στατιστικά χαμηλότερες τιμές σε σχέση με του χήρους. Η στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση απεικονίζεται στο ακόλουθο γράφημα 8.

		Descriptives					
		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		p
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	Άγαμος/η	34	4.24	1.130	3.84	4.63	
	Διαζευγμένος/η	24	4.21	.658	3.93	4.49	
	Παντρεμένος/η	110	3.76	1.299	3.52	4.01	.020
	Χήρος/α	14	4.57	.514	4.27	4.87	
	Σύνολο	182	3.97	1.182	3.80	4.15	
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών	Άγαμος/η	34	4.41	.988	4.07	4.76	
	Διαζευγμένος/η	24	3.96	.999	3.54	4.38	
	Παντρεμένος/η	110	3.94	.989	3.75	4.12	.098
	Χήρος/α	14	4.07	.730	3.65	4.49	
	Σύνολο	182	4.04	.983	3.89	4.18	
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες	Άγαμος/η	34	3.97	1.193	3.55	4.39	
	Διαζευγμένος/η	24	3.46	1.318	2.90	4.01	
	Παντρεμένος/η	110	3.72	1.182	3.49	3.94	.401
	Χήρος/α	14	3.93	1.141	3.27	4.59	
	Σύνολο	182	3.75	1.199	3.57	3.92	
Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας	Άγαμος/η	34	4.65	.774	4.38	4.92	
	Διαζευγμένος/η	24	4.63	.875	4.26	4.99	
	Παντρεμένος/η	110	4.57	.598	4.46	4.69	.570
	Χήρος/α	14	4.36	.497	4.07	4.64	
	Σύνολο	182	4.58	.667	4.48	4.67	

	Άγαμος/η	34	3.24	1.499	2.71	3.76	
Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας	Διαζευγμένος/η	24	3.29	1.706	2.57	4.01	
	Παντρεμένος/η	110	3.77	1.463	3.50	4.05	.061
	Χήρος/α	14	2.86	1.562	1.96	3.76	
	Σύνολο	182	3.54	1.529	3.31	3.76	
	Άγαμος/η	34	3.94	1.254	3.50	4.38	
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία	Διαζευγμένος/η	24	3.75	1.422	3.15	4.35	
	Παντρεμένος/η	110	3.58	1.222	3.35	3.81	.475
	Χήρος/α	14	3.86	1.099	3.22	4.49	
	Σύνολο	182	3.69	1.245	3.51	3.87	
	Άγαμος/η	34	4.53	.788	4.25	4.80	
Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων	Διαζευγμένος/η	24	4.63	.711	4.32	4.93	
	Παντρεμένος/η	110	4.63	.588	4.52	4.74	.881
	Χήρος/α	14	4.57	.514	4.27	4.87	
	Σύνολο	182	4.60	.637	4.51	4.70	
	Άγαμος/η	34	4.59	.657	4.36	4.82	
Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών	Διαζευγμένος/η	24	4.71	.464	4.51	4.90	
	Παντρεμένος/η	110	4.65	.584	4.54	4.76	.893
	Χήρος/α	14	4.64	.497	4.36	4.93	
	Σύνολο	182	4.64	.575	4.56	4.73	

Πίνακας 10 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 8 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τις αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση

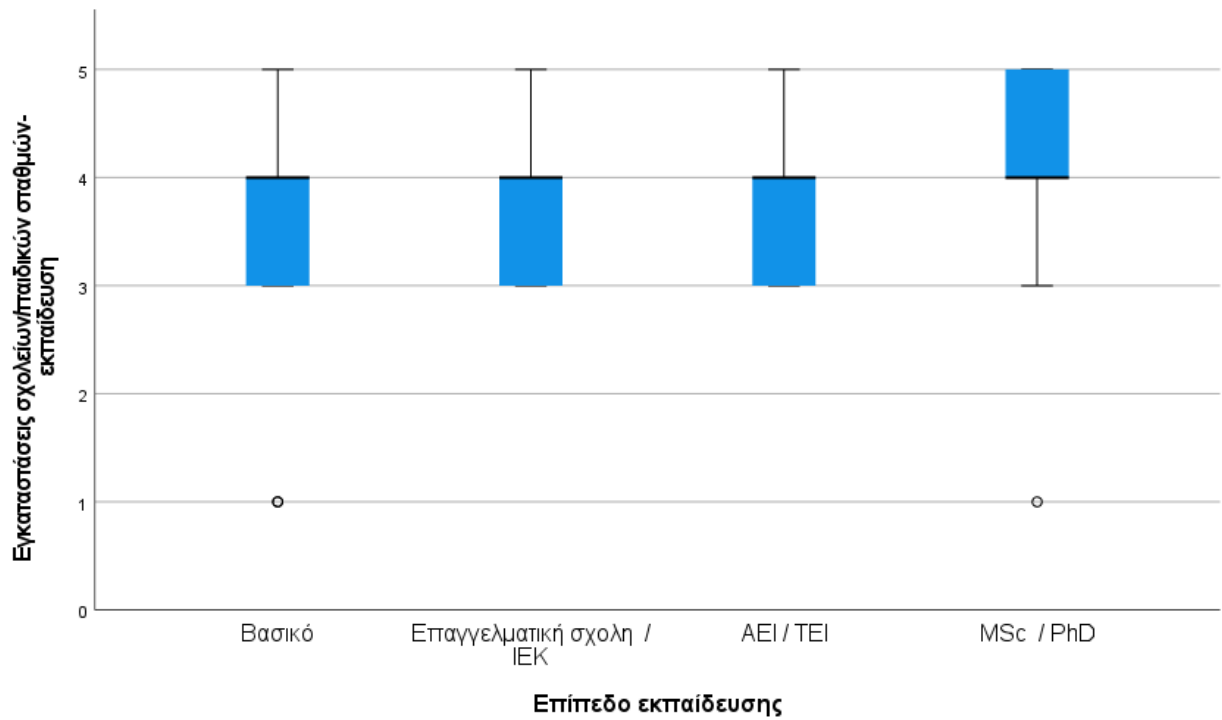
Ο πίνακας 11 παρουσιάζει τα στατιστικά στοιχεία για τον **βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης**. Κάθε κατηγορία του επιπέδου εκπαίδευσης (Βασικό, Επαγγελματική σχολή/ΙΕΚ, ΑΕΙ/ΤΕΙ, MSc/PhD) παρουσιάζει μέση τιμή, τυπική απόκλιση, 95% διάστημα εμπιστοσύνης, καθώς και την τιμή p για κάθε δήλωση. Για όλες τις κατηγορίες, εκτός από τις "Περιβάλλον-καθαριότητα-πράσινου υπηρεσίες -υπηρεσίες ανακύκλωσης", "Τεχνικές υπηρεσίες" και "Κοινωνική πολιτική", παρατηρείται κάποια στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση. Ειδικότερα, στην κατηγορία "Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση", τα άτομα με MSc/PhD έχουν στατιστικά υψηλότερες τιμές ικανοποίησης σε σχέση με τα άτομα με βασική εκπαίδευση και με επαγγελματική/ΙΕΚ. Το ίδιο ισχύει και για την κατηγορία "Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»".

Στις υπόλοιπες κατηγορίες όπου παρατηρείται στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση μεταξύ των τιμών, τα άτομα με βασική εκπαίδευση έχουν στατιστικά χαμηλότερες τιμές σε σχέση με τα άτομα που έχουν αποφοιτήσει από ΑΕΙ/ΤΕΙ και τα άτομα με MSc/PhD. Οι στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις παρουσιάζονται στα ακόλουθα γραφήματα 9 έως 13.

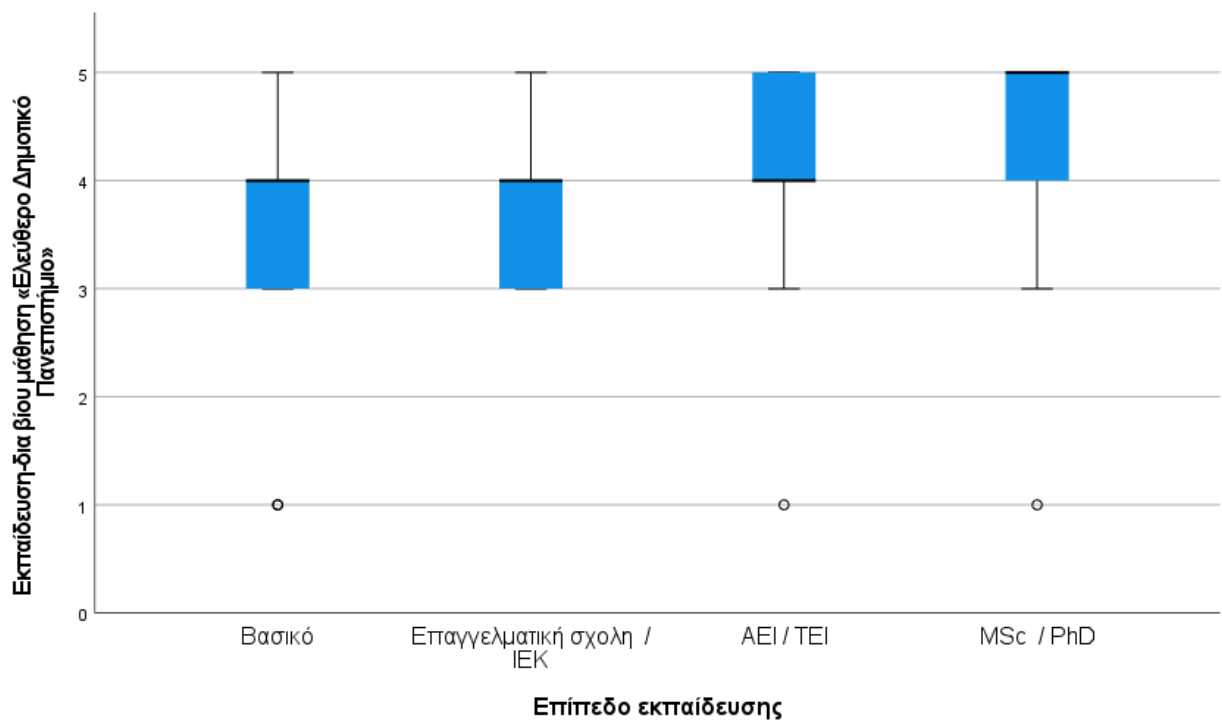
		Descriptives					
		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		p
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση	Βασικό	22	3.55	1.057	3.08	4.01	
	Επαγγελματική σχολή / ΙΕΚ	19	3.63	.597	3.34	3.92	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	3.83	.685	3.67	3.98	.002
	MSc / PhD	66	4.17	.776	3.98	4.36	
	Σύνολο	182	3.90	.790	3.78	4.01	
Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	Βασικό	22	3.64	1.136	3.13	4.14	
	Επαγγελματική σχολή / ΙΕΚ	19	3.68	.671	3.36	4.01	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	4.08	.731	3.91	4.25	<.001
	MSc / PhD	66	4.41	.841	4.20	4.62	
	Σύνολο	182	4.10	.864	3.98	4.23	
Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα- δημοτικό ωδείο	Βασικό	22	3.50	1.012	3.05	3.95	
	Επαγγελματική σχολή / ΙΕΚ	19	3.58	.902	3.14	4.01	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	3.99	.762	3.81	4.16	.004
	MSc / PhD	66	4.15	.864	3.94	4.36	

	Σύνολο	182	3.95	.871	3.82	4.07	
Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός	Βασικό	22	3.05	1.253	2.49	3.60	
	Επαγγελματική σχολη / ΙΕΚ	19	3.26	1.046	2.76	3.77	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	3.91	1.068	3.66	4.15	<.001
	MSc / PhD	66	4.02	1.157	3.73	4.30	
	Σύνολο	182	3.77	1.165	3.60	3.95	
Περιβάλλον-καθαριότητα-πράσινου υπηρεσίες - υπηρεσίες ανακύκλωσης	Βασικό	22	3.64	1.136	3.13	4.14	
	Επαγγελματική σχολη / ΙΕΚ	19	3.74	.991	3.26	4.21	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	4.08	.784	3.90	4.26	.061
	MSc / PhD	66	4.14	.875	3.92	4.35	
	Σύνολο	182	4.01	.898	3.88	4.14	
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	Βασικό	22	3.64	1.136	3.13	4.14	
	Επαγγελματική σχολη / ΙΕΚ	19	3.47	.697	3.14	3.81	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	3.95	.884	3.74	4.15	.059
	MSc / PhD	66	4.08	1.071	3.81	4.34	
	Σύνολο	182	3.91	.984	3.76	4.05	
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	Βασικό	22	3.41	1.054	2.94	3.88	
	Επαγγελματική σχολη / ΙΕΚ	19	3.53	.612	3.23	3.82	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	3.87	.949	3.65	4.09	.132
	MSc / PhD	66	3.91	1.160	3.62	4.19	
	Σύνολο	182	3.79	1.025	3.64	3.94	
Πολιτική προστασία: αστυνόμευση/ασφάλεια/νομιμότητα	Βασικό	22	3.05	1.527	2.37	3.72	
	Επαγγελματική σχολη / ΙΕΚ	19	3.16	.958	2.70	3.62	
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	3.80	1.139	3.54	4.06	.012
	MSc / PhD	66	3.85	1.280	3.53	4.16	
	Σύνολο	182	3.66	1.255	3.48	3.84	

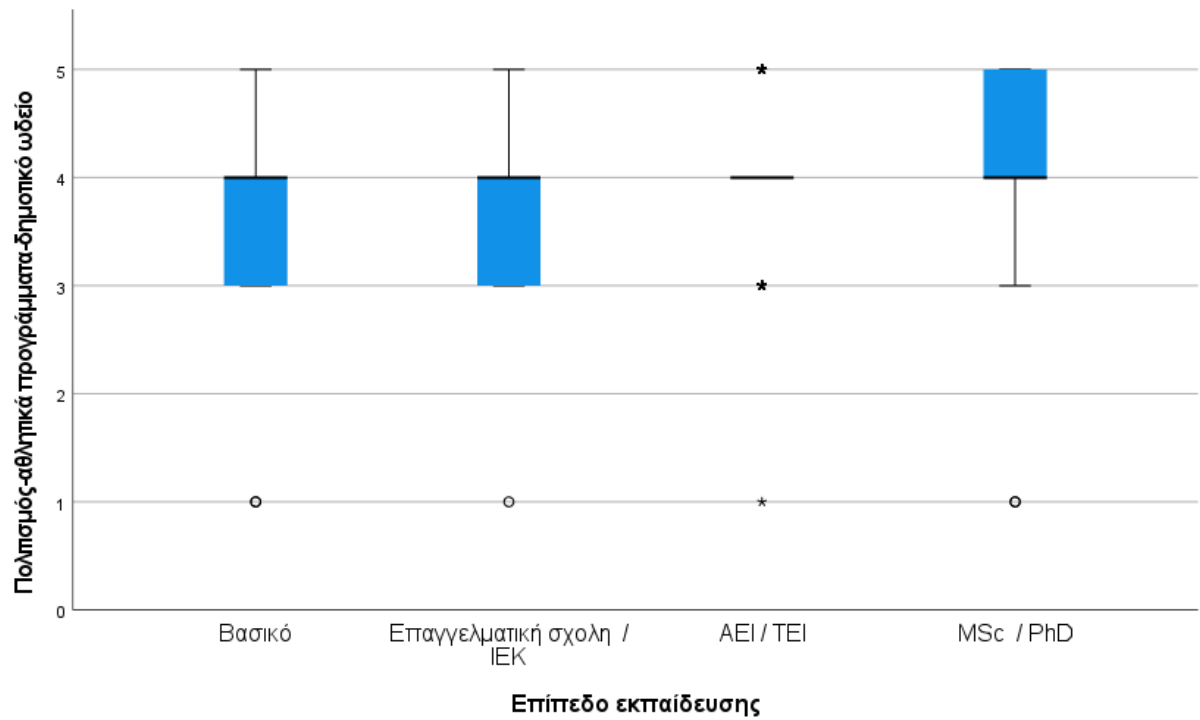
Πίνακας 11 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

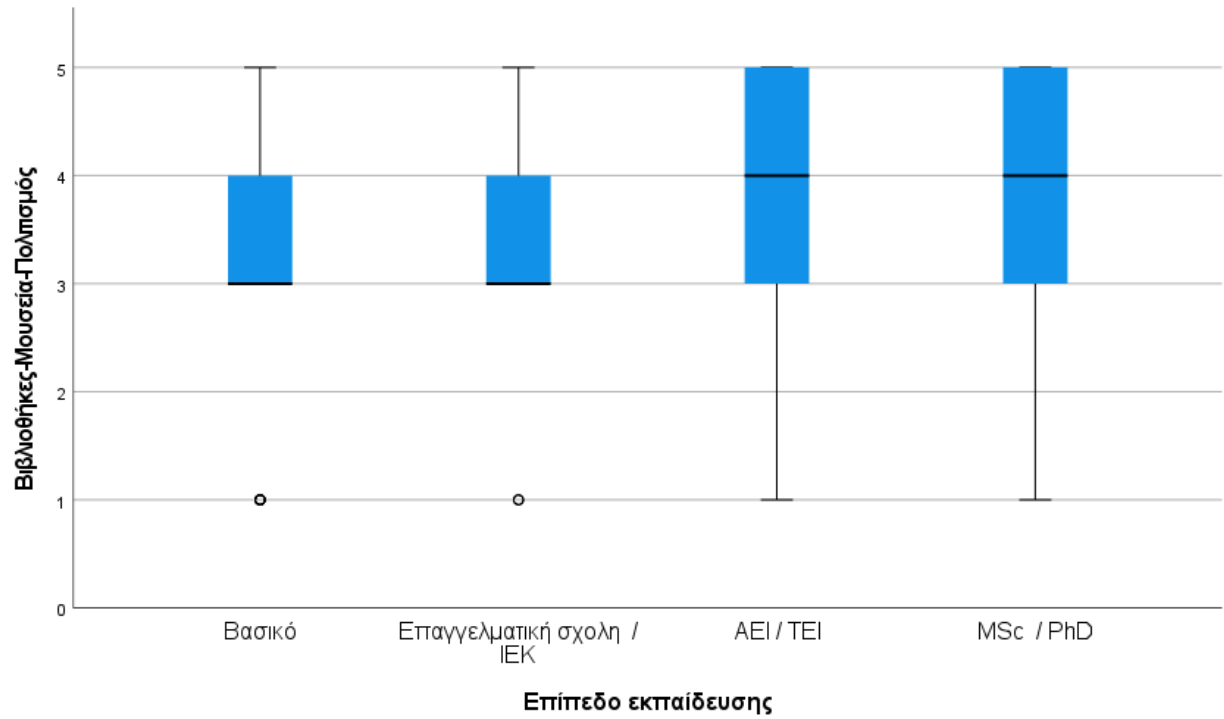
Γράφημα 9 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις εγκαταστάσεις σχολείων και παιδικών σταθμών σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

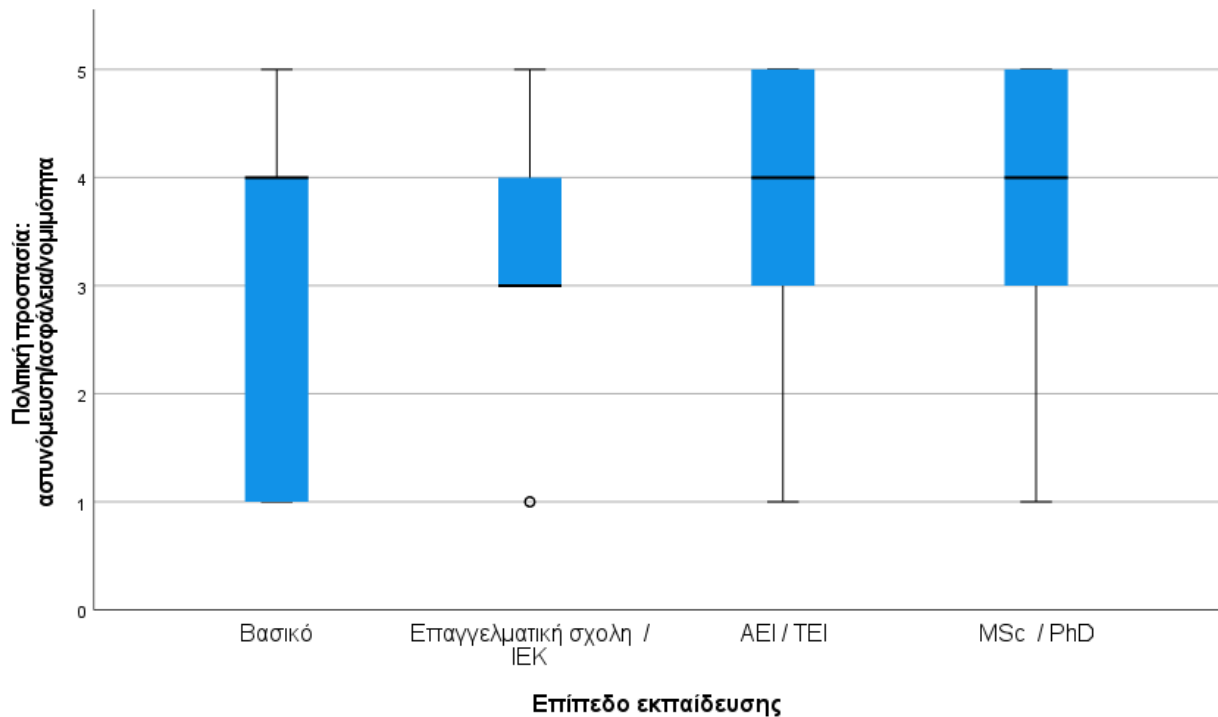
Γράφημα 10 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την εκπαίδευση-δια βίου μάθησης σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 11 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τον πολιτισμό-αθλητικά προγράμματα-δημοτικό ωδείο σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 12 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις βιβλιοθήκες-μουσεία-πολιτισμός σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 13 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Ο πίνακας 12 περιλαμβάνει την ανάλυση απόψεων **σχετικά με τη Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης**. Παρατίθενται οι μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, τα 95% διαστήματα εμπιστοσύνης, και οι τιμές p . Για τις περισσότερες κατηγορίες δεν παρατηρείται κάποια στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση. Οι μέσες τιμές διαφέρουν ελάχιστα μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων, και οι τιμές p είναι ανώτερες του 0.05, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές. Παρόλα αυτά, στις κατηγορίες "Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές", "Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες", και "Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία" υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων με $p = 0.001$, $p = 0.012$ και $p = 0.019$, αντίστοιχα.

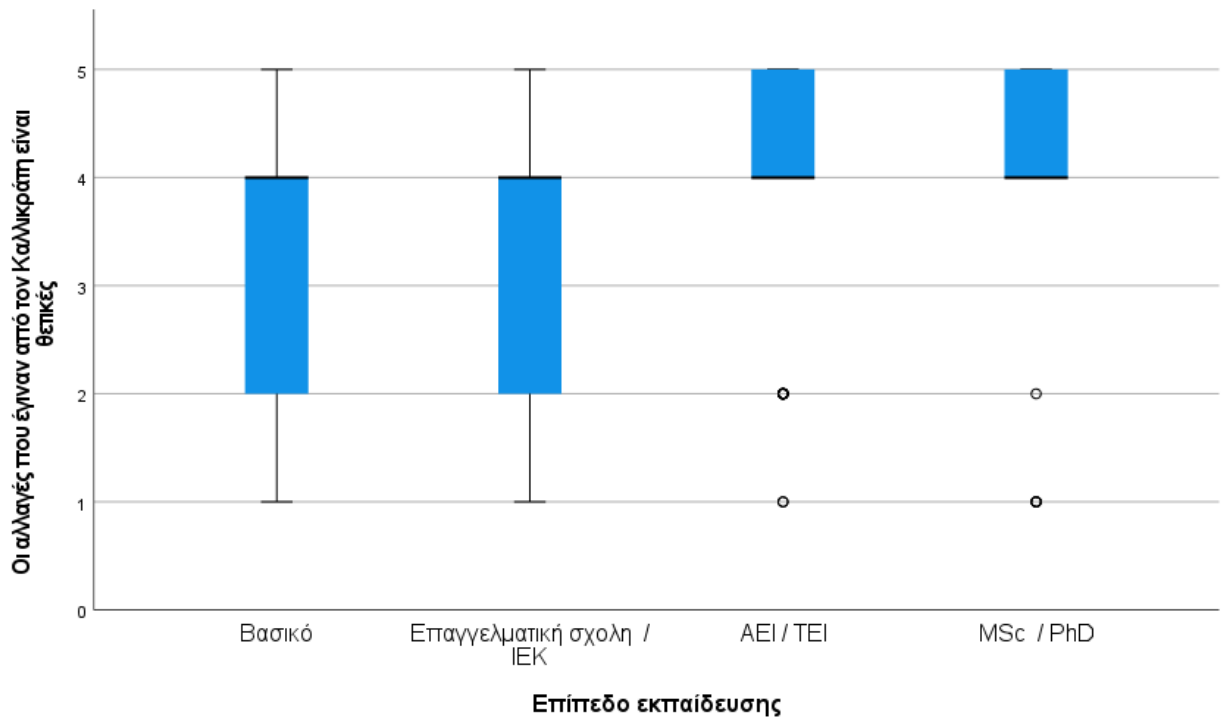
Στις πρώτες δύο περιπτώσεις, τα άτομα που έχουν αποφοιτήσει από επαγγελματική σχολή/IEK έχουν στατιστικά μεγαλύτερο βαθμό διαφωνίας στις απόψεις σε σχέση τα άτομα που έχουν αποφοιτήσει από AEI/TEI και τα άτομα με MSc/PhD. Στην άποψη "Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία" παρατηρείται ότι τα άτομα που έχουν αποφοιτήσει από επαγγελματική σχολή/IEK έχουν στατιστικά

μεγαλύτερο βαθμό διαφωνίας σε σχέση τα άτομα με MSc/PhD. Οι στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις παρουσιάζονται στα ακόλουθα γραφήματα 14 έως 16.

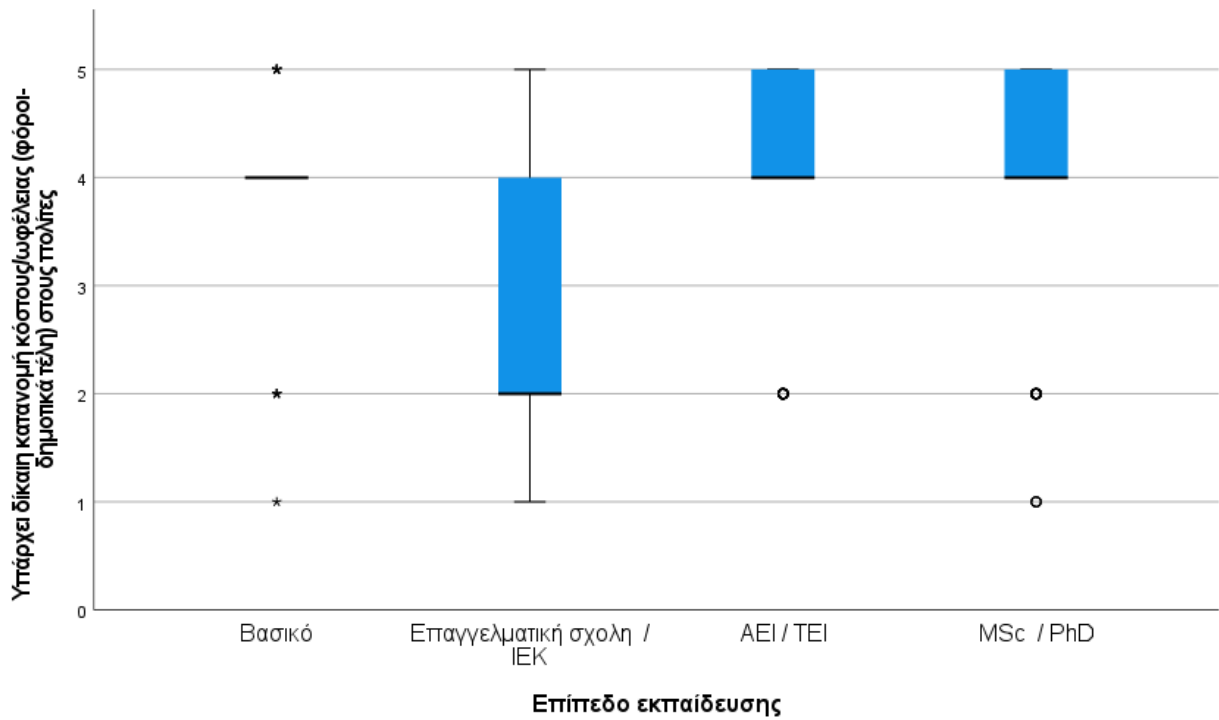
		Descriptives					
		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		P
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
	Βασικό	22	3.59	1.297	3.02	4.17	
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	3.16	1.425	2.47	3.84	
	AEI / TEI	75	4.03	1.115	3.77	4.28	.001
	MSc / PhD	66	4.27	1.016	4.02	4.52	
	Σύνολο	182	3.97	1.182	3.80	4.15	
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών	Βασικό	22	3.73	1.162	3.21	4.24	
	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	3.68	1.108	3.15	4.22	
	AEI / TEI	75	4.12	.869	3.92	4.32	.108
	MSc / PhD	66	4.15	.980	3.91	4.39	
	Σύνολο	182	4.04	.983	3.89	4.18	
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες	Βασικό	22	3.82	1.097	3.33	4.30	
	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	2.89	1.370	2.23	3.56	
	AEI / TEI	75	3.84	1.091	3.59	4.09	.012
	MSc / PhD	66	3.86	1.226	3.56	4.17	
	Σύνολο	182	3.75	1.199	3.57	3.92	
Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας	Βασικό	22	4.64	.902	4.24	5.04	
	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	4.63	.496	4.39	4.87	
	AEI / TEI	75	4.57	.574	4.44	4.71	.931
	MSc / PhD	66	4.55	.727	4.37	4.72	
	Σύνολο	182	4.58	.667	4.48	4.67	
Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας	Βασικό	22	3.95	1.588	3.25	4.66	
	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	3.00	1.700	2.18	3.82	
	AEI / TEI	75	3.57	1.435	3.24	3.90	.258
	MSc / PhD	66	3.52	1.552	3.13	3.90	
	Σύνολο	182	3.54	1.529	3.31	3.76	
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία	Βασικό	22	3.45	1.405	2.83	4.08	
	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	2.95	1.545	2.20	3.69	
	AEI / TEI	75	3.76	1.113	3.50	4.02	.019
	MSc / PhD	66	3.91	1.173	3.62	4.20	
	Σύνολο	182	3.69	1.245	3.51	3.87	
Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα	Βασικό	22	4.64	.727	4.31	4.96	
	Επαγγελματική σχολη / IEK	19	4.47	.772	4.10	4.85	.739
	AEI / TEI	75	4.59	.639	4.44	4.73	

για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων	MSc / PhD	66	4.65	.568	4.51	4.79
	Σύνολο	182	4.60	.637	4.51	4.70
Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών	Βασικό	22	4.68	.477	4.47	4.89
	Επαγγελματική σχολή / ΙΕΚ	19	4.58	.507	4.33	4.82
	ΑΕΙ / ΤΕΙ	75	4.64	.561	4.51	4.77
	MSc / PhD	66	4.65	.644	4.49	4.81
	Σύνολο	182	4.64	.575	4.56	4.73

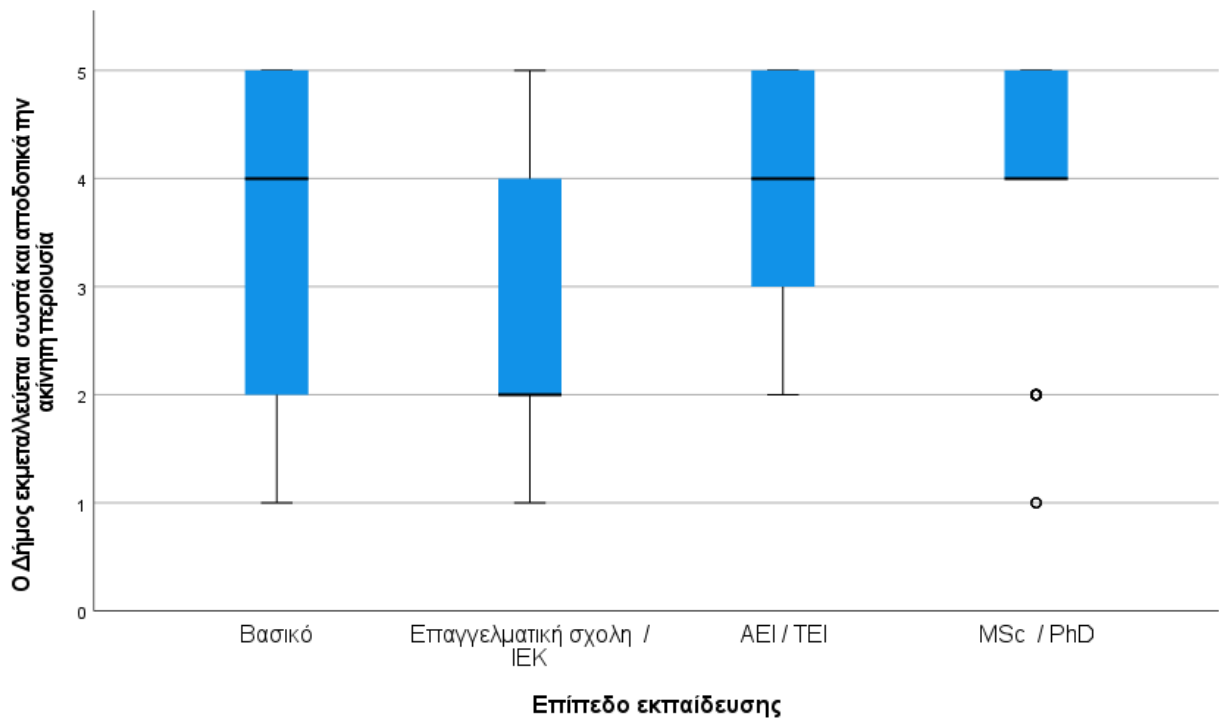
Πίνακας 12 Ανάλυση Απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 14 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τις αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 15 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τη δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 16 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τη χρήση των δημόσιων υπηρεσιών ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Ο πίνακας 9 παρουσιάζει τα στατιστικά στοιχεία σχετικά με τον **βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση**. Παρατίθενται οι

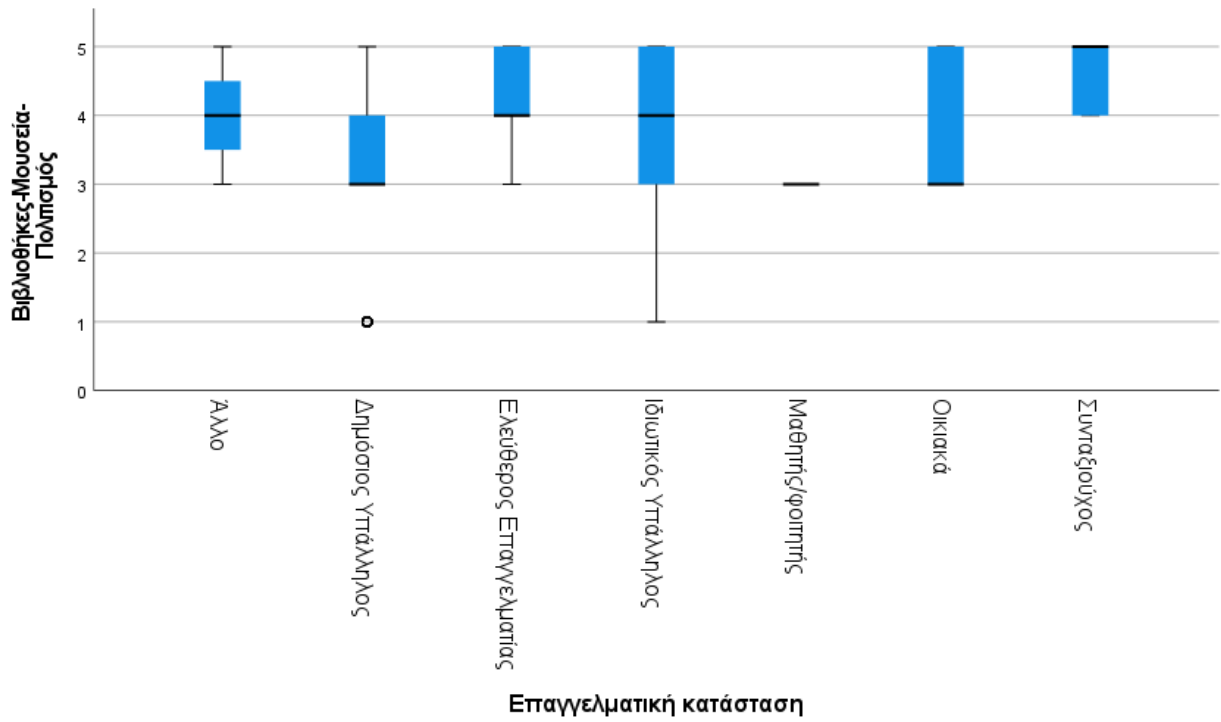
μέσες τιμές, η τυπική απόκλιση, τα 95% διαστήματα εμπιστοσύνης, και οι τιμές p . Συγκεκριμένα, για τις περισσότερες κατηγορίες δεν παρατηρείται κάποια στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση. Οι μέσες τιμές διαφέρουν ελάχιστα μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων, και οι τιμές p είναι ανώτερες του 0.05, υποδηλώνοντας ότι δεν υπάρχουν σημαντικές στατιστικές διαφορές. Παρόλα αυτά, στις κατηγορίες "Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμό", "Κοινωνική πολιτική", και "Πολιτική προστασία" υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των οικογενειακών καταστάσεων με $p = 0.002$, $p = 0.016$ και $p < 0.001$, αντίστοιχα. Στην κατηγορία "Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμό" και στην κατηγορία "Πολιτική προστασία" διαπιστώνουμε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν στατιστικά χαμηλότερες τιμές ικανοποίησης σε σχέση με τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους ιδιωτικούς υπαλλήλους και τους συνταξιούχους. Όσον αφορά την "Κοινωνική πολιτική", διαπιστώνουμε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν στατιστικά χαμηλότερες τιμές ικανοποίησης σε σχέση με τους ιδιωτικούς υπαλλήλους. Οι στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις παρουσιάζονται στα ακόλουθα γραφήματα 17 έως 19.

Descriptives

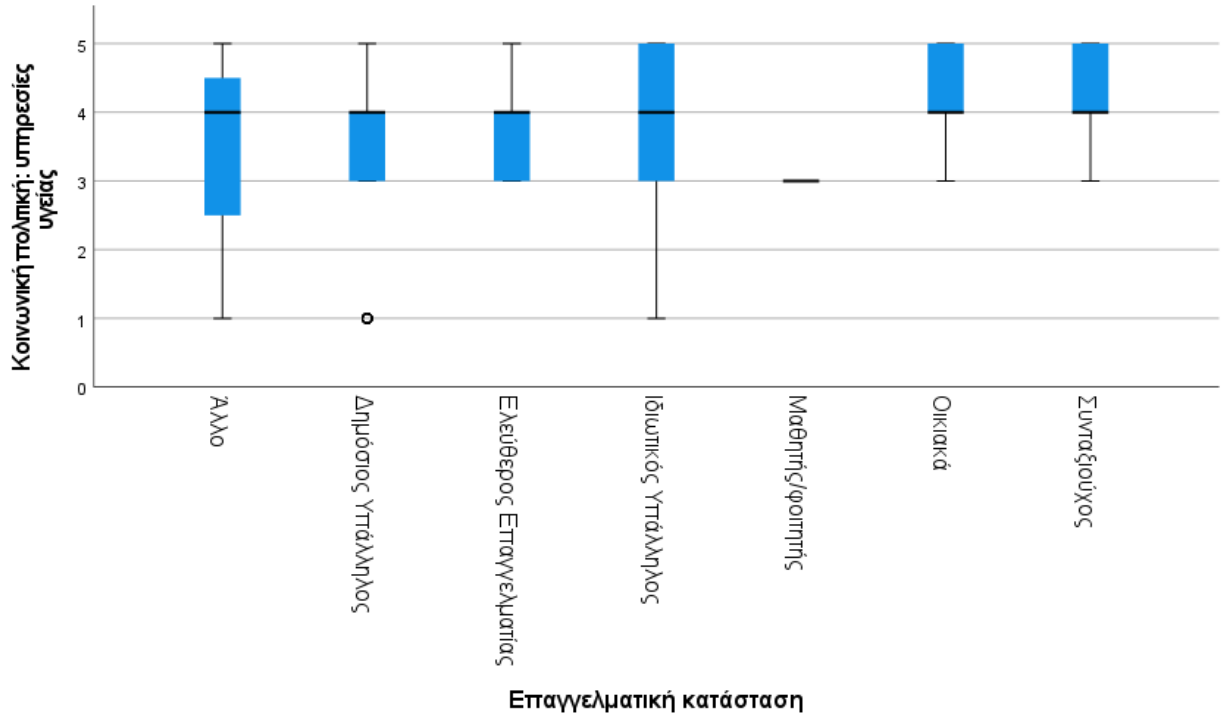
		N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		p
					Άνω όριο	Κάτω όριο	
Εγκαταστάσεις σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευση	Άλλο	3	4.33	.577	2.90	5.77	.348
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.75	.788	3.56	3.93	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	3.97	.669	3.72	4.22	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	3.95	.869	3.73	4.17	
	Οικιακά	5	4.00	.707	3.12	4.88	
	Συνταξιούχος	9	4.22	.667	3.71	4.73	
	Σύνολο	181	3.90	.792	3.78	4.01	
Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	Άλλο	3	4.33	.577	2.90	5.77	.472
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	4.00	.956	3.77	4.23	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	4.33	.606	4.11	4.56	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.10	.911	3.87	4.32	
	Οικιακά	5	3.80	.837	2.76	4.84	
	Συνταξιούχος	9	4.33	.500	3.95	4.72	
	Σύνολο	181	4.10	.866	3.98	4.23	
Πολιτισμός-αθλητικά προγράμματα- δημοτικό ωδείο	Άλλο	3	4.00	1.000	1.52	6.48	.552
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.80	.995	3.57	4.04	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	3.97	.669	3.72	4.22	

	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.06	.840	3.85	4.28	
	Οικιακά	5	4.00	.707	3.12	4.88	
	Συνταξιούχος	9	4.22	.667	3.71	4.73	
	Σύνολο	181	3.95	.871	3.82	4.08	
	Άλλο	3	4.00	1.000	1.52	6.48	
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.35	1.353	3.03	3.67	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	4.13	.776	3.84	4.42	
Βιβλιοθήκες- Μουσεία-Πολιτισμός	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	3.97	1.031	3.71	4.23	.002
	Οικιακά	5	3.80	1.095	2.44	5.16	
	Συνταξιούχος	9	4.56	.527	4.15	4.96	
	Σύνολο	181	3.78	1.167	3.61	3.95	
	Άλλο	3	4.33	.577	2.90	5.77	
Περιβάλλον- καθαριότητα- πράσινου υπηρεσίες -υπηρεσίες ανακύκλωσης	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.96	.977	3.73	4.19	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	3.87	.629	3.63	4.10	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.06	.948	3.82	4.30	.563
	Οικιακά	5	4.20	.837	3.16	5.24	
	Συνταξιούχος	9	4.44	.726	3.89	5.00	
	Σύνολο	181	4.02	.897	3.88	4.15	
	Άλλο	3	4.00	1.000	1.52	6.48	
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.68	1.131	3.41	3.94	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	4.00	.743	3.72	4.28	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.03	.950	3.79	4.27	.101
	Οικιακά	5	4.00	.000	4.00	4.00	
	Συνταξιούχος	9	4.56	.527	4.15	4.96	
	Σύνολο	181	3.91	.985	3.77	4.06	
	Άλλο	3	3.33	2.082	-1.84	8.50	
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.48	1.132	3.21	3.75	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	3.93	.740	3.66	4.21	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.00	.933	3.76	4.24	.016
	Οικιακά	5	4.20	.837	3.16	5.24	
	Συνταξιούχος	9	4.33	.707	3.79	4.88	
	Σύνολο	181	3.80	1.026	3.65	3.95	
	Άλλο	3	4.00	.000	4.00	4.00	
Πολιτική προστασία: ασυνόμειυση/ασφάλεια/νομιμότητα	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.03	1.444	2.69	3.37	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	3.97	.850	3.65	4.28	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.06	1.014	3.81	4.32	<.001
	Οικιακά	5	4.20	.837	3.16	5.24	
	Συνταξιούχος	9	4.44	.527	4.04	4.85	
	Σύνολο	181	3.66	1.257	3.48	3.85	

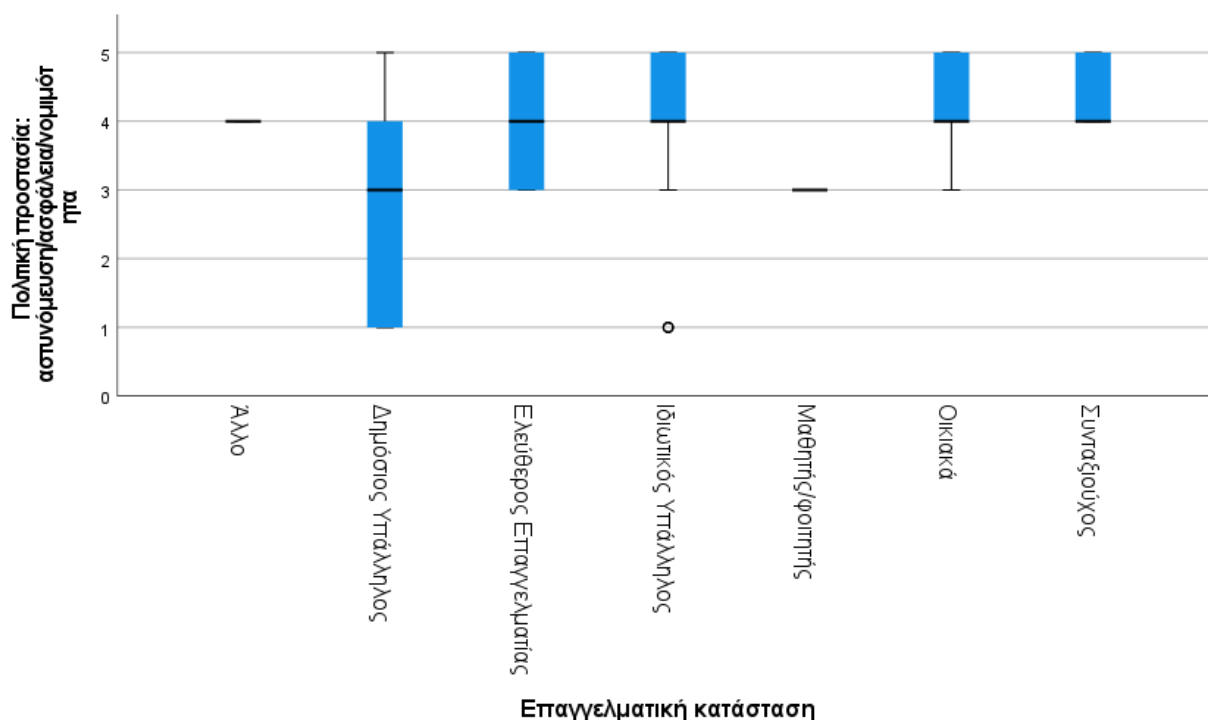
Πίνακας 13 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 17 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις βιβλιοθήκες-μουσεία- πολιτισμός σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 18 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κοινωνική πολιτική σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 19 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Ο πίνακας 14 παρουσιάζει τα στατιστικά στοιχεία και τα **αποτελέσματα της ανάλυσης απόψεων σχετικά με τη Δημοτική Διακυβέρνηση**, διασταυρούμενα με την επαγγελματική κατάσταση. Κάθε κατηγορία επαγγελματικής κατάστασης περιγράφεται με τη μέση τιμή, την τυπική απόκλιση, το 95% διάστημα εμπιστοσύνης, και την τιμή p για κάθε δήλωση. Για όλες τις κατηγορίες, εκτός από τις "Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες", "Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας", "Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων" και "Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών", παρατηρείται κάποια στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση.

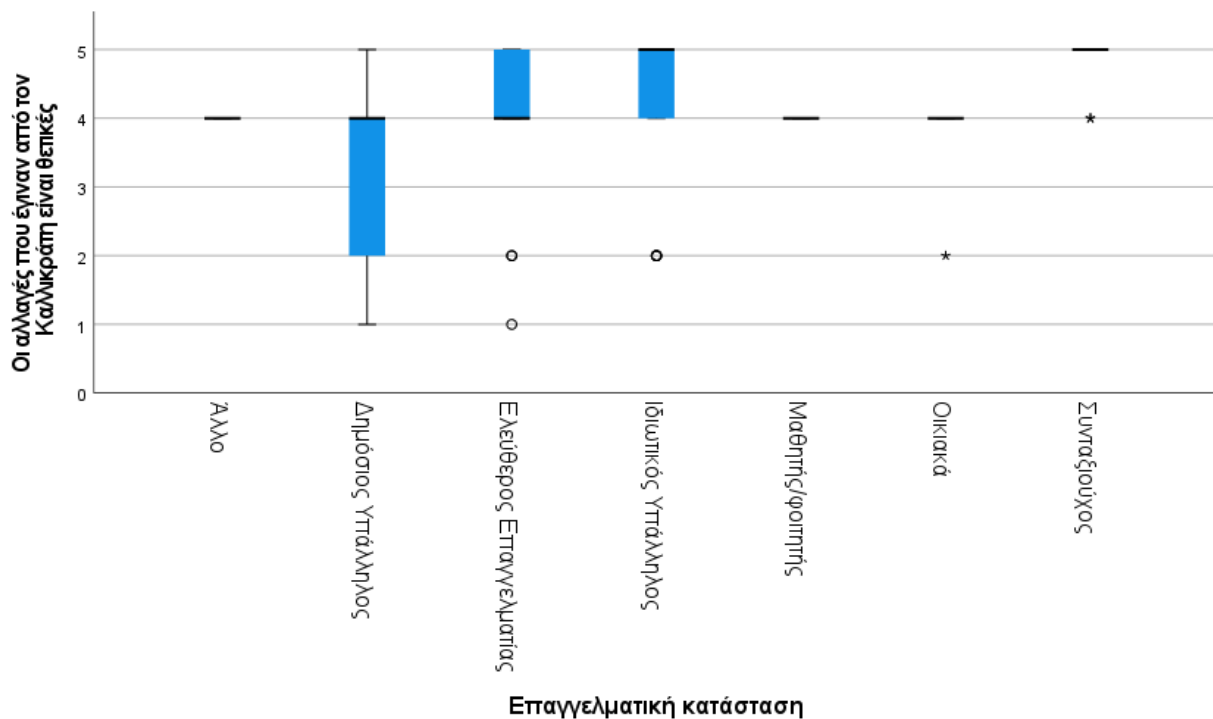
Ειδικότερα, στην άποψη "Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές" διαπιστώνουμε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν στατιστικά χαμηλότερο βαθμό συμφωνίας ικανοποίησης σε σχέση με τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους ιδιωτικούς υπαλλήλους και τους συνταξιούχους. Όσον αφορά τις υπόλοιπες κατηγορίες όπου επικρατεί στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση, διαπιστώνουμε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν στατιστικά χαμηλότερες τιμές ικανοποίησης σε σχέση με

τους ιδιωτικούς υπάλληλους. Οι στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις παρουσιάζονται στα ακόλουθα γραφήματα 20 έως 23.

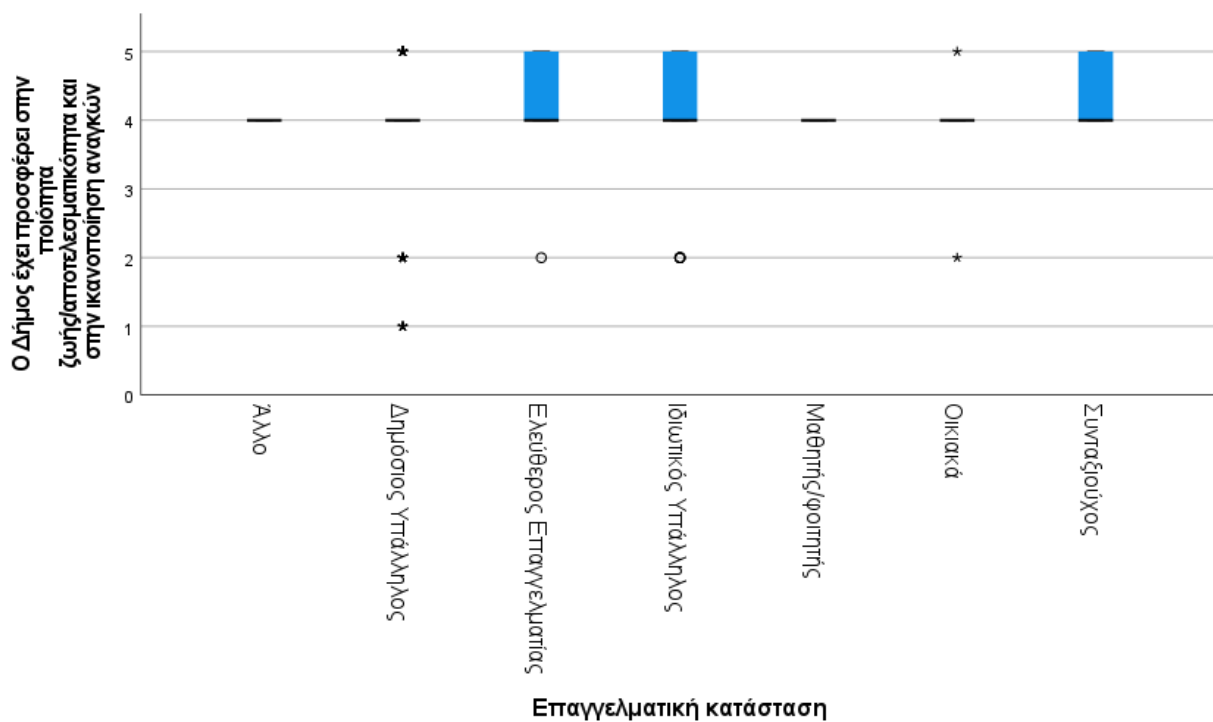
	N	Μέση τιμή	Τυπική απόκλιση	95% Δ.Ε.		p	
				Άνω όριο	Κάτω όριο		
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	Άλλο	3	4.00	.000	4.00	4.00	<.001
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.42	1.411	3.09	3.76	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	4.20	.997	3.83	4.57	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.40	.794	4.20	4.60	
	Οικιακά	5	3.60	.894	2.49	4.71	
	Συνταξιούχος	9	4.78	.441	4.44	5.12	
	Σύνολο	181	3.97	1.185	3.80	4.15	
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητας και στην ικανοποίηση αναγκών	Άλλο	3	4.00	.000	4.00	4.00	.002
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.66	1.195	3.38	3.94	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	4.27	.640	4.03	4.51	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.33	.783	4.14	4.53	
	Οικιακά	5	3.80	1.095	2.44	5.16	
	Συνταξιούχος	9	4.33	.500	3.95	4.72	
	Σύνολο	181	4.04	.985	3.89	4.18	
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες	Άλλο	3	3.33	1.155	.46	6.20	.073
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.45	1.240	3.16	3.74	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	3.90	1.062	3.50	4.30	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.05	1.142	3.76	4.34	
	Οικιακά	5	3.40	1.342	1.73	5.07	
	Συνταξιούχος	9	4.00	1.225	3.06	4.94	
	Σύνολο	181	3.76	1.196	3.58	3.93	
Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας	Άλλο	3	4.00	.000	4.00	4.00	.652
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	4.63	.567	4.50	4.77	
	Ελεύθερος Επαγγελματίας	30	4.60	.675	4.35	4.85	
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.54	.800	4.34	4.74	
	Οικιακά	5	4.60	.548	3.92	5.28	
	Συνταξιούχος	9	4.44	.527	4.04	4.85	
	Σύνολο	181	4.57	.668	4.48	4.67	
	Άλλο	3	3.67	1.528	-.13	7.46	.012
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	4.07	1.199	3.79	4.35	

Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας	Ελεύθερος	30	3.23	1.775	2.57	3.90	
	Επαγγελματίας						
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	3.22	1.570	2.83	3.62	
	Οικιακά	5	3.20	1.643	1.16	5.24	
	Συνταξιούχος	9	2.89	1.833	1.48	4.30	
	Σύνολο	181	3.55	1.529	3.32	3.77	
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία	Άλλο	3	4.00	.000	4.00	4.00	
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	3.21	1.351	2.89	3.53	
	Ελεύθερος	30	3.93	1.081	3.53	4.34	
	Επαγγελματίας						
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.05	1.099	3.77	4.32	<.001
	Οικιακά	5	3.40	1.342	1.73	5.07	
	Συνταξιούχος	9	4.44	.527	4.04	4.85	
	Σύνολο	181	3.70	1.243	3.52	3.88	
Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων	Άλλο	3	4.33	.577	2.90	5.77	
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	4.55	.650	4.40	4.70	
	Ελεύθερος	30	4.73	.450	4.57	4.90	
	Επαγγελματίας						
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.57	.734	4.39	4.76	.615
	Οικιακά	5	4.80	.447	4.24	5.36	
	Συνταξιούχος	9	4.78	.441	4.44	5.12	
	Σύνολο	181	4.60	.638	4.51	4.70	
Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών	Άλλο	3	4.33	.577	2.90	5.77	
	Δημόσιος Υπάλληλος	71	4.65	.635	4.50	4.80	
	Ελεύθερος	30	4.73	.450	4.57	4.90	
	Επαγγελματίας						
	Ιδιωτικός Υπάλληλος	63	4.63	.576	4.49	4.78	.748
	Οικιακά	5	4.40	.548	3.72	5.08	
	Συνταξιούχος	9	4.56	.527	4.15	4.96	
	Σύνολο	181	4.64	.576	4.56	4.73	

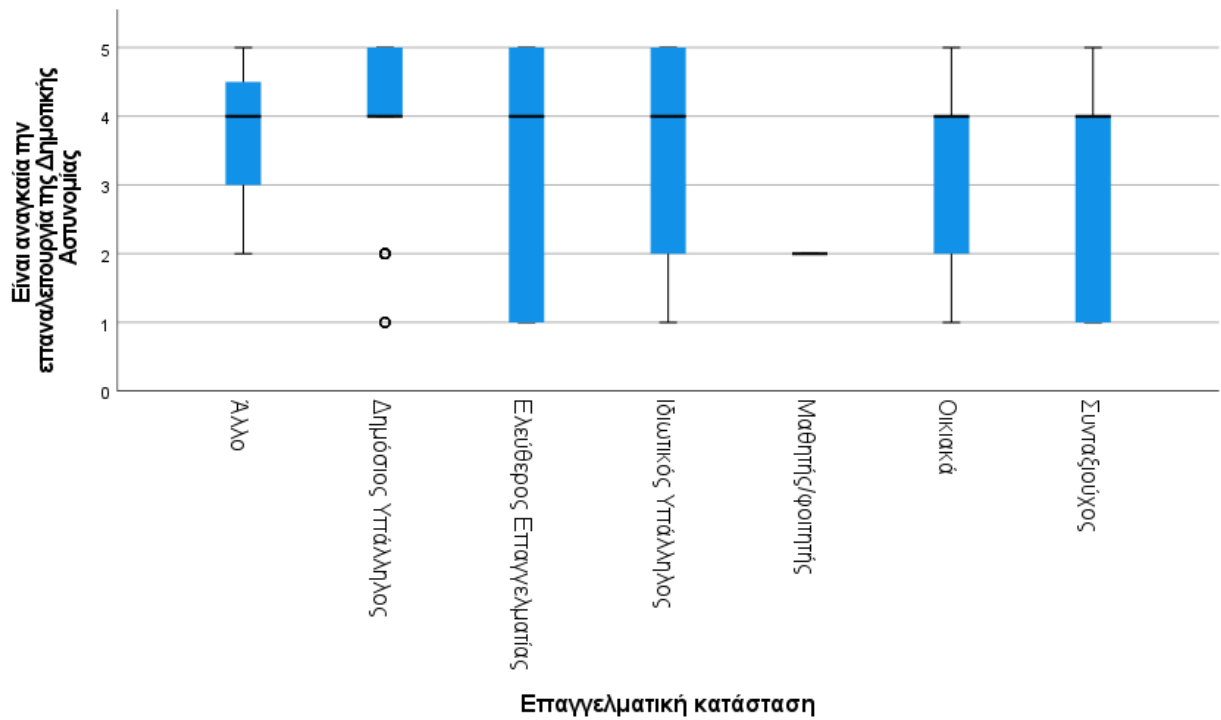
Πίνακας 14 Ανάλυση Απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

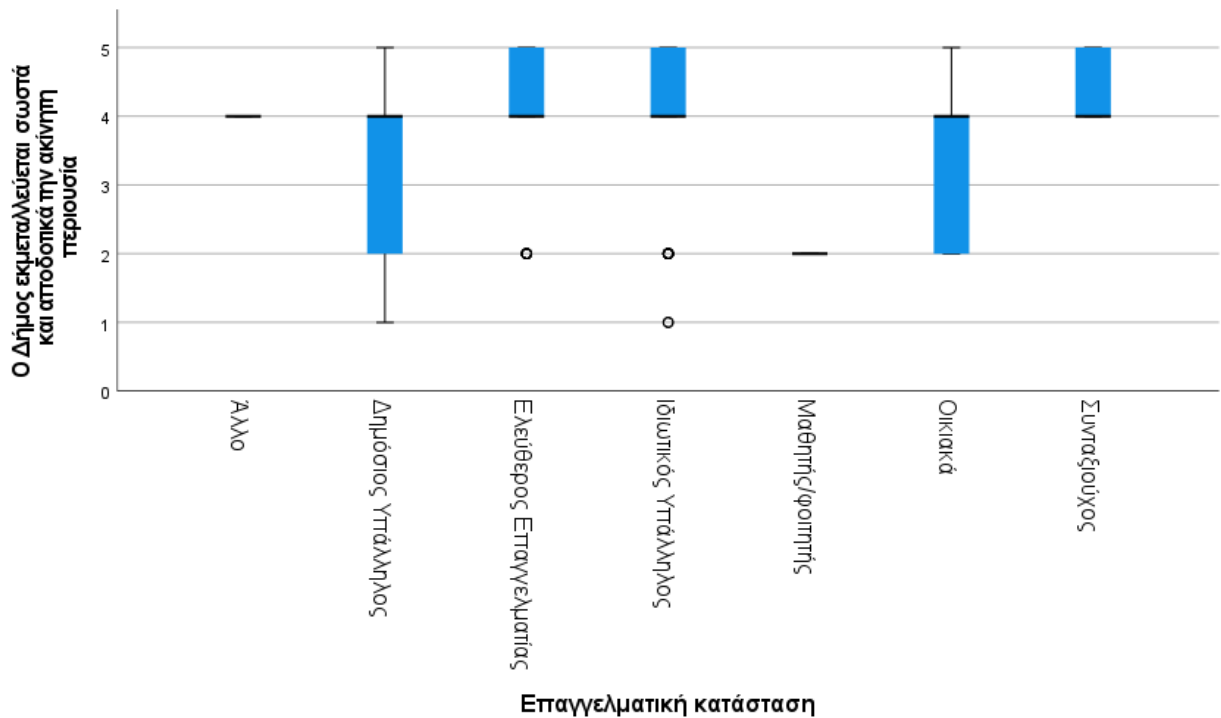
Γράφημα 20 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τις αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 21 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την προσφορά στην ποιότητα ζωής ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 22 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την επαναλειτουργία της Δημοτικής αστυνομίας ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 23 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την εκμετάλλευση ακίνητης περιουσίας ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

5.3 Ανάλυση Διακυμάνσεων

Η ανάλυση διακυμάνσεων Friedman's Two-Way χρησιμοποιείται για τη σύγκριση του βαθμού ικανοποίησης των συμμετεχόντων μεταξύ των διαφόρων επιλογών στην κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων-Καματερού. Ο πίνακας 15 παρουσιάζει τα αποτελέσματα της ανάλυσης. Το χαμηλό p-value (σημαντικότητα) στο Asymptotic Sig. υποδηλώνει ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των επιλογών όσον αφορά τον βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων. Έπειτα από συγκρίσεις δύο προς δύο (pairwise comparisons) για τις διάφορες επιλογές στον τομέα της «πολιτικής προστασίας», της «κοινωνικής πολιτικής», των «βιβλιοθηκών-μουσείων-πολιτισμού», των «εγκαταστάσεων σχολείων/παιδικών σταθμών-εκπαίδευσης», των «τεχνικών υπηρεσιών», των «πολιτιστικών-αθλητικών προγραμμάτων-δημοτικού ωδείου», του «περιβάλλοντος-καθαριότητας-πράσινων υπηρεσιών-υπηρεσιών ανακύκλωσης», και της «εκπαίδευσης-δια βίου μάθησης» «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο», διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ τριών συγκρινόμενων επιλογών.

Συγκεκριμένα, φαίνεται ότι τα ζεύγη με στατιστικά σημαντικές διαφορές (p-value < 0.05) είναι "Πολιτική προστασία: αστυνόμευση/ασφάλεια/νομιμότητα - Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης", "Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας-Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»" και "Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός-Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»" με τα πρώτα μέλη των ζευγαριών (Πολιτική προστασία: αστυνόμευση/ασφάλεια/νομιμότητα, Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας και Βιβλιοθήκες-Μουσεία-Πολιτισμός-Εκπαίδευση) να έχουν υψηλότερες τιμές απ' ότι τα δεύτερα (Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης, Εκπαίδευση-δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο και δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»).

Related-Samples Friedman's Two-Way Analysis of Variance by Ranks Summary	
Σύνολο N	182
Test Statistic	45.552
Degree Of Freedom	7
<u>Asymptotic Sig.(2-sided test)</u>	<u>.000</u>

Πίνακας 15 Ανάλυση Διακυμάνσεων Friedman's Two-Way για την σύγκριση του βαθμού ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού μεταξύ των διαφόρων επιλογών

Ο πίνακας 16 παρουσιάζει τα αποτελέσματα της ανάλυσης διακυμάνσεων Friedman's Two-Way χρησιμοποιείται για τη σύγκριση των διαφόρων απόψεων των συμμετεχόντων σχετικά με τη Δημοτική Διακυβέρνηση. Το χαμηλό p-value (σημαντικότητα) στο Asymptotic Sig. υποδηλώνει ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των επιλογών όσον αφορά τον βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων. Έπειτα από συγκρίσεις δύο προς δύο (pairwise comparisons) μεταξύ των διαφόρων δηλώσεων/απόψεων διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ δεκαπέντε συγκρινόμενων επιλογών. Συγκεκριμένα, φαίνεται ότι τα ζεύγη με στατιστικά σημαντικές διαφορές (p-value < 0.05) είναι:

" Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας- Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία",

"Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία-Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων",

"Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία-Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών",

"Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες- Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας",

"Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες- Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων",

"Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας (φόροι-δημοτικά τέλη) στους πολίτες-Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών",

"Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας-Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας",

"Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας-Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων",

"Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας-Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών",

"Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές-Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας",

"Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές-Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων",

"Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές-Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών",

"Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών-Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας",

"Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών-Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων"

και "Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/αποτελεσματικότητα και στην ικανοποίηση αναγκών-Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών"

με τα πρώτα μέλη των ζευγαριών να έχουν υψηλότερες τιμές απ' ότι τα δεύτερα.

Related-Samples Friedman's Two-Way Analysis of	
Variance by Ranks Summary	
Σύνολο N	182
Test Statistic	216.100
Degree Of Freedom	7
<u>Asymptotic Sig.(2-sided test)</u>	<u>.000</u>

Πίνακας 16 Ανάλυση Διακυμάνσεων Friedman's Two-Way για την σύγκριση των διαφόρων απόψεων των συμμετεχόντων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση

5.4 Στατιστική Ανάλυση

Για την περιγραφή των δημογραφικών και των υπόλοιπων κατηγορικών μεταβλητών χρησιμοποιήθηκαν πλήθη και ποσοστά, ενώ για την περιγραφή των ποσοτικών μεταβλητών, όπως η ηλικία των συμμετεχόντων, μέσες τιμές και τυπικές αποκλίσεις. Πραγματοποιήθηκαν έλεγχοι t για δύο ανεξάρτητα δείγματα για την διαφοροποίηση των τιμών ανάλογα με το φύλο ή με άλλες παραμέτρους που εκφράζονται σε δύο κατηγορίες. Παράλληλα η επίδραση μεταβλητών σε περισσότερες από δύο επιλογές αξιολογήθηκε με το κριτήριο της ανάλυσης διακύμανσης. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε έλεγχος κανονικότητας με το κριτήριο Shapiro Wilk και κατάλληλα QQ plots. Τέλος, η σύγκριση του βαθμού ικανοποίησης των συμμετεχόντων μεταξύ των διαφόρων επιλογών στην κατανομή των δαπανών και τη σύγκριση των διαφόρων απόψεων των συμμετεχόντων σχετικά με τη Δημοτική Διακυβέρνηση χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση διακυμάνσεων Friedman's Two-Way. Η ανάλυση πραγματοποιήθηκε με το λογισμικό SPSS v28.0 και το επίπεδο σημαντικότητας ορίστηκε ίσο με 0.05 σε όλες τις περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

Συμπεράσματα - Προτάσεις

Η ποσοτική και ποιοτική ανάλυση των απαντήσεων στην έρευνα που διενεργήθηκε μέσω του ερωτηματολογίου, καθώς και τα αποτελέσματα της σχετικά με την αναγκαιότητα και σημασία του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης, οδήγησαν σε παρατηρήσεις, ερμηνείες και συμπεράσματα με σκοπό να δημιουργηθεί μια «δεξαμενή» από ιδέες και προτάσεις που θα αποτελέσουν στρατηγικές δράσεις για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α βαθμού (δήμους) στο μέλλον. Το κεφάλαιο αυτό παρουσιάζει και αναλύει τις προτάσεις αυτές.

Η παρούσα Διπλωματική εργασία αποτελεί πρωτότυπη ερευνητική προσέγγιση και θα συνεισφέρει στην εμπειρική βιβλιογραφία καθώς για πρώτη φορά παρακολουθούνται και αναλύονται οι δαπάνες ενός Δήμου, που προέκυψε μετά την εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτης». Προκειμένου να ενισχυθεί η θεωρητική επιχειρηματολογία της συγκεκριμένης μελέτης, πραγματοποιήθηκε πρωτογενής έρευνα, η οποία καταδεικνύει τον σπουδαίο ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και συνεισφέρει στην έλλειψη αξιολογήσεων αναφορικά με την κατανομή των Δαπανών ενός Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α βαθμού σε συνδυασμό με την παρακολούθηση των εσόδων του και την δίκαιη κατανομή κόστους-ωφέλειας στους πολίτες, εφόσον μέσω αυτών προωθούνται και εξυπηρετούνται τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Η έρευνα διενεργήθηκε κατά την διάρκεια των πρόσφατων Αυτοδιοικητικών εκλογών (Οκτώβριος 2023) και το πλήθος του ερευνητικού δείγματος ανήλθε σε N=182, ευνοώντας την στατιστική ανάλυση, φανερώνοντας τα σημεία που υπήρξαν σημαντικές στατιστικές διαφοροποιήσεις.

Η αρχή της αυτοτέλειας παρέχει στους Δήμους σημαντική ελευθερία οργάνωσης και λειτουργίας παρέχοντάς τους το δικαίωμα να αποφασίζουν για την άσκηση αρκετών αρμοδιοτήτων. Γνώμονας για την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων παραμένει πάντα η ευημερία των πολιτών. Ο υπό εξέταση Δήμος βρίσκεται ήδη στην σωστή κατεύθυνση, αφού τα στατιστικά αποτελέσματα αναφορικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση την Ικανοποίηση και την προσφορά στην ποιότητα ζωής των Δημοτών, διασταυρούμενα με το προφίλ των ερωτώμενων, δηλαδή τα δημογραφικά και κοινωνικά τους χαρακτηριστικά, το 55.5% του συνόλου του δείγματος δηλώνει “πολύ ικανοποιημένο”, το 31.9% “εξαιρετικά ικανοποιημένο”, ενώ το ποσοστό των

διαφωνούντων είναι σχετικά χαμηλό, με το 12.6% του δείγματος να δηλώνει “μέτρια ικανοποιημένο”.

Επιπρόσθετα, όσον αφορά το “επίπεδο εκπαίδευσης”, παρατηρείται μια ποικιλία μεταξύ των συμμετεχόντων. Το 41.2% έχει αποφοιτήσει από ΑΕΙ/ΤΕΙ, ενώ το 36.3% έχει MSc/PhD, αντιπροσωπεύοντας υψηλά επίπεδα εκπαίδευσης στο δείγμα. Όσον αφορά την “ηλικιακή ομάδα”, παρατηρείται ότι οι περισσότεροι συμμετέχοντες κινούνται στην ηλικιακή ομάδα 46-64 ετών, αποτελώντας το 48.4% του δείγματος. Αντίθετα, οι νεότεροι (18-25 ετών) αντιπροσωπεύουν μόλις το 3.3%. Όσον αφορά την “οικογενειακή κατάσταση”, παρατηρείται ότι οι παντρεμένοι αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό με 60.4%, ενώ οι άγαμοι/ές αποτελούν το 18.7%. Τα παραπάνω αποτελούν σημαντικά στοιχεία για την κατανόηση της σύνθεσης του δείγματος και την ερμηνεία των αποτελεσμάτων.

Αυτά τα στατιστικά στοιχεία αποκαλύπτουν όχι μόνο το επίπεδο εκπαίδευσης των συμμετεχόντων αλλά και την ποικιλία στους τομείς εργασίας τους. Αυτή η ποικιλομορφία είναι σημαντική για την ερμηνεία των αποτελεσμάτων, καθώς οι διάφορες εμπειρίες και προοπτικές μπορεί να επηρεάσουν την αντίληψη των Δημοτών σχετικά με τις δαπάνες του Δήμου. Βάση της επαγωγικής ανάλυσης προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα: Η αντίληψη για τις αλλαγές και προκλήσεις στον τομέα της εκπαίδευσης-δια βίου μάθησης με την ίδρυση του «Ελεύθερου Δημοσίου Πανεπιστημίου» και οι οικολογικά σημαντικές δράσεις όπως η ίδρυση του Πάρκου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και Ανακύκλωσης, η κάλυψη του ρέματος της Εσχατιάς και η διαμόρφωση χώρων πρασίνου και αναψυχής είναι έργα που πυροδοτούν την τοπική κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή και επιφέρουν βελτίωση στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, αλλά και στην ποιότητα ζωής και στην διαβίωση των κατοίκων.

Στα πλαίσια αυτά μπορεί να δραστηριοποιηθεί ο δήμος και στους τομείς του πολιτισμού και του αθλητισμού, στον βαθμό που το επιτρέπει η οικονομική κατάστασή του, προσφέροντας στους δημότες αθλητικές εγκαταστάσεις, όπως γήπεδα ποδοσφαίρου ή κολυμβητήρια, βιβλιοθήκες, αίθουσες εκδηλώσεων ή θέατρα, προκειμένου να στραφεί στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του στους νέους, να τους παροτρύνει στην ενασχόληση τους με τα κοινά, να αφουγκράζεται τις συνεχώς

μεταβαλλόμενες ανάγκες των πολιτών του και να εναρμονίζεται με τις εξελίξεις του περιβάλλοντος σε κοινωνικό, οικονομικό, τεχνολογικό και ανταγωνιστικό επίπεδο.

Στην κοινωνική ευημερία προσμετράται και η συμβίωση των πολιτών, η οποία στηρίζεται όχι μόνο σε δημόσιες παροχές αλλά και σε ιδιωτικές πρωτοβουλίες (π.χ. σύλλογοι με σκοπό την έμφαση στην ποιότητα ζωής των ηλικιωμένων). Τέλος, ο Δήμος πρέπει και μπορεί να συνεισφέρει ποικιλοτρόπως ακόμα και στην οικονομική ευημερία των κατοίκων με την προώθηση ιδιωτικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή την άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων από τον ίδιο τον δήμο, όπως η αδειοδότηση και έλεγχος τοπικών επιχειρήσεων και επιτηδευμάτων (τριτογενούς τομέα), Δημοτικές επιχειρήσεις και αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, αδειοδότηση και έλεγχος τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων και επαγγελματιών.

Η υλοποίηση δράσεων με σκοπό την ανάπτυξη, βιωσιμότητα-αιεφόρα ανάπτυξη, αλλά και προμήθεια λύσεων για έναν πράσινο-έξυπνο δήμο ο οποίος έχει στόχο το καλύτερο δυνατό οικονομικό αποτέλεσμα για το φυσικό περιβάλλον και τον πολίτη-δημότη στο παρόν αλλά και στο μέλλον. Η διασφάλιση της καλής λειτουργίας των έργων ψηφιακού μετασχηματισμού σε συνδυασμό με δράσεις και εφαρμογές για «Έξυπνο Δήμο» με σύνταξη «στοχευμένων συμφωνητικών επιπέδου υπηρεσιών (Service Level Agreements)», αναφορικά με την αντίστοιχη χρηματοδότηση που λαμβάνει ο δήμος σχετικά με την πλήρως αυτοματοποιημένη λειτουργία στην παροχή του συνόλου των υπηρεσιών του με ενιαίο τρόπο και ψηφιακά μέσα και που με την κατάλληλη υποστήριξη και ενθάρρυνση από τον ίδιο τον Δήμο θα ενθαρρύνει τον δημότη-πολίτη να εμπλακεί ο ίδιος στον στρατηγικό σχεδιασμό και στην υλοποίηση δράσεων της έξυπνης πόλης.

Η αναβάθμιση της τοπικής αυτοδιοίκησης θα συνεισφέρει στην αποτελεσματικότερη υλοποίηση των συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων και δράσεων. Βάση των αρχών που διέπουν τον σύγχρονο αναπτυξιακό σχεδιασμό των προγραμμάτων αυτών, η αναγκαιότητα αυτή τεκμηριώνεται, συγκλίνοντας στην διαπίστωση ότι η επιβολή του Νέου Κοινοτικού και Δημοτικού κώδικα και όπως επιτάσσει η Ευρωπαϊκή πραγματικότητα, η Ελληνική Τοπική Αυτοδιοίκηση να είναι σε θέση να προγραμματίσει, να σχεδιάσει και να υλοποιήσει τις νέες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και να συστήσει Οργανισμούς λειτουργικά ανεξάρτητους και οικονομικά αυτοδύναμους, ώστε να αξιοποιήσουν πλήρως τα πλεονεκτήματά τους.

Επίλογος

Βάση των δεδομένων που αναπτύχθηκαν στην παρούσα έρευνα, το κεντρικό συμπέρασμα που εξάγεται, αφορά στην ενίσχυση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ευρώπη, μέσω της συμμετοχής των κρατών που αποτελούν μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην «Επιτροπή των Περιφερειών». Μέσω της διαπραγμάτευσης και της διαβούλευσης των κοινών προβλημάτων και ζητημάτων, προέκυψε η αντίληψη πως τα όμοια συστήματα αρμοδιοτήτων, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις, θα ευνοούσαν στην επίτευξη πρωτίστως της «περιφεριοποίησης», αλλά και σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των ευρωπαϊκών στόχων. «Παρόλο που εξακολουθούν να υπάρχουν αρκετές αποκλίσεις στις αρμοδιότητες και στον τρόπο άσκησης τους από τα περισσότερα κράτη της Ευρώπης, γεγονός που εξαρτάται κυρίως από τον τρόπο διακυβέρνησής τους και τον βαθμό αποκέντρωσής τους, υπάρχει η τάση δημιουργίας μιας κοινής πορείας προς την εξέλιξη της τοπικής αυτοδιοίκησης και της ενίσχυσης της εμπιστοσύνης των πολιτών προς αυτήν».

Όσον αφορά στο πεδίο της ελληνικής πραγματικότητας της τοπικής αυτοδιοίκησης, ακόμα και μετά την εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτης», προέκυψε πληθώρα ζητημάτων, εφόσον ήδη έχει επέλθει η συνειδητοποίηση της σημαντικότητας και της αποτελεσματικής διαχείρισης της γνώσης με τρόπο τέτοιο που να εναρμονίζεται με τις ανάγκες του κάθε τόπου προκειμένου να εντοπιστούν λύσεις σε καίρια ζητήματα. Η αύξηση των αρμοδιοτήτων που μεταβιβάστηκαν στους δήμους σε συνδυασμό με τις συνθήκες που επικρατούσαν και επικρατούν, δημιούργησαν αρκετές αμφιβολίες σχετικά με την «επιτυχία του «Προγράμματος Καλλικράτη». Σύμφωνα με την άποψη της γράφουσας, η ριζική αλλαγή που επήλθε στην ελληνική τοπική αυτοδιοίκηση δεν βρήκε τους Οργανισμούς προετοιμασμένους κατάλληλα. Το «Πρόγραμμα Καποδίστριας» έθεσε την νέα πραγματικότητα τόσο στον πρώτο όσο και στον δεύτερο βαθμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με την δημιουργία των περιφερειών, αλλά η ραγδαία αύξηση των αρμοδιοτήτων τους δεν τους βρήκε προετοιμασμένους σε επίπεδο δομών, πόρων και ανθρωπίνου δυναμικού που θα το υποστήριζε. Οι τροποποιήσεις που επήλθαν 13 χρόνια μετά την εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτη» ήταν ουσιώδης και διευκόλυναν σημαντικά την εφαρμογή των ευρωπαϊκών προτύπων και τις βασικές αρχές διακυβέρνησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από τους δήμους στην διαχείριση των

τοπικών υποθέσεων, και που οδηγούν την Ελλάδα σε σημαντικές εξελίξεις στο επίπεδο της διαδημοτικής συνεργασίας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Βιβλιογραφία

Ξενόγλωσση

Bulmer, S. and Burch, M., (1998), Organizing for Europe: Whitehall, the British State and European Union, *Public Administration*, 76, (4), 601-628.

Chevallier, J. (1993), Διοικητική Επιστήμη. Αθήνα- Κομοτηνή: Εκδόσεις Αντ. Σάκκουλας.

Corrigan P. and Joyce P., (1997), Reconstructing public Management-A new responsibility for the public and a case study of local government. *International Journal of Public Sector Management* vol.10, (6). 417-420.

Dunleavy, P., Margetts, H., Bastow, S. and Tinkler, J., (2005), New Public Management is Dead – Long Live Digital-Era Governance. *Journal of Public Administration Research and Theory European Commission*. 2009. Smarter, Faster, Better e-Government. 8th Benchmark.

Evans, J. R., and Lindsay, W. M. (2020). Διοίκηση για την Ποιότητα και Επιτέλεση Αριστείας . Αθήνα : Κλειδάριθμος ΕΠΕ.

Gower. 2001. Διοίκηση Ολικής Ποιότητας. Μετάφραση Σαρρής Ν., Αθήνα: Εκδόσεις Έλλην. Γάκης, Κ. χ.χ. Καλλικράτης. Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση στην Αυτοδιοίκηση. Αθήνα: Ε.Ε.ΤΑ.

Gulick, L., Urwick, L., and eds. (1937). Papers on the Science of Administration . New York: Institute of Public Administration.

Hauser, F. Quality of Public Administration A toolbox for practitioners Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2017 ISBN 978-92-79-72146-5.

Ho, D., Duffy, V., and Shih, H. (2001), Total quality management: an empirical test for mediation effect. *International Journal of Production Research*. 39. 529-548.

Juraj, N. and de Vries, M. S., (2015) Local Government Structure and Capacities in Europe. *Public Policy and Administration*. 14 (3). 249-267.

Lefever, S., Dal, M. and Matthíasdóttir, Á 2007. Online data collection in academic research: advantages and limitations. *British Journal of Educational Technology*, 38, 574-582.

Marume, S. B., (2016). Meaning of Public Administration. *Journal of Research in Humanities and Social Science*, 4(6), 16-17.

Moore, M.H., (1995), Creating Public Value – strategic management in government. Cambridge Massachusetts: Harvard University Press. O.E.C.D. 2001. Government of the Future. Public Management Policy Brief No. 9. Μετάφραση Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων, Αθήνα: Εθνικό Τυπογραφείο.

Quality of Public Administration. A Toolbox for Practitioners, Copyright © European Union, 2017.

Rosenbaum, L. (2007), Maximizing the Results of Internet Surveys University of Massachusetts Vol. 4, Issue: 2, pp 1

Swiss, J.E. (1992), Adapting total quality management (TQM) to government, Public Administration Review, 52, 356-362.

Waldo, D. (1967, February 1). Midwest Review of Public Administration, Public Administration Review, pp. 40-45.

Woodrow, W. (1887), Political Science Quarterly, Vol. 2, No. 2, (Jun., 1887), pp. 197-222.

Ελληνική

Αιτιολογική Έκθεση του σχεδίου Νόμου «Νέα αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα Καλλικράτης» Βουλή των Ελλήνων 3852/2010.

Ακριβοπούλου Χ., Ανθόπουλος Χ. (2015), Εισαγωγή στο Διοικητικό Δίκαιο, Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών Εθνικό Μετσόβιο www.kallipros.gr ISBN: 978-960-603-156-4.

Αλεξοπούλου Μ., Βαγιωνάκης Ν., Κατσούλης Δ., Ξηρός Θ., Παπανικολάου Κ., Παυλίδου Ε., Πικραμένος Μ. (2020) Νομική Βιβλιοθήκη ISBN: 978-960-654-030-1

Αργυριάδης, Δ. (1998) Για μια Δημόσια Διοίκηση που Αποδίδει και Επικοινωνεί με τους Πολίτες, Θεσμοί της Ελληνικής Κοινωνίας 10. Αθήνα – Κομοτηνή: Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλας.

Βουλή των Ελλήνων, Έκθεση της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Περίοδος ΙΖ Σύνοδος Δ, 2018

Βουλή των Ελλήνων Μέρος Τρίτο - Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας > Τμήμα ΣΤ΄ - Διοίκηση > Κεφάλαιο Πρώτο- Οργάνωση της διοίκησης.

Γέροντας, Α. , Σ. Λύτρας, Π. Παυλόπουλος, Γ. Σιούτη, και Σ. Φλογαϊτης. (2004), Διοικητικό Δίκαιο. Αθήνα – Κομοτηνή: Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλας.

Γκέκας Ράλλης-Μήτσου Κατερίνα, Καλλικράτης: η Ευρωπαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση, συγκριτικά στοιχεία και πολιτικές, διαθέσιμο σε: <https://www.eetaa.gr/ekdoseis/pdf/140.pdf>, σελ. 42-43.

Γκέκας Ράλλης-Μήτσου Κατερίνα, Καλλικράτης: η Ευρωπαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση, συγκριτικά στοιχεία και πολιτικές, διαθέσιμο σε: <https://www.eetaa.gr/ekdoseis/pdf/140.pdf>, σελ. 430-433.

Ευθύνη οργάνων ΟΤΑ Α' Βαθμού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, Θεωρία & Πράξη, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2015, σελ. 115.

Η θεσμική ιστορία της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα έως την δεκαετία του 198-Δ. Στεμπλής & Δ. Γρηγοριάδου, εφ. Δρόμος.

ΚΕΠΕ (1988). «Δημόσια Διοίκηση – Έκθεση για το πρόγραμμα 1988-1992» σε Αντ. Μακρυδημήτρη και Ν. Μιχαλοπούλου, ό.π., σελ. 46- 49.

- Κέφης, Β. (2005), Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα.
- Κοιμτζόγλου, Ι. (2017). Σύνοψη Διοικητικού Δικαίου. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη ΑΕΕΤΕ.
- Κυριαζή Ν., (2000) Η κοινωνιολογική έρευνα: Κριτική επισκόπηση των μεθόδων και των τεχνικών, Β΄ έκδοση, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα σελ.158.
- Μακράκης, Β. (2005) Ανάλυση Δεδομένων στην Επιστημονική Έρευνα με τη Χρήση του SPSS Αθήνα, Εκδόσεις: GUTENBERG
- Μακρής Ι., Ευθύνη οργάνων ΟΤΑ Α΄ Βαθμού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, Θεωρία & Πράξη, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2015, σελ. 117
- Μακρής Ι., Οι Αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως δομή τοπικής δράσης στις Ευρωπαϊκές Χώρες, Μελέτη Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Αθήνα 2020, σελ. 12
- Μακρουδημήτρης, Α. (2003), Κοινότητες, ήτοι Δήμοι. Ελληνική Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης, 21(1), σσ. 157-159.
- Μακρουδημήτρης, Α. (1999), Διοίκηση και Κοινωνία, η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα., Αθήνα: Εκδόσεις Θεμέλιο σελ.45-50.
- Μακρουδημήτρης, Α. (1999), Ο Μεγάλος Ασθενής: Η μεταρρύθμιση και ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης [Πρόλογος: Π. Παυλόπουλος, Γ. Αλογοσκούφης]. Αθήνα: Εκδόσεις Παπαζήση.
- Μακρουδημήτρης, Α./ Πραβίτα, Μ.-Η. (2012), Δημόσια Διοίκηση, Εκδόσεις Σάκκουλας Α.Ε.
- Μακρουδημήτρης, Α./ Σπηλιωτόπουλος, Ε. (2001), Η δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα, Εκδόσεις Αντ. Σάκκουλας.
- Μελέτη επιστημονικής επιτροπής του ΙΤΑ με επιστημονικό υπεύθυνο τον Καθηγητή Γιώργο Σωτηρέλη, «Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση», Νοέμβριος 2005, ΚΕΔΚΕ – ΙΤΑ.
- Μπέσιλα-Μακρίδη Ε.,(2020), Έλεγχος διοίκησης, τόμος. 2, 2η έκδοση Αθήνα: Εκδόσεις Σάκκουλας σελ.20-25.
- Μπέσιλα - Βήκα, Ε. (2019), Τοπική Αυτοδιοίκηση Ι-Υπο το πρίσμα του κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και του Προγράμματος Καλλικράτης (4η εκδ.). Αθήνα: Εκδόσεις Σάκκουλας.
- Μπιτσάνη Ε. (2004), Πολιτισμική διαχείριση και περιφερειακή ανάπτυξη, Σχεδιασμός πολιτιστικής πολιτικής και πολιτιστικού προϊόντος, Αθήνα: Εκδόσεις Διόνικος.
- Παπακωνσταντινίδης, Λ. (2003), Στρατηγική Οικονομικής & Περιφερειακής Ανάπτυξης, Αθήνα: Εκδόσεις Γ. Δαρδανός
- Στεργίου Ανδρέας-Αποστολόπουλος Δημήτρης- Λουκίσας Χαράλαμπος-Τσιμαράς Κωνσταντίνος, Συγκριτική μελέτη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στον Ευρωπαϊκό Χώρο, διαθέσιμο σε: <http://archive.eclass.uth.gr/eclass/modules/document/file.php/ANTMB201/EU-Aftodioikisi.pdf>, σελ. 66-67.

Τριανταφυλλοπούλου, Α., & Κωστής, Γ. (2016), Ιστορία Των Κυβερνητικών Και Διοικητικών Θεσμών Στην Ελλάδα. Αθήνα: Σάκκουλας. Τσάτσος, Ν. (1988). Οι Κρατικές Επιχορηγήσεις Προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αθήνα : Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης.

Τσακνή Γ. (2019), Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε Ελλάδα και Ευρώπη. http://www.legalnews24.gr/2019/12/blogpost_6.html

Χ. Λαδιάς/Α. Παπάζογλου-Μητροπούλου/Λ. Μπαμπαλιούτας, Η εφαρμογή του Προγράμματος «Καλλικράτης» για τη Νέα Αρχιτεκτονική Δομή της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ως παράγων της περιφερειακής εξειδίκευσης τόμ. 1, 3η έκδ., 2021 Αθήνα: Εκδόσεις Σάκκουλα.

Χρυσανθάκης, Χ. (2015). Εισηγήσεις Διοικητικού Δικαίου. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη

Χυτήρης, Λ., & Άννινος, Λ. (2015). Διοίκηση και ποιότητα υπηρεσιών. Αθήνα: Κάλλιπος, Ανοικτές Ακαδημαϊκές Εκδόσεις.

Ψυχοπαίδης, Κ. (1982). Η τοπική αυτοδιοίκηση ως πολιτικός θεσμός. Επιθεώρηση Τοπικής Αυτοδιοίκησης. τ. 6, 15-29.

Ιστοσελίδες

[http://www.cor.europa.eu/Ευρωπαϊκή Ένωση, Επιτροπή των Περιφερειών: Μια νέα συνθήκη, ένας νέος ρόλος για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, ανακτήθηκε Σεπτέμβριος 30 2023](http://www.cor.europa.eu/Ευρωπαϊκή_Ένωση,Επιτροπή_των_Περιφερειών:Μια_νέα_συνθήκη,_έναν_νέο_ρόλο_για_τις_τοπικές_και_περιφερειακές_αρχές,_ανακτήθηκε_Σεπτέμβριος_30_2023)

Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης
<https://www.ita.org.gr/el/oldsite/library/downloads/Docs/%CE%A0%CE%B5%CF%81%CE%B9%CF%86%CE%B5%CF%81%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%AE%20%CE%91%CF%85%CF%84%CE%BF%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%AF%CE%BA%CE%B7%CF%83%CE%B7.doc> ανακτήθηκε Οκτώβριος 3 2023

<https://diadikasies.gr/Οργανισμοί> Τοπικής Αυτοδιοίκησης ανακτήθηκε Οκτώβριος 7 2023

<http://www.opengov.gr/yves/?p=389> ανακτήθηκε Οκτώβριος 10 2023

<https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-106/> ανακτήθηκε Οκτώβριος 11 2023

<https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/To-Politevma/Syntagma/article-106/> ανακτήθηκε Οκτώβριος 15 2023

<https://www.yves.gr/faqs/pos-katanemontai-oi-dapanes-poy-chrimatodotoyntai-apo-to-pde-ti-ginetai-stin-periptosi-poy-ena-ergo-chrimatodoteitai-kai-apo-poroys-toy-dimoy/>

ISBN 978-92-79-72146-5 ανακτήθηκε Οκτώβριος 17 2023

<http://www.opengov.gr/yves/?p=389> Υπουργείο Εσωτερικών Διαδικτυακός Χώρος Διαβουλεύσεων Αναβάθμιση Δημοτικού Συμβουλίου Πρόγραμμα Καλλικράτης, ανακτήθηκε Οκτώβριος 28 2023.

<https://www.ypes.gr> υπουργείο εσωτερικών ανακτήθηκε Οκτώβριος 18 2023

<https://minfin.gov.gr> υπουργείο οικονομικών ανακτήθηκε Οκτώβριος 18 2023

<https://kede.gr> κεντρική ένωση Δήμων Ελλάδας ανακτήθηκε Οκτώβριος 19 2023

<https://www.eetaa.gr> Ελληνική εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης ανακτήθηκε Οκτώβριος 19 2023

Κατάλογος Πινάκων και Διαγραμμάτων

Πίνακας Α. Αρμοδιότητες Δήμων και Περιφερειών στην Ελλάδα

Πίνακας Β. Κύριες Χρηματοδοτήσεις

Πίνακας 1 Στατιστικά Στοιχεία Δείγματος: Φύλο, Ηλικία και Οικογενειακή Κατάσταση

Πίνακας 2 Στατιστικά Στοιχεία Δείγματος: Επίπεδο Εκπαίδευσης και Επαγγελματική Κατάσταση

Πίνακας 3 Ικανοποίηση Δημοτών από Δαπάνες Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού: Τοπικές Υπηρεσίες και Πολιτικές

Πίνακας 4 Δημοτική Διακυβέρνηση και Ικανοποίηση Δημοτών: Αντίληψη για Αλλαγές και Προκλήσεις

Πίνακας 5 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με το φύλο

Πίνακας 6 Ανάλυση απόψεων ανδρών και γυναικών σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση

Πίνακας 7 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την ηλικία

Πίνακας 8 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την ηλικία

Πίνακας 9 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Πίνακας 10 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση

Πίνακας 11 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Πίνακας 12 Ανάλυση Απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Πίνακας 13 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Πίνακας 14 Ανάλυση Απόψεων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Πίνακας 15 Ανάλυση Διακυμάνσεων Friedman's Two-Way για την σύγκριση του βαθμού ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού μεταξύ των διαφόρων επιλογών

Πίνακας 16 Ανάλυση Διακυμάνσεων Friedman's Two-Way για την σύγκριση των διαφόρων απόψεων των συμμετεχόντων σχετικά με την Δημοτική Διακυβέρνηση

Γράφημα 1 Κατανομή Δημογραφικών Στοιχείων Δείγματος: Φύλο, Ηλικία και Οικογενειακή Κατάσταση

Γράφημα 2 Κατανομή Στοιχείων Δείγματος: Εκπαίδευση και Επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 5 Ικανοποίηση Δημοτών από Δαπάνες Δήμου Αγίων Αναργύρων - Καματερού: Τοπικές Υπηρεσίες και Πολιτικές

Γράφημα 3 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 4. Δημοτική Διακυβέρνηση και Ικανοποίηση Δημοτών: Αντίληψη για Αλλαγές και Προκλήσεις

Γράφημα 5 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 6 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κοινωνική πολιτική του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 7 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 8 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τις αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση

Γράφημα 9 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις εγκαταστάσεις σχολείων και παιδικών σταθμών σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 10 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την εκπαίδευση-δια βίου μάθησης σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 11 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τον πολιτισμό-αθλητικά προγράμματα-δημοτικό ωδείο σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 12 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις βιβλιοθήκες-μουσεία-πολιτισμός σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 13 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία σε σχέση με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 14 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τις αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 15 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τη δίκαιη κατανομή κόστους/ωφέλειας ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 16 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τη χρήση των δημόσιων υπηρεσιών ανάλογα με το επίπεδο εκπαίδευσης

Γράφημα 17 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από τις βιβλιοθήκες-μουσεία-πολιτισμός σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 18 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την κοινωνική πολιτική σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 19 Βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων από την πολιτική προστασία σε σχέση με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 20 Ανάλυση απόψεων σχετικά με τις αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 21 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την προσφορά στην ποιότητα ζωής ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 22 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την επαναλειτουργία της Δημοτικής αστυνομίας ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Γράφημα 23 Ανάλυση απόψεων σχετικά με την εκμετάλλευση ακίνητης περιουσίας ανάλογα με την επαγγελματική κατάσταση

Κατάλογος Χαρτών

Χάρτης 1 - Διοικητική Διάρθρωση της Ελλάδας, πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Χάρτης 2 - Διοικητικές περιφέρειες της Ελλάδας, πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Χάρτης 3 - Διοικητική Διάρθρωση της Ελλάδας, Νόμος 2539/1997 σχέδιο «Ιωάννης Καποδίστριας», πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

Χάρτης 4 - Διοικητική Διάρθρωση της Ελλάδας, Νόμος 3852/2010 πρόγραμμα «Καλλικράτης», πηγή Υπουργείο Εσωτερικών

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Συνοδευτική επιστολή και ερωτηματολόγιο

Συνοδευτική επιστολή

«Η κατανομή των Δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων – Καματερού και η ικανοποίηση των Δημοτών σε σχέση με τις καίριες αρμοδιότητες του».

Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε να συμπληρώσετε το παρακάτω ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο που δημιουργήθηκε στα πλαίσια της μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας της φοιτήτριας Μαυρίδη Μαρίας Χριστίνας (ΑΠΜ 0005) με επιβλέποντα καθηγητή τον κύριο Τσιπούρα Αντώνιο (Επίκουρο Καθηγητή του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας) για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών της Σχολής Οικονομικών Επιστημών «Master of Science (M.Sc) in Public Administration».

Για οποιαδήποτε ζητήματα δεοντολογίας και ηθικής εγείρονται, το ερωτηματολόγιο συνοδεύεται από το παρόν έγγραφο συναίνεσης και εξασφάλισης της συγκατάβασης των συμμετεχόντων στην έρευνα διαβεβαιώνοντας ότι κάθε ερωτηματολόγιο απαντάται ανώνυμα από τους δημότες και χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο στα πλαίσια της συγκεκριμένης εργασίας.

Τέλος, τόσο ο επιβλέπων καθηγητής όσο η γράφουσα νιώθουμε την ανάγκη να σας ευχαριστήσουμε προκαταβολικά για το χρόνο που μας διαθέτετε όσο και για την βοήθεια σας να συμβάλετε στην εκπόνηση της εν λόγω εργασίας.

Με εκτίμηση,

Μαυρίδη Μαρία Χριστίνα

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Τσιπούρας Αντώνιος

Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου

Δυτικής Μακεδονίας

Επιστημονική Υπεύθυνη ΜΠΣ: Βλάχβη Ασπασία, Καθηγήτρια

Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Ερωτηματολόγιο

1. Φύλο *

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη.

- Θήλυ
 Άρρεν

2. Ηλικιακή ομάδα *

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη.

- 18-25
 26-45
 46-64
 65+

3. Οικογενειακή κατάσταση *

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη.

- Άγαμος/η
 Παντρεμένος/η
 Χήρος/α
 Διαζευγμένος/η

4. Επίπεδο εκπαίδευσης *

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη.

- Βασική
 Επαγγελματική σχολή/ΙΕΚ
 Πανεπιστημιακή/ Τεχνολογική Εκπαίδευση
 Μεταπτυχιακός τίτλος/ Διδακτορικό

5. Επαγγελματική κατάσταση *

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη.

- Δημόσιος Υπάλληλος
- Ιδιωτικός Υπάλληλος
- Ελεύθερος Επαγγελματίας
- Μαθητής/φοιτητής
- Συνταξιούχος
- Οικιακά
- Άνεργος
- Άλλο

Βαθμός ικανοποίησης από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων -Καματερού

6. Πόσο ικανοποιημένοι είστε ως δημότες από την κατανομή των δαπανών του Δήμου Αγίων Αναργύρων *
-Καματερού ως προς:

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη ανά σειρά.

	Καθόλου	Μέτρια	Πολύ	Εξαιρετικά
Εγκαταστάσεις σχολείων/ παιδικών σταθμών- εκπαίδευση	☐	☐	☐	☐
Εκπαίδευση- δια βίου μάθηση «Ελεύθερο Δημοτικό Πανεπιστήμιο»	☐	☐	☐	☐
Πολιτισμός- αθλητικά προγράμματα- δημοτικό ωδείο	☐	☐	☐	☐
Βιβλιοθήκες- Μουσεία- Πολιτισμός	☐	☐	☐	☐
Περιβάλλον- καθαριότητα- πράσινου υπηρεσίες -υπηρεσίες ανακύκλωσης	☐	☐	☐	☐
Τεχνικές υπηρεσίες: οδικό σύστημα/ φωτισμός δρόμου/χώροι στάθμευσης	☐	☐	☐	☐
Κοινωνική πολιτική: υπηρεσίες υγείας	☐	☐	☐	☐
Πολιτική προστασία: αστυνόμευση/ ασφάλεια/ νομιμότητα	☐	☐	☐	☐

Γ. Αποψη Σημαντικότητας/προβλήματα-αλλαγές

7. *

Να επισημαίνεται μόνο μία έλλειψη ανά σειρά.

	Συμφωνώ απόλυτα	Συμφωνώ	Διαφωνώ	Διαφωνώ απόλυτα
Οι αλλαγές που έγιναν από τον Καλλικράτη είναι θετικές	☐	☐	☐	☐
Ο Δήμος έχει προσφέρει στην ποιότητα ζωής/ αποτελεσματικότητα και στην στην ικανοποίηση αναγκών	☐	☐	☐	☐
Υπάρχει δίκαιη κατανομή κόστους/ ωφέλειας (φόροι- δημοτικά τέλη) στους πολίτες	☐	☐	☐	☐
Είναι αναγκαίο να στραφεί ο Δήμος στην αναζήτηση νέων πηγών ενέργειας	☐	☐	☐	☐
Είναι αναγκαία την επαναλειτουργία της Δημοτικής Αστυνομίας	☐	☐	☐	☐
Ο Δήμος εκμεταλλεύεται σωστά και αποδοτικά την ακίνητη περιουσία	☐	☐	☐	☐
Είναι αναγκαίο να γίνονται έλεγχοι και να επιβάλλονται πρόστιμα για την καθαριότητα των κοινόχρηστων πόρων	☐	☐	☐	☐
Ο Δήμος θα έπρεπε να λαμβάνει μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση για την αντιμετώπιση και κάλυψη των αναγκών των πολιτών	☐	☐	☐	☐